Anul XVII (serie nouă) Nr. 98
Întemeietor: TITUS ENACOVICI
Ctitor: NAE IONESCU
REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA Str. SĂRINDAR 5-7-9
TELEFOANE:
Centrala imprimeriilor și Administrația ... 3.23.[illegible]
Direcția ..... 3.87.00 | Sport ..... 3.70.[illegible]
Secretariat general 3.87.00 | Paginația ..... 3.78.[illegible]
Redacția ..... 3.70.34 | Publicitatea ... 3.53.[illegible]
Provincia 3.87.00
Director: P. P. PANAITESCU
[illegible]

EDIȚIE DE CAPITALĂ EXEMPLARUL 3 LEI
Vineri 24 Ianuarie 1941
12 PAGINI Nr. 98

Cuvântul

Ziar al Mișcării Legionare

SATELE AȘTEAPTĂ

Păturile sociale ale unui neam reacționează în chipuri cu totul diferite față de Stat și în genere față de problemele vieții. Chiar categoriile dinlăuntrul aceleiași pături sociale reacționează diferit. E destul să comparăm în această privință, muncitorimea cu țărănimea. Pe când muncitorimea se caracterizează printr'un pronunțat spirit ofensiv, de revendicare organizată și susținută, țărănimea, deși mult mai numeroasă, pare amorțită, uneori apatică, cu pretenții foarte puține față de lumea din afară. Deosebirea aceasta de structură sufletească, pe care psihologii sociali și sociologii o explică cu destulă ușurință, a dus pretutindeni la situații ciudate pentru țărănime.

Dacă Statul nu-și dă seama singur de problemele țărănești, țărănimea nu le ridică, ea nu se agită decât la mari intervale, abia când „ajunge cuțitul la os", când se găsește la limita răbdărilor omenești. În chip normal, țărănimea rabdă și încearcă să se descurce prin puterile proprii.

Structura sufletească specifică țărănimii are consecințe politice adesea foarte dureroase. Țărănimea este sistematic nesocotită. Statul asaltat de celelalte categorii sociale satisface, de voie sau de nevoie, cererile cele mai bine susținute și care îi sunt prezentate ca cele mai arzătoare. Numai omul politic deosebit de bine pregătit sau care are intuiția justă a luptelor dintre păturile sociale, poate scăpa de o gândire după sub presiune, nu după nevoile și interesele reale ale țării. Omul politic de rând e convins că dacă țărănimea nu revendică nimic drept, dacă satele sunt liniștite și își văd de necazurile lor, faptul se datorește unei bune stări relative, unei situații într'adevăr mulțumitoare.

Ce e mai grav, în țările cu anumită structură agrară, în care pe lângă țărănime există și alte categorii de agricultori, oamenii politici de rând pot fi ușor înșelați în buna lor credință, pentru a-și îndrepta și grijile cele mai elementare față de agricultură, în altă parte decât către țărănime. Faptul este foarte frecvent chiar în țara noastră. La noi marii proprietari, cu o altă mentalitate, deși puțin numeroși, au reușit întotdeauna, printr'un spirit revendicativ bine organizat, să acapareze tot interesul Statului pentru agricultură, exclusiv în favoarea lor. Toată politica noastră agrară, cu excepția exproprierilor, făcute sub presiunea unor evenimente excepționale (răscoale, războaie), a fost dusă în favoarea marii proprietăți.

Ani de zile o condiție pentru a fi ministru de agricultură a fost mai mult decât priceperea tehnică, decât gestul politic sau decât dragostea de neam, calitatea de mare proprietar. Organizația înaltă a Ministerului Agriculturii, pentru cine se știe să descifreze aceste lucruri, [illegible] aceeași preocupare de a servi cu orice preț marea proprietate, [illegible] agricultura țărănească.

Regimul legionar a moștenit această situație nenorocită și se întâmplă că lucrurile nu pot fi îndreptate de pe o zi pe alta.

Marea proprietate are drepturile ei. Ea a adus servicii țării și continuă să aducă. Nu e vorba deci să [illegible] cu orice preț împotriva [illegible] de mare proprietate care a mai rămas. Acuzația [illegible] de [illegible] ani că Mișcarea Legionară ar avea în programul ei [illegible] „[illegible] și pogonul", a fost una din armele adversarilor noștri, [illegible] a ne discredita în fața țării. Noi [illegible] cu totul altceva și lucru nostru n'are nimic [illegible]. Noi [illegible] că în momentul de față agricultura românească este săvârșită în marea ei majoritate de pătura țărănească. Statul n'are dreptul să nesocotească acest fapt. [illegible] marii proprietari. Proprietatea [illegible] nesocotită față de țărănime. Cea mai elementară dreptate cere însă să se acorde țărănimii ce este al lui. Să se dea proprietății mari protecția care i se cuvine, dar să nu se piardă din vedere agricultura țărănească. [illegible] o țară de țărani, să [illegible] țărănimii grija noastră principală și să ne ocupăm numai în al doilea rând de marea proprietate. Ne dăm seama că schimbarea aceasta de atitudine nu este ușoară. Știm că cei interesați se vor ține cu ghiarele și cu dinții de pozițiile câștigate. Totuș, credem că va sosi ceasul în care dreptatea socială și dreptatea neamului vor fi puse mai presus de interesele de clică sau interesele de clasă.

Satele așteaptă. Ele sunt înzestrate cu o răbdare nemărginită. Aceasta nu înseamnă că noi trebue să le nesocotim până în ziua în care nu vor mai putea să aștepte. Politica înseamnă previziune și deci preîntâmpinare.

Satele așteaptă. Aceasta nu înseamnă că nu au nevoe de noi. Să ne gândim deci la ele și să începem cu seriozitate, munca pentru organizarea și înălțarea lor. Și să nu uităm un lucru esențial, că prin ele se va înălța și neamul.

Traian Herseni

ASISTENȚA SOCIALĂ

Manifestațiile legionare de Duminică au adus în memoria noastră probleme fundamentale pentru viața popoarelor. Regimurile naționaliste se ridică pentru a da pâine și dreptate întregului popor. Ele se interesează mai întâi de sănătatea poporului, de vitalitatea lui. De aceia asistența socială în noul regim nu se dă individului pentru ochii mântui pe el [illegible] ci se dă individului ca făcând parte din comunitatea națională.

Din câteva exemple se va putea vedea încotro trebue îndreptați mai mult. Dânșii, s'a putut vedea printr'o întâmplare că un director de minister din vechiul regim care de multă vreme hotăra în soarta asistenței românești nici nu văzuse un azil de noapte din Capitală. Totuși d. director era foarte ocupat la minister cu „asistența socială". În Capitală s'au născut femei cari nășteau pe stradă în fața dispensarului și doctorii nu interveneau fiindcă nu erau terminate „formele", pentru a se putea interveni „legal".

Ei bine, aceasta nu se poate numi „asistență", ci crimă împotriva asistenței sociale.

Astăzi în această privință lucrurile au început, e drept, să se schimbe, dar să o recunoaștem, numai în parte. Comitetele de asistență care s'au format sub patronajul celor mai distinse doamne din înalta societate românească, au coborît de astă dată pe teren, unde nu a fost încă nimeni până azi. Au fost vizitate până și pestilențialele bruhe subterane, unde până acum, din cauza mizeriei, nu intra nici poliția. Aproape, bunăvoința este deplină, rămâne să vie și hotărîrea de-a tăia și vechile sisteme, adică hotărîrea de-a scoate asistența socială cu totul din birou. Vorbesc de asistența oficială.

Pentrucă Ajutorul Legionar și Munca Legionară, au întreprins cu cele mai puține scripte posibile o formidabilă operă de asistență socială.

Și acum, încotro trebue să se îndrepte pentru moment toate privirile pentru a face o operă de rodnică asistență? Zilele trecute d. primar al orașului Râmnicul Sărat îmi spunea că acolo, în orașul acela devenit istoric, la o sută de morți pe an, nu se nasc decât douăzeci și cinci. Și morții sunt în majoritate absolută români. Pentru români — cine cercetează — găsește aceaș situație aproape în toate orașele. Orașele trebue să fie centre de viață pentru poporul nostru și ele sunt centrele cele mai infecte ale morții.

Cauzele? În oraș toată viața economică și până și cea culturală a ajunsese pe mâinile jidovilor și străinilor. Românii au ajuns pretutindeni în oraș muritori de foame.

Așa încât, nici o măsură de asistență, acolo, nu se poate lua cu folos până nu se rezolvă problema românizării bunurilor și a producției din oraș. Iată cum deci nu ajunge să coborîm pe teren pentru a-l ajuta pe cel sărac, ci trebue coordonată opera de asistență cu întreaga politică socială a guvernului.

Într'al treilea rând, și aci e marea operă pentru care se pregătesc femeile și preoții legionari, opera de asistență trebue lărgită și în domeniul spiritual. Preoții legionari s'au și gândit la aceasta mare operă care se va face prin înțelegere între Biserică și ministerul Muncii, Sănătății și Ocrotirilor Sociale.

Asistenții sociale i se deschide așadar pentru prima dată orizonturi largi. Toate sufletele mărinimoase vor avea imense posibilități de muncă.

George Macrin

Ne-am numit legionari.

Noi slujitorii acestui steag nu ne-am legat împreună ca să furăm țara, nu ne-am legat împreună să ne căpătăm partizani și să le dăm ca să roadă oase din oasele țării.

Noi ne-am legat împreună să rămânem săraci până la mormânt, vom sărăci și acei ce suntem bogați, dar ne-am legat să biruim. Să învingem și să răzbunăm.

Stăm gata de jertfă, stăm gata de moarte cu toții.

Aceștia suntem noi, legionarii.

Zadarnic și greșit ne-au confundat unii săteni și orășeni, crezând că noi luptăm ca să-i căpătuim pe dânșii, și să le facem poftele, să le dăm țara ca s'o mănânce.

CAPITANUL
(Din cărticica șefului de cuib)

DRAGI CAMARAZI,

Vouă celor ce-ați fost loviți, buliți sau martirizați, vă pot aduce vestea, care doresc să treacă dincolo de valoarea șubredă a unei fraze oratorice ocazionale: în curând vom birui.

În fața coloanelor voastre vor cădea toți asupritorii noștri. Să iertați pe cei ce v'au lovit din porniri personale. Pe cei ce v'au chinuit pentru credința voastră în neamul românesc, nu-i veți ierta. Să nu confundați dreptul și datoria creștină de a ierta pe cei ce v'au făcut vouă rău, cu dreptul și datoria neamului de a pedepsi pe cei ce l-au trădat și pe cei ce și-au asumat răspunderea de a i se împotrivi. Să nu uitați că săbiile pe care le-ați încins sunt ale neamului. În numele lui le purtați. În numele lui, deci, veți pedepsi cu ele: neiertători și necruțători.

Astfel și numai astfel veți pregăti un viitor sănătos acestei nații.

CAPITANUL
(Pentru Legionari)

Credeți, camarazi din sate și orașe, din munți și din câmpii, în viitorul legionar al României, pe care nici ura, nici uneltirea vicleană, și nici moartea nu-l pot împiedica.

CAPITANUL
Circulara Nr. 148 (ultima)

RETROSPECTIVĂ

Principiile morale nu sunt elastice. Ele nu se întind și nici nu se strâng după voința acelora care cred că le comandă. Necinstea, furtul, înșelăciunea, minciuna, se sancționează după acelaș criteriu moral. Dacă unul bunăoară a furat numai zece milioane, iar altul o mie de milioane, circumstanțe atenuante nu există. Între zece și o sută deosebirea este mare, dar infracțiunea morală rămâne aceiaș. Cine crede altfel înșeală pe alții și se înșeală și pe sine. Este deci, el însuși un om necinstit. Necinstea îi apare din elasticitatea judecății sale. Așa fiind, ne întrebăm: de ce oare ar mai fi nevoe de o erarhie a hoților? Ca să bagi pe unii la pușcărie, și pe alții în purgatoriu, nădăjduind că vei scoate din ei oameni cinstiți? Nu văd nicăiri temeiurile acestei judecăți arbitrare. Clasa politică de odinioară, plutocrația francmasonico-democratică este compromisă în întregime. Unii au furat direct, tâlhărește, fără protocolul legalității; alții s'au baricadat cu legi, alcătuite după interesele lor personale; mai sunt și acei care au furat cu mâna altora, sau, banii furați au intrat în folosința lor. Gazda hoțului, care-i dă de mâncare și îl ocrotește, nu este și ea oare vinovată?

Democrația iudeo-masonică a fost un receptacul al acestor turpitudini. Rămânem deci bine înțeleși: nu s'a prăbușit numai un regim politic, un stat, adică o firmă ideologică, ci o clasă politică, plutocrația democratică. Prilej de reabilitare nu există. Pentru nimeni. Acei cari cred că vor supraviețui, rămân, prin prezența lor, elemente de provocare, puncte nevralgice care vor trebui cauterizate. Purificarea nu se poate face decât prin foc. Adică, prin ardere completă.

Mecanismul statului este prins într'un angrenaj care trebue să funcționeze în perfectă armonie. Când se introduce o piesă străină sau uzată, axele încep să scârțâie, ritmul se sfarmă, hodorogește, nu există unitatea de ansamblu, și în cele din urmă se produce accidentul ireparabil.

Nici un element din fosta clasă conducătoare nu mai poate să rămâie viabil. Bancruta frauduloasă a plutocrației democratice a fost definitiv pecetluită la 6 Septembrie 1940.

Este o dată în jurul căreia se înoadă toate firele existenței noastre. Nu spunem o dată istorică. Ci ceva mai mult: un prag biologic dela care începe o nouă viață. Ori, timpul care s'a scurs, și înainte și după această dată, ne-a dat prilejul să verificăm că nu există în România decât o singură clasă cu structură morală și politică de conducere: elita legionară.

O clasă conducătoare nu se poate improviza, prin generații spontanee, care nu au avut nici timpul de pregătire în această direcție, și nici educația politică pentru această misiune. O clasă conducătoare nu se poate forma din elemente impestrițate, de adunătură, fără legătură trainică între ele, din aventurieri și ambițioși care-și împrumută unul altuia trambulina arivismului. Acești intruși în câmpul politic ispășesc mai degrabă sau mai târziu păcatul neputinței lor.

Elita legionară nu s'a ridicat prin grația și prin protecția nimănui. S'a ivit prin voința Căpitanului de a creia un om nou, și a crescut progresiv, ca o mare familie, înstăpânită de un ideal politic pe care nimeni nu putea nici să-l imite și

Nicolae Roșu

(Continuarea în pag. 2-a)

„CTITORII"

După frumosul și cu adevărat inspiratul volum de poeme în proză „Pași în singurătate", Ernest Bernea publică, la puțină vreme, volumul cu pagini de luptă politică și spirituală „Ctitorii". Purtând un titlu simbolic și de puternică expresie, volumul de duce înmănunchiate laolaltă articole și pagini scrise în anii 1934—38, în marea luptă de răsturnare pentru triumful crezului de viață legionar. Cu respunzând unui moment istoric, ele poartă pecetea acestui moment și se explică prin suflul cu care a știut să le dea viață autorul. Fără a putea avea caracter explicativ sau contemplativ, ele fac parte integrantă dintr'o bătălie politică pe care autorul a vrut s'o ajute cu mijloacele sale, anticipând asupra viitorului. De aceea, recitindu-le poți mărturisi că ai în față un luptător legionar și un gânditor legionar: luptătorul și gânditorul întâlnindu-se de fiecare dată, împrumutându-și din substanțe și făcând să triumfe adevărul credinței legionare. Cu toate, paginile scrise, au ceva din dârzenia de fier a unor lupte hotărîtoare și din marele plan, însuflețitor de credință, mistuitor de suflete în slujba revoluției legionare.

[illegible] din dragul de-a scrie. Ci în primul rând din nevoia de mărturisire a comunității de viață. A unei mărturisiri pentru toți cei cari puteau în sufletul lor să simtă și să vadă la fel. De unde caracterul oarecum misionar al acestor pagini. Toate au fost scrise la o mare tensiune, fără răgazul unei liniști reflexive — în toiul luptei, între un drum și celălalt, pentru bătălia în care se angajase pe viață și pe moarte Legiunea.

Dacă astăzi multe din lucrurile mărturisite în aceste pagini sunt locuri comune, nu înseamnă decât că au reușit să devină istorie. Pe vremea când erau scrise, unele erau simple anticipații, altele erau încercări de-a defini pozițiile, altele iar expresii de trăire în luptă.

Partea întâia cuprinde trei capitole: Tineretul și politica, Gândul pentru față nouă și Stil legionar.

Partea doua cuprinde cinci capitole: Legiunea și partidele politice, Istorie și istorici, Economia legionară, Etica nouă și Cartea unui început de veac.

Cartea afirmă nu numai o poziție de înțelegere a lucrurilor, ci și o credință în adevărurile mântuitoare. Ea mărturisește despre misiunea românească, despre stilul legionar, despre istorie, despre omul nou, despre ascesă, despre legea muncii, despre etica nouă, despre Legiune și partidele politice, despre tineret și partidele politice.

Cele mai inspirate și frumoase pagini rămân cele scrise despre omul nou și despre asceză. Căutând a defini omul nou pe care vrea să-l nască Legiunea, autorul găsește această fericită formulare: „este o făptură nouă care păstrează în sine toate valorile câștigate ale trecutului românesc și duce tendința mai departe, pe căi abia deschise, gândul și fapta a ceea ce stă în puterea sa, dar nu s'a putut realiza încă". Este vorba „de-o așezare a omului românesc pe-o poziție activă față de transcendență, pentrucă o altă caracteristică a omului legionar este setea de cunoștință deplină, setea de absolut".

Vorbind despre aplecarea spre asceză a omului nou, autorul o formulează în acest chip: „omul încearcă să-și răpună toate slăbiciunile legate de ființa sa trupească, pentru a se ridica din nou curat și puternic, pentru a-și câștiga locul din care a căzut singur. Căci aceasta înseamnă în primul rând asceză: înfrângerea oricărei pofte pentru biruința contra trupului și-a materiei, eliberarea sufletului și concentrarea lui în rugăciune".

Pentru legionari, cartea este nu numai un document de trăire, ci și o ocazie de adâncă regăsire, verificându-și gândurile, găsind lucruri simțite vag dar nedefinite, dând expresia unui conținut de viață în plină ardere.

Pentru lumea din afară, cartea este un prilej de inițiere în problemele și frământările legionarilor, putând cunoaște și învăța pe ce planuri sufletești trăește tineretul legionar.

Ernest Bernea a făcut prin cartea aceasta un dar tuturor acelora cari știu să vadă în scris [illegible] gânduri, simțire și trăire a unei credințe.

Ion Veverca

CRONICA SOCIOLOGICĂ

TRAIAN BRĂILEANU: TEORIA COMUNITĂȚII OMENEȘTI

de GH. SAGHIN-STUPCANU

II

[illegible]

(Continuarea în pag. 4-a)

DUH ROMÂNESC

SĂCUȘORUL CU PĂMÂNT

La 8 Noembrie 1928, în Căminul dela Râpa Galbenă, ridicat de frate legionare, Căpitanul, cu propriile Sale mâini, a amestecat pământul adus de pe toate câmpurile de bătae. In acel pământ trăiau moșii și strămoșii noștri. Ei își amestecaseră carnea și sângele lor, pentru apărarea ogorului și a Sfintei Biserici.

Din acest pământ, din mâna Căpitanului, îngenunchind în fața lui Dumnezeu, un grup de 13 legionari, am primit un săcușor, și ne legam, frați de-apururi, în viață, cât și dincolo de mormânt.

In fața noastră se deschideau largi, porțile unei lupte nebănuite. Biserica lui Hristos, națiunea și pământul strămoșesc, amenințate în existența lor, urmau să fie păzite cu orice preț.

Furtuni nenumărate s'au deslănțuit peste culmile uriașelor voințe. Incercări de avuții și situații ispititoare: glasuri ademenitoare și tot ce-i satanic, s'a întrebuințat.

Săcușorul de pământ, legământul sfânt, a format puterea de rezistență în fața atâtor mijloace de slăbicie și capturare.

S'a trecut, în disperare, la asasinate individuale și în massă, la acte de sălbătecie, de felul cărora istoria n'a cunoscut și nu va cunoaște.

Prigonitorii au desperat, s'au prăbușit, dar secretul n'a fost descoperit.

Duhurile strămoșilor trăiau cu noi în fie ce clipă și ne ocroteau.

Intăriți și aținați, cu fruntea sus, au trecut în fața morții eroii dela Majadahonda, Râmnicul Sărat, Vaslui, Miercurea-Ciucului, etc...

Firul legământului n'a fost rupt: Căpitanul, Moța, Clime, Tell, Cantacuzino, Tota, Banea și întreaga coloană de martiri, din lumea lor, din ceruri, coboară tainic, înfrățindu-se cu noi în luptă.

In forma cea mai neînțeleasă de mintea omenească, Săcușorul de pământ păstrează legătura legionară și dincolo de mormânt, între cei plecați și cei ce au rămas.

Mile I. Lefter
Comandant al Bunei Vestiri

(„Pământul Strămoșesc": 8.IX. 1940).

INSEMNĂRI

Un romancier

Dintru început elogiat de criticii competenți, scrisul d-lui Ion Iovescu îmi apare, totuși, nu în deajuns menționat ca o foarte precisă revelație a tinerei noastre literaturi. De obicei, elogiile criticilor se mărginesc — și așa s'a întâmplat și pentru mult prețuitul nostru confrate — să „lanseze" nu atât prin analiză cât prin comparații și câteva citate, ceiace dăunează cumplit adevăratei sublinieri a unei valori a cărei originalitate o situează într'atât de paralel cu o alta — știută ori numai învățată — încât firesc, între ele punct de întâlnire nu poate să existe. Nu știm dacă rândurile de față se adresează actualilor sau viitorilor lectori ai d-lui Ion Iovescu, — așa cum ne-am deprins ori mai bine zis: am fost deprinși a considera majoritatea cronicilor și dărilor de seamă — adică acelui public atras fie de subtitlul roman, de pe copertă, fie de simple pe cât de proprii lui curiozitate în a parcurge viața unei cărți care se chiamă nostim: „O dărăveră de proces" *).

Eu îmi propun a le orândui aici, spre noi, toți camarazii lui scriitori, pentru a dovedi că nevoia unei libertăți de a-l recunoaște pe Ion Iovescu drept cel mai direct urmaș al lui Pavel Dan, deci, unul din fruntașii romancierilor generației noastre. Aceasta, pentrucă lucrările sale depășesc, prin structura și stilul lor, limitația formală a romanului prescris în cursurile de limba română, la capitolul „genurile literare", ori a celui stabilit de comediștii de profesiune. Când un autor „comercial" își îngăduie cumva cea mai gravă abatere de pe potecuța indicată nu fără indiscutabilă suficiență, cei în drept s'o remarce devin, brusc, ridicătorii în slavă a unor păreri personale până mai deunăzi cu totul altele. Pentru scriitorul tânăr, comițător de aceeași neprevăzută acrobație, ei rămân foarte precauți, admițând uneori și excepții cărora însă le inventează influențe, reminiscențe și așa mai departe...

O lectură superficială a cărții d-lui Ion Ionescu nu poate conduce la aici o concluzie mai deosebită. In nici o glosare de însușiri paralele cu scopul de romancier. Astfel, aducerea și retragerea personagiilor trece observată ca elemente absolut necesare narațiunei abil plănuită, înlătuind sau alimentând acțiunea pur epică, la îndemâna oricărui lucrar mânuitor de realități. Pe când, în realitate, lucrurile se întâmplă cu totul altfel, cam tot așa cum într'un peisaj semnat: Andreescu. Subiectul devine doar un pretext de prezentări ale amănuntelor de viață interioară a autorului, urmărit în singurătatea-i creatoare de demonul și fapte ce cu însăși compliciitatea lor n'au priceput să-i cheme atenția. Aducerea și retragerea personagiilor pare, aici, hotărâtă de sfiiciunea întrupată a unui exersat autor dramatic.

De pildă, cele dintâi pagini, în care se cuprinde viu, gradat, admirabil construit, monologul lui Stan Drăgoi, mi-au reamintit emoția dăruită de acel act populat de un unic personagiu: „La voix humaine". Incă mai puternic „vărsată" pe planul dramatic, scena dintre Ioana și Stan Drăgoi, mai cu seamă când, surprinzător și nedeclamatoriu, dialogul lor înregistrează apariția ucenicului Mitică, — întâmplare asupra căreia, copilul, trecând, rămâne căscat, cinstit ținut de carte, ca de o extraordinară priveliște. Aceiași îmbinare de minune se petrece mai târziu, parcurgând amintirile lui Stan Drăgoi, acolo unde ele se întorc spre Ileana, urâta și bolnava lui nevastă, lunecată în spărtura din ghiața lacului, pe când în toiul nopții, se străduia să scoată o căldare cu apă, pentru ca el, beat, să-și spele picioarele. Un punct înalt al romanului constituie și scena dintre afiliatele în rele ale satului, Zelba și Sârița. Inălbite de urît, se îmbată, cântă, o bârfesc pe Ioana, cea cu „dărăvera de proces", — veșnic iubită a veșnicului iubit de ele, Stan Drăgoi, se gâtesc și pleacă la cârciumă, să-și continue chefuI.

Cârciuma joacă în toată cartea rolul pe care soarta i l-a distribuit în existența satului.

Descrierile sunt puține și remarcabil impresionante prin acea ușoară importanță pe care autorul o acordă leit-motiv al nopților, zăpezii și lunei. Aceste descrieri sunt cu osebire impuse atențiunei lectorului de vocabularul la care autorul apelează pentru a ni le transmite. El este stăpân cu acel al personagiilor, ceiace împrumută realizării de o potrivă artistică și documentară, aspectul unei autentice scoarțe oltenești, cu nuanțe și contururi îngemănchiate într'un ansamblu inaccesibil meșteșugului celor dela oraș, îndepărtați prin însuși destinul lor de covârșitorul tâlc al ființăului trăiri nepasteurizate.

Coca Farago

*) Editura „Cugetarea-Delafras".

[illegible] DIN BISERICA NOUĂ SFINȚITĂ

Un volum de poezie

Domnii Teodor Scarlat și Mihail Straje au dat publicității un volum de Interpretări din lirica lui Gourmont. L-am citit într'una din serile acestea de ger năprasnic afară și de binecuvântat foc în cămin, într'una din serile acestea care te predispun gândurilor și educerilor aminte. L-am citit încet fiindcă aceste interpretări te rețin, te cucerește prin atmosfera lor, prin delicatețea inspirației, minunat tălmăcită.

Bunăoară, poemul, intitulat simplu, Biserică cuprinde în versurile lui atâtea evocări, atâta trudă de mult poate uitată. Dar când înserarea cuprinde pământul, când necunoscutul este parcă mai aproape, când neprevăzutul se poate declanșa din clipă în clipă, dorința de rugăciune, formula pentru crucea este mai mare, mai vie.

Și atunci, biserica apare drept sprijin.

Simona, scoarțele-aromate ale serii târzii
Adie blând, ca un cor de copii,
Biserica, în umbră, mereu vrea să rămâie
Iar trandafirii miros a dragoste și a tămâie."

Versul ultim prinde în coloratura lui romantică atâta viață, atâta moarte... Imperecherea celor două cuvinte, dragoste și tămâie trezește în sufletul lectorului simțăminte deosebite, oricare tot atât de perfect evocate de trandafiri. Biserica-i undeva, într'un cadru rustic — poate la mal de munte sau chiar în plină câmpie. Biserica nu-i mare și desigur că din cauza aceasta-i mai frumoasă — iar pe aleele din jurul ei, seara, trece îngândurată în dragoste poate, perechea tinereții. Pereche înfiorată, încă, de lespedele mormintelor ce răsar din grasa iarbă...

Biserica, în umbră, mereu vrea să rămâie
Iar trandafirii miros a dragoste și a tămâie.

Este o biserică, de undeva, din cimitir. Drumul până acolo va fi de idilă.

Vom merge încet, cuminte — și ne [illegible] ... ca de bineți
Muncitorii care se 'ntorc dela târcă;
Voi deschide drum lung pasului tău [illegible] ... subt,
Și câinele ne va 'nsoți mult timp, cu ochiul mâhnit.

Și când Simona se va ruga gândul lui va popori lumină peste cele ce-au fost.

„In timpul rugii tale, mă voi gândi la toți
Care am trudit..."

Atâtea întrebări și tot atâtea frumuseți sunt cuprinse în cărțulia aceasta.

Iată, de atâtea ori — și, mai cu seamă, când noaptea 'ncepe să se'ngâne pe ziua următoare — m'am gândit la mâna care a 'nsoțit dealungul atâtor pagini focul de scris. La mâna care va fi mărită. Este atât de greu să poți înțelege asta; să știi că mâna care închide în ziua ei par'că întreaga ta viață se va'ntinde odată albă, pentrucă mai apoi să putrezească. O necesitate tainică împotrivire te străbate...

Am întâlnit aici prezenta o serie de mâini.

Mână care cântă, mână care vorbeș
Mână care-nvață [illegible]...

Mână pe care-au căzut lacrimi
Ca dintr'o fântână răcoritoare,
Mână care a ascultat
Vorbe de drăgoste, de bucurie ori disperare;

Mână care a primit desfătarea
Când femeia năucea plăcere...
Mână cuminte sau nelinistită,
Mână care-a iertat și-a mângâiat;

Mână pe care dinții au mușcat-o
Și unghiile au zgâriat-o,
In nebunia lor pasionată...
Mână pe care buzele-au pupat-o;

Mână de visări, mână de desmierdări,
Mână de drăguste și de fiori
Mână iscusită și vicleană,
Stăpână'ntre stăpâne, între curtezane curtezană.

Este mâna iubitei — mâna fetei pe care ai privit-o încânt de atâtea ori, pe care ai sărutat-o ca pe a Maicii Domnului în biserică ori cu înfiorarea cu care, cândva, ți-a fost dat să rupi mătasea ișnlurilor.
Mâini, mâini, mâini...
Viață...

Lirica lui Gourmont — se știe — are posibilitatea de a te cuminte [illegible] ... care te primi și [illegible]

O seamă de [illegible] ... Teodor Scarlat și Mihail Straje [illegible]

Eugeniu V. Haralambie

INSCRIPȚII

Umanitate românească

NEAMUL NOSTRU

nu se poate mândri, până azi cel puțin, că a dat lumii o civilizație și o cultură, așa cum se pot mândri alte neamuri. In parte, faptul acesta se explică prin împrejurările istorice vitrege în care a trăit și care l-au împiedecat s-și creia o tradiție de cultură și de civilizație. Hărțuit fără încetare din toate părțile, el a fost nevoit să-și îndrepte toate preocupările și puterile lui spre a-și apăra existența în lume.

Mulți explică astfel starea noastră, în asemănare cu alte popoare. Și este adevărat. Căci nu poate fi vorba de o sterpiciune a sufletului românesc, când el a dat atâția oameni mari ce au trecut, prin valoarea creațiunilor lor, în istoria universală. Cu toate acestea, ar fi copilăresc să ne asemănăm neamurilor cu o tradiție culturală veche, recunoscută și admirată de toată lumea. Dar nici nu trebue să ne credem inferiori altora, cum fac mulți din compatrioții noștri.

Starea poporului nostru mai are și o altă explicație. O explicație de natură a ne face să fim mândri de noi și a ne da încredere în puterile noastre, în sufletul nostru și în misiunea noastră.

E drept că ne tragem dintr'un neam cuceritor, cum a fost poporul roman. Dar poporul roman s'a retras de pe aceste meleaguri de aproape două milenii, ducând cu el tot ce a fost trecător și a lăsat în urma lui doar o insulă de romanitate, izolată și înconjurată de marea unor neamuri străine. Dar a rămas aci, în raiul Daciei fericite, tocmai ceeace a fost mai greu, ceeace s'a înrădăcinat în pământul frumos al ei, ceeace a avut romanitatea mai caracteristic și mai de preț: sufletul ei, *umanitatea ei*. Căci poporul roman n'a fost mare numai prin armele sale, ci, mai ales, prin umanitatea sa: prin celebrarea demnității, a respectului și a esenței divine a persoanei umane.

ISTORIA

e plină de pilde ce vorbesc despre „umanitatea" poporului roman. Prin ea a cucerit el lumea. Cuceririle războinice s'au destrămat, căci erau cuceriri materiale, dar cucerirea spirituală a rămas, ea este vecinică: imperiul roman spiritual dăinuește și azi. Și s'a altoit minunat această „umanitate" romană pe sufletul viguros al Daciei ce a reprezentat în vechime tocmai demnitatea umană care a vrăjit și a cucerit pe acești latini. Și, contopindu-se într'o singură ființă, au rămas aci, în Dacia, în această grădină fermecată a pământului, ca o stâncă uriașă pe care nicio vijelie n'a clintit-o, spre a da dovadă lumii întregi că, peste toate nimicurile și aventurile trecătoare, stă neclintită și vecinică Omenia. Iar omenia este o floare a pământului și a sufletului românesc, un înțeles românesc adânc, pe care nu-l are nici un alt cuvânt din vocabularul popoarelor. Omenia simbolizează bunătatea, iubirea, respectul demnității ființei omenești, sinceritatea și disprețul ipocriziei, creația și viața în toată vigoarea și voioșia ei naturală, neartificializată.

De aceea, Românul a fost și a rămas om de lume, comunicativ și prietenos, gata oricând să omenească pe alții, nu a cântat cuceriri războinice; viol și plumet, izvor nesecat de spirite geniale, bun și generos cu toată lumea: revărsând în cântece, cu o dulceață resemnare durerea și dorul lui. La petrecere, la muncă, viața lui e cântec; în cele mai triste momente, el cântă un „frunză verde"... Așa a fost Românul și așa este și astăzi, ori unde s'ar găsi.

SUNT, DE BUNĂ SEAMĂ

și împrejurările istorice o cauză a stării poporului nostru. Dar cauza cea mare nu este o cauză de împrejurări, ci de esență: e firea poporului nostru, pe care spoiala apuseană nu va reuși s'o schimbe. Ori câte

generații de Români vor fi torturați în patul lui Procust al acestei spoili, [illegible] ... dacă cum [illegible] Dumnezeu.

Nu e de întrebat care desființează poporul român, cum se face că acest popor pe care îl recunosc inteligent și cu o excepțională bun simț, [illegible] civilizației apusene? [illegible]

el, țăranul, fiul pământului românesc; pentrucă vede nimicnicia omului conceput astfel, de aceea nici nu vrea să se ocupe de el. E aci o notă de sănătate sufletească ce ne îndreptățește să fim mândri de acest țăran umilit și neînțeles. Și e un neam de mare vigoare de viață: neînvins a stat în trecut în mijlocul valurilor de năvălitori barbari, neînvins stă și azi de năvala domnilor culturalizatori. El vrea să cucerească pe alții cucerindu-se pe sine și vrea să civilizeze, nelăsându-se civilizat de alții.

CIVILIZAȚIA APUSEANĂ

corupe omenia umană — a spus-o cândva Rousseau — falsifică și ciuntește viața — și Românul e prea viguros ca să se lase ciopârțit... chiar în numele unui cuvânt ce sună așa de frumos: „cultură", „civilizație".

E inadaptabil Românul la cultura și civilizația europeană, fiindcă lui îi trebue o altă cultură și civilizație decât aceea a saloanelor și a ipocriziei. Cultura și civilizația lui este aceea care slăvește frumusețea vieții și a naturii, a omului și a omeniei sale. El vrea o lume în care e „stăpână dreptatea", în care „domnește adevărul sfânt", o lume de sinceritate, de bunătate, de pace și de înțelegere, în care omul să poată trăi liber și să se bucure de viață în toată plinătatea ei naturală cu voioșie și fără artificiozități, o lume în care se slăvește umanitatea și divina ei putere de creație spirituală.

Va reuși poporul Român să creieze această lume? E o întrebare fără rost. Poporul Român a trăit-o și o trăește de când s'a zămislit. O trăește însă în mod latent, pasiv, fiindcă factorii săi creatori „domnii" nu-l înțeleg și se îndepărtează de el, îmbrăcând haine străine.

Numai așa se explică lipsa totală de „priză" între cele două straturi ale poporului nostru; între poporul adevărat și cei ce se chiamă intelectualii săi: sunt două straturi ce alunecă unul peste altul, dar nu se întrepătrund; căci îndată ce dau de o spoială de cultură, intelectualii se lapădă de popor, îl disprețuiesc și se înstrăinează, iar poporul se izolează și se ferește de ei ca de o primejdie, arătându-le doar nepăsare, văzându-și de treabă liniștit și patriarhal, ca în alte vremuri și nebăgându-i în seamă.

Ei cu lumea lor; ceilalți cu lumea lor; unii dogoriți de soare și sângerând de muncă, ceilalți în saloane comode, cu ocupații de o științifică sterpiciune spirituală, dar de o bogată rentabilitate materială, susținuți pe umerii de uriaș, tari și mult răbdătorii și apărați de brațele vânjoase ale celor „de jos".

Reprezentanții „autentici", adică neaoși, ai poporului, printre intelectuali, sunt puțini. Sunt puțini, dar mari; ei sunt coloanele adevărate pe care se va ridica odată o cultură și o civilizație românească.

Ilie Sulea-Firu

CALENDAR

JOI, 23 IANUARIE 1941

Ortodox: Mucenicii Climent, episcopul Ancirei și Agatanghel
Catolic: Sfântul Raimund.
Protestant: Emerentiana.
Mahomedani: 24 Gizi-Hegè 1359.

Mucenicii Climent și Agatanghel

Douăzeci și opt de ani de chinuri a îndurat fericitul Climent, episcopul Ancirei, celebrul de scaun din ținuturile Galatiei.

Tiranul Dometian l-a spânzurat pe lemn și, poruncind slujitorilor, au strujit carnea de pe oasele lui, până ce a rămas mucenicul cu un mort. Apoi l-au bătut cu palmele peste obraz și peste gură și i-au sdrobit dinții cu piatra.

Diocletian, gonaciul tiranului, l-a pus pe roată, încât a desfăcut încheieturile sfântului și i-a sfărâmat oasele cu toiege de fier. Și, nemulțumit fiind, l-au lovit încă muncitorii lui cu vine de dobitoc și cu unghii de fier i-au brăzdat oasele.

Agripin, ighemonul împăratului Maximian, l-a dat spre mâncare fiarelor, cari au lins doară ranele pătimitorului, iară mai pre urmă a pus să-i înfigă țepi înroșite în foc prin degete, până în coate și prin subțiori, până la umere. După care, l-au cusut într'un sac și l-au aruncat de pe munte în mare — împreună cu Agatanghel, adus cu dânsul dela Roma — de unde cu ajutorul lui Dumnezeu au scăpat.

Cumurichie, boerul Ancirei, a întins pe mucenici pe paturi de fier arse în foc, iară drocshi, urcând în văpaie un coif de fier, l-au pus pe capul arhiereului Climent, de-i ieșia aceluia fum grozav pe nări, din gură și urechi.

Domețiu, slujitor în Armisia, l-a aruncat într'o groapă cu var nestins, Vineri în ceasul al doilea din zi; iară Sâmbătă, în ceasul al treilea i-a scos neolătămați. Pentru aceia, mâncându-se, [illegible] ... i-a afumat cu [illegible]

Maximian împăratul [illegible] Tars să-i ardă în [illegible] care au petrecut [illegible] a zi, vii și nestricați.

Sacherdon, [illegible] de sobolani și [illegible] dânșii, de aduse [illegible] bucăți.

Atunci l-a sărut [illegible] rol, spre mâncare. [illegible] A bătut în pământ [illegible] înalte de-un picior [illegible] roșie, sulițe cu [illegible] pus muncitorii lui [illegible] spetele pe ele, [illegible] că ce i-au străpuns [illegible] răbdătorului Agatanghel [illegible] plumb topit pe [illegible]

Și tot astfel [illegible] nouăzeci, Afrodisie, [illegible] rul piatre de grumazi [illegible] a înfipt mucenicului [illegible] prin urechi și [illegible] șile; din care munca [illegible] citul.

Mai pre urmă i-a [illegible] ființul Climent. Căci i-a [illegible] ighemonul Alexandru [illegible] munciseră dela împărați [illegible]

Pentru aceia, Biserica [illegible] îi cântă:

„Ca o vie mult roditoare [illegible] tăiat, o prea înțeleapte [illegible] dintr'însa ai înflorit [illegible] și ai izvorât nouă must de [illegible] tă dumnezeiască".

Lucru pe care îl [illegible] cari cercetează mijloacele [illegible] Dumnezeu.

Firmilian protosinghel

SPIRIT CRITIC

De multe ori mi s'a spus, că dacă alte popoare acceptă ușor un regim autoritar, românului nu i se poate aplica, fiindcă el are spirit critic.

Să vedem, dar, cum stau lucrurile cu spiritul critic al românului.

Când și cum se manifestă acest așa zis spirit critic? Normal ar fi ca el să purifice întâi pe cel ce face teoria. Vreau să zic — normal ar fi ca spiritul critic să cadă ca un duș de soare mai întâi asupra propriei noastre ființe, să ne scoată în lumină defectele, cum scoate o zi de primăvară petele de pe haină... Să fie o călăuză pașilor noștri car, calcă'n străchini, un lacăt gurii slobode; o frână pornirilor noastre, un strung făpturii noastre morale.

Uitați-vă împrejur. Mai ales la cei ce fac teoria spiritului critic. Și sunt acei cari încearcă să protesteze că se pune stavilă formei desmățate în care se practică spiritul critic. Acel spirit critic prefăcut în scuipă vrăjmașă, în atac mârșav, în insultă de mahala. Impotriva oricui, dar mai ales împotriva celui care are o situație ce se putea pierde în favoarea „ilustrului criticant". Pentru asingerea rus-nosului scop, nimic nu era cruțat. Și în toată viața publică se întâmpla același lucru. Căci peste tot era o goană dementă după situații.

Dela un capăt la altul al [illegible] clevetea — se bârfea.

Bârfeala ajunsese un fel de [illegible] scrie, cu orele sale de serviciu [illegible] curile sale publice de [illegible] cu cenaclurile sale particulare [illegible] geniile sale... Ajunsese a [illegible] Se instalase în conștiința [illegible] tească, devenind o boală [illegible]

In adevăr, cât era de [illegible] clevetirea, la noi, se [illegible] acum. Trăim epoca [illegible] lor posibil. Epoca în care [illegible] găsesc locurile lor naturale [illegible] fiecare Neam se întoarce la [illegible] țile sale.

Țara noastră, după ani [illegible] ca frumoasa din pădurea [illegible] s'a trezit. Abia după dramatice [illegible] geri; dar s'a trezit, și prin [illegible] nouă, de cinste, ordine [illegible] de încredere în destinul [illegible] virtuțile poporului își [illegible] viitorul la care are drept [illegible] schimbă imaginea morală a [illegible] se va schimba deasemenea [illegible] imagine — harta lumii [illegible]

— In iureșul tineretului [illegible] „cu fruntea sus..." A [illegible] îndelung hulit și prigonit [illegible] neret care nu a clevetit [illegible] înjurat, dar care avea [illegible] tății cu el; care trebuia [illegible] de către cei ce acceptau [illegible] rile deplorabile ale [illegible] fără număr, dar nu putea [illegible] buciumul [illegible] ridicate [illegible] focul acestor [illegible] gură să vorbească [illegible]

Dar tineretul [illegible] vint, parcă din sângele [illegible] năvalnic. Și a salvat Neamul [illegible] pieire. Acestea sunt fapte [illegible] Cunoscute. Trăite de noi toți [illegible] mai sunt oameni cari nu le [illegible] cunoască, nici acum că [illegible] Țării a fost rezultatul [illegible] străine. Că deci nu [illegible] mai au dreptul să [illegible] cum să critice. Oameni [illegible] iii anumitor facțiuni [illegible] mentii, ori anumitor [illegible] rificate în sterilitatea [illegible] cearcă să-și schimbe [illegible] du-și nărăvul [illegible] pe-o parte [illegible] ordine morală [illegible] stând venin.

Acestora trebuie să [illegible] răsnicale va pierdeți [illegible] mul regiei nu vă mai [illegible] c'avalerea e [illegible] Vă sinucideți. Veți rămâne în [illegible] nouă, ca niște strigoi [illegible] parte; duhoriți a [illegible]

Gherghinescu Vania

RETROSPECTIVĂ

(Urmare din pagina I-a)

(Urmare din pagina I-a)

nici să-l fure. Ca să-ți însușești un ideal, politic trebue ca mai întâi să ai un suflet creat pentru aceasta. Ca să înfrângi o revoluție trebue să deslănțui o contra-revoluție, care să concentreze de cealaltă parte a baricadei un complex de valori morale și politice de o putere de expansiune tot atât de mare. Dar mai este încă un fapt: orice revoluție are o anumită tactică. Acesta este oarecum secretul ei, pe care nu-l cunoaște și nu-l poate smulge nimeni. Giolitti, după ce a fost înfrânt de Mișcarea Fascistă a declarat: „Mussolini m'a învățat că împotriva unei revoluții trebue să te lupți nu prin idei, ci cunoscându-i tactica, să o poți contracara". Nu știu precis dacă acestea sunt cuvintele. Dar fără îndoială acesta este sensul. In Decembrie 1937 Căpitanul organizase Mișcarea Legionară atât de bine încât preluarea puterii s'ar fi putut face fără vărsare de sânge. Dacă, firește, fostul Rege Carol II, ar fi avut înțelepciunea lui Victor Emanuel dela 28 Octombrie 1922, sau a Mareșalului Hindenburg dela 30 Ianuarie 1933. Și totuși, lucrurile nu s'au petrecut astfel deși Căpitanul ar fi avut soluția violenței care l-ar fi dus sigur la cucerirea puterii. Căpitanul voia să cruțe și Mișcarea Legionară și pe adversari de o ciocnire sângeroasă. De ce să precipiți lucrurile când ele evoluiază normal, consolidând fiecare moment?

Când a început prigoana, atunci de abea s'au desmeticit adversarii Mișcării Legionare. Punctul culminant, ziua de 21 Septembrie 1939, a fost ca o lovitură de trăsnet. Din acel moment, Mișcarea Legionară pășea pe drumul triumfului. Cine ar fi putut înlocui pe Armand Călinescu?

Nimeni, deși s'ar fi găsit mulți călăi. Dar călăi capabili să deslănțue o contra-revoluție și să ajungă șefi de stat încă nu am văzut. De aceia drumul era foarte periculos pentru acel ce ar fi încercat să pășească pe el. La 21 Septembrie 1939, Mișcarea Legionară a dat o lovitură tactică vechiului regim. Lovind în singurul om care reprezenta acțiunea directă și imediată. Restul nu interesa. Dovadă: a doua zi, restul a făcut politica panicei. Se întâmplă însă foarte rar, ca atacul să-l dai chiar în momentul când ești atacat de adversar. Așa s'a întâmplat la congresul dela Târgul-Mureș. Căpitanul i-a spus atunci lui Gheorghe Furdui: „Tu, ai revoluționat tactica. Ai atacat în momentul când ai fost atacat. Prin aceasta ai surprins adversarul cu o replică la care nu se aștepta. Și ai isbutit". Se vede deci, foarte limpede, că Giolitti avea dreptate atunci când s'a desmeticit în fața fascismului triumfător: tactica, tactica unei revoluții, dar cine oare o cunoaște și mai cu seamă, cum se poate apăra împotriva ei? Este bine să citești istoria revoluțiilor, este instructivă — dar ca să o înțelegi, trebue să o și faci.

Nicolae Roșu

Rapoartele diplomatice ale d-lor Kennedy și Bullitt nu vor fi publicate

WASHINGTON, 21 (Rador). — Corespondentul agenției DNB [illegible] tă, după „Associated Press" [illegible] rerea senatorului democrat [illegible] de a se da publicității rapoartele diplomatice ale d-lui Kennedy și [illegible] litt va fi respinsă de Departamentul de Stat.

DIN LUMEA LEGIONARĂ

Figuri legionare

ȘTEFAN COMJIC

Știu că privirea senină a ochilor lui albaștri mă mustră de undeva de departe, acum când vreau să vorbesc despre el. Pentrucă vorbele i-au părut de prisos, totdeauna. Și toată viața i-a fost împresurată de o mare și nepătrunsă tăcere, care l-a urmat pretutindeni, ca un destin, până la moarte... Sufletul lui aspru ca suișurile munților Apuseni, a rămas pururi tăinuit pentru noi, cei cari nu l-am cunoscut decât puterea și hotărîrea implacabilă. Cei ce l-am admirat și iubit, abia acum deslușim, sub învelișul omului care a fost, trăsăturile dramatice care depășesc indiscreția oricărei biografii. Ce contează biografia unui om, care s'a hotărît irevocabil pentru ceva? Nu valorează oare mai mult fapta definitivă a unui singur ceas, decât o viață întreagă consumată zadarnic, după tiparul de a fi al celor mulți? Iar noi știm că ceasurile trăite de Ștefan Comjic și de toți eroii legionari în marea prigoană sunt suficiente să ne trezească la viață zece veacuri moarte din istoria unui neam. Niciodată alte morminte n'au fost mai vii, niciodată morții n'au fost mai prezenți între cei rămași ca acum. Niciodată nu s'a pomenit un mai cuceritor imperialism al mormintelor.

Poate că Ștefan Comjic, omul cu fruntea înaltă și ochii visători, a așteptat toată viața, tăcut, ceasul în care să mărturisească tuturor adevărul care-i crescuse în gând și în sânge. Ceasul care acum nu mai este al lui, ci al nostru, al tuturora. Pentru faptul acesta, poate, n'a vrut să vorbească. Pentru asta a venit la București în toiul prigoanei celei mari. Pentrucă bătuse ceasul lui, ceasul oamenilor tăcuți, care nu se frâng nici sub lovituri, nici sub moarte.

E îndeajuns pentru el faptul că a fost ales să vină, din inima Ardealului cu alții, tot atât de viteji, dincoace de Carpați, în momentele cele mai critice ale încleștării dintre lumea cea veche și lumea legionară, să moară aici... Câți oare dintre noi cunosc și înțeleg tâlcul acestei jertfe uriașe, acestei prezențe a celor mai buni copii ai Ardealului, în cetatea groazei și a morții?

Ștefan Comjic a fost, așadar, ales. Un sol venit de cealaltă parte a munților, atunci când dincoace sufletul românesc era în mare primejdie. Nimeni nu va mai tăgădui dela această cumplită solie a legionarilor ardeleni la București, marea comunitate de dragoste care leagă indestructibil, cele două pământuri românești.

Dar în tăcerea lui adâncă, mai înflorise un gând, care a devenit repede hotărâre. Apoi legământ. Să pedepsească. Nu se ascunsese de gloanțele agenților și sentințele tribunalelor, numai cu dorința de-a lupta. Gata pentru luptă sunt destui. Poate și pentru a pedepsi. Dar capabili pentru a îndeplini pedepsirea sunt prea puțini.

Intr'o seară friguroasă dela începutul lui Fevruarie 1939, ne-am despărțit. Sosise ceasul. El pleca într'o lungă călătorie, având drept bagaj și legitimație un geamantan cu revolvere. Pleca pentru totdeauna. Și era vesel. Ne-a cinstit cu vin. A închinat pentru morți, adică pentru el. Apoi pentru toți și pentru logodnica lui...

— Cum poți fi atât de liniștit? l-a întrebat cineva. Știi ce te așteaptă...

— Gloanțele mele nu-și greșesc ținta...

Pe urmă ne-a îmbrățișat și s'a grăbit să plece... De atunci n'am mai primit dela el nici o veste. Și mă cutremur gândindu-mă, nu la chinurile groaznice în care a fost asasinat, ci la drama uriașă din sufletul lui aspru și pur, din clipa când poate nenorocul, poate trădarea, poate voia lui Dumnezeu, i-au zădărnicit hotărîrea cea mare.

Dar ceasul lui de atunci, transfigurat de poruncile cele mai neînduplecate, a sunat totuși, mai târziu și de acum nu se va mai sfârși niciodată...

T. N.

VICTOR SILAGHI

Camaraderie: comandantul legionar Victor Silaghi, conducătorul grupului legionar invitat la serbările tineretului fascist dela Padova în Octombrie 1940, între reprezentanții tineretului fascist și național-socialist

întruchipare a bravurii și bunătății, Victor Silaghi a căzut ucis într'un ceas crâncen.

Cu atât mai crâncen, cu cât jertfa lui nu era de trebuință nici lui Dumnezeu, nici oamenilor.

A fost unul din sufletele cele mai calde, dintre inimile cele mai puternice, care nu a cunoscut decât atitudinea pieptului deschis, a frunții totdeauna sus și a unei voioșii permanente — chiar în vremurile cele mai grele.

Un amestec de bunătate fără margini și eroism, cum nu mi-a fost dat să văd decât de puține ori în viață.

Tot timpul viscolului din 1933-1934 a stat alături de Căpitan cu bastele gonacilor în spate, fiindu-i mână dreaptă și sentinelă neclintită.

Apoi, în timpul marei prigoane, capturat și închis la Miercurea-Ciucului a reușit să evadeze — singurul evadat din lagăre — și să continue lupta cu aceiaș credință, cu aceiaș optimism, cu aceiaș îndârjire în țară și la Berlin, alături de d. Horia Sima, comandantul Mișcării Legionare.

Acum s'a prăbușit într'o clipă cumplită. Așa cum mintea nu poate înțelege, nici judeca, iar condeiul refuză să însemne.

S'a prăbușit desigur cu acelaș zâmbet în colțul buzelor și al ochilor, cu acelaș privire caldă, care, ar fi domolit și o fiară.

Să dea Dumnezeu ca jertfa lui să fie ultima.

O spunem aceasta cu sufletele încleștate, că ne e amar de greu să ne gândim la moartea lui. Mai amar ca niciodată.

O spunem totuși gândindu-ne la ȚARA ACEASTA CARE I-A FOST ATÂT DE DRAGĂ. Și pentru care și-ar fi dat bucuros viața în luptă oricând.

Dar prin aceasta nu suntem cu nimic mai puțin îndurerați.

Fănică Anastasescu

MAREA MANIFESTAȚIE LEGIONARĂ DELA BÂRLAD

„Germania va rosti sentința unei păci drepte și echitabile"

Conferința d-lui Victor Medrea

Marea adunare legionară, care a avut loc în orașul nostru, a dat Bârladului un aspect solemn și impresionant. Detașamentele de legionari din garnizoană și din toate colțurile Județului au trezit prin cântece legionare conștiința și au desmorțit sufletele.

In sala de consilii, unde s'a ținut conferința, a fost instalat un microfon. In afara sălii, au fost instalate mai multe difuzoare, cari transmiteau mulțimii ce nu mai încăpuse în sală.

La orele 11.30 sosește d. Victor Medrea, conferențiarul însoțit de d. N. Guguianu, șeful organizației legionare locale, d. Constantin Vrabie, ajutor de primar și d. Strătulescu, polițai al orașului. O comandă scurtă a legionarului C. Popescu, șeful garnizoanei.

Se dă raportul.

In sală, printre uniforme se remarcă d. general M. Popescu, col. Protopopescu, col. Băcăoanu, col. Manoil, col. Roman și comandanții de unități. Deasemenea d. prim-președinte al Tribunalului Dolinescu, d. prim procuror Dinu, d. Gh. Gâlcă, decanul Baroului și alții.

D. Victor Medrea începe conferința amintind de gloria Bârladului din trecut. „Ne găsim urmașii Căpitanului — a spus domnia-sa — continuatori a celui care ne-a lăsat un testament sacru care va trebui îndeplinit cu prețul oricăror jertfe.

In continuare, d-sa arată că plutocrația și masoneria vor fi sfărâmate, prin lupta dusă de Germania național-socialistă și Italia fascistă.

D-sa schițează apoi lupta gigantică a celor două puteri în orânduirea nouei Europe, luptă care este una și aceiași cu cea dusă de Mișcarea Legionară. Deaceia România Legionară crede nestrămutat în puterile Axei, cu atât mai mult, cu cât soarta noastră este insolubil legată de victoria, care nu poate să fie decât a Germaniei și Italiei.

Germania va rosti sentința unei păci drepte și echitabile. Să așteptăm deci cu încredere biruința dreptății românești.

D. Victor Medrea, răspunde apoi acuzărilor cari se aduc Legiunii cu privire la uniforme și la cadrele de lucru.

Evocând anii de prigoană, anii cari au dat prin Golgota nopții de 30 Noembrie 1938, un concept mesianic, d-sa a desprins perspectivele de destin împărătesc ale Mișcării Legionare, care prin legăturile ei cu Axa, anticipează ferm asupra dreptății istorice, ce va veni ca o reparație bine meritată.

Impletind numele Comandantului Horia Sima cu puterea de dragoste și forța de jertfă a Mișcării, d. Victor Medrea a încheiat:

„Infăptuită adânc în trăirea românească, nefalșificată, expresie a virtuților ce creiază, luptă și biruiesc, Legiunea va da Nației acesteia, bătută de atâtea furtuni ale Istoriei, misiune de spadă a creștinătății și de strajă neînfricată a latinității la gurile istoricului Danubiu".

ȘEDINȚA DE CUIBURI DE DUPĂ AMIAZĂ

Duminecă după amiază a avut loc o ședință de cuiburi, la care au participat toți șefii de sectoare, de plăși și de cuiburi din Județul Tutova. Ședința s'a ținut în localul Primăriei. Intr'o atmosferă de religiozitate legionară, după deschiderea ședinței, d. Victor Medrea, secretar General la Ministerul Presei și Propagandei a vorbit legionarilor evocând mai întâiu figura măreață a Căpitanului și chipul de luptător și martir al aceluia care a fost Ion Antoniu.

Au fost momente de adevărată înălțare sufletească.

In mijlocul legionarilor tutoveni, coborîseră din țările cerești chipurile înaripate ale martirilor românismului, pomeniți cu atâta pioșie de vorbitor.

După aceia Domnul Secretar General Victor Medrea a explicat semnificația morală și legionară a art. 34 din Cărticica Șefului de Cuib, aducând prețioase lămuriri în această direcție.

Până seara târziu, detașamentele de cămăși verzi au manifestat pe străzile orașului, plecând apoi să ducă până în cele mai îndepărtate sate ale județului, cuvântul biruinței legionare.

ACTIVITATEA AJUTORULUI LEGIONAR DIN ORAȘUL BARLAD

Luni la amiază a avut loc inaugurarea a două cantine legionare pentru copiii de școală, subvenționate din fondul Adolf Hitler.

In orașul acesta, peste care mâna unor autorități neputincioase și interesate a aruncat tot mai mult lințoliul foamei și al mizeriei, în orașul acesta peste care voia cerească a aruncat atâtea grele încercări, inundații și cutremure, ceeace a început să realizeze Mișcarea Legionară prin „Ajutorul Legionar" e o adevărată mângâiere.

Cu toate greutățile prin care trece acest județ bântuit de secetă, inundații și cutremure, cu toată lipsa economică în care se zbate această regiune cotropită de străini, „Ajutorul-Legionar" a reușit să realizeze fapte ce vor fi trecute cu litere de aur în istoria ținutului. Inainte de Crăciun s'a împărțit la populația nevoiașe 500 kgr. de brânză, 500 de kgr. zahăr, 600 perechi de încălțăminte; 400 de copii au fost ajutați cu îmbrăcăminte, au fost distribuite numeroase pâini și 3 vagoane de lemne. In afară de vizita medicală gratuită au fost fost distribuite medicamente în valoare de 30.000 lei și în curând unul din cele mai bune dispensare își va deschide porțile în plin centrul orașului, pentru ca tot omul nevoiaș să-și poată găsi alinarea și primi ajutorul necesar pentru orice boală.

Imediat după cutremur „Ajutorul Legionar" a reușit să deschidă în ziua de 13 Noembrie 1940, prima cantină, în ajutorul populației nevoiașe, cantină pusă sub conducerea harnicei familii Elena și Preot Barbu. De atunci și până acum această cantină a putut să distribue 30.000 de porții gratuite și 4000 de porții cu plată. La această cantină micul funcționar și lucrătorul poate mânca cu 25 lei pe zi primind ceaiul de dimineață, masa de prânz și masa de seară.

Două cantine pentru copii

Pentru ajutorarea copiilor sărmani, Ajutorul Legionar a inaugurat Luni două cantine școlare care vor fi susținute din fondul Adolf Hitler. Inaugurarea s'a făcut cu o deosebită solemnitate legionară în prezența d-lor Victor Medrea, secretarul general al presei și propagandei, Andrei Ionescu, comandant legionar; N. Guguianu, șeful județului Tutova, și a unei numeroase asistențe. La prima cantină serviciul religios a fost oficiat de preotul Bârnovescu. După terminarea serviciului divin, d. Dima șeful Ajutorului Legionar din Bârlad a rostit câteva cuvinte arătând ceeace a realizat până în prezent Ajutorul Legionar în localitate și schițând un plan al viitoarei activități.

D. Andrei C. Ionescu, comandant legionar, a mulțumit d-nei general Bogdan, care a venit în localitate dela București pentru a organiza operile de binefacere ale Ajutorului Legionar. Vorbitorul a descris figura morală a acestor doamne din înalta societate, care au știut să-și sacrifice cu atâta dărnicie liniștea căminului, pentru a veni în acest orășel oropsit, care lucrează pentru binele celor mulți și obidiți.

La a doua cantină legionară, slujba religioasă a fost oficiată de preotul Nacu, conducătorul acestei instituții, care la terminarea serviciului divin, a rostit câteva cuvinte asupra rostului acestei cantine.

Vor mânca zilnic la amiază 400 copii nevoiași.

Prin aceste cantine, Ajutorul Legionar a împărțit la copiii săraci 800 pachete cu alimente trimise din fondul Adolf Hitler. Pe fețele micuților cari s'au înfruptat eri după nenumărate zile de foame și ajunare, din bunătățile oferite de Ajutorul Legionar, s'a întipărit așa de lacomă bucuria vieții: au fost atâtea mâini cari au tremurat luând o bucată de pâine, au fost atâtea lacrimi, care au izvorît din sufletele curate și îngrijorate de viitorul acestui neam.

Operile înfăptuite d „Ajutorul Legionar" din Bârlad, ținând seama de condițiunile economice disperate în care se zbate această regiune, trebuesc subliniate, apreciate și date ca exemplu.

D. Victor Medrea a luat apoi cuvântul în fața garnizoanei Legionare din Bârlad, subliniind sensul moral al „Ajutorului Legionar" o adevărată bătălie „a carității discrete și desinteresate".

Ajutorul Legionar a împărțit 300 perechi de bocanci la copiii de școală săraci

BUZAU, 21. — Eri a avut loc la cantina Ajutorului Legionar No. 1 distribuirea încălțămintei pentru elevii săraci ai școalelor primare din Buzău.

In urma unei minuțioase cercetări, organele Ajutorului Legionar constataseră că un număr de 300 copii nu puteau merge la școală din lipsă de încălțăminte.

Cu banii adunați de Ajutorul legionar prin caravana milosteniei și prin cuiburi și din donația primăriei orașului Buzău de 50.000 lei, s'au cumpărat bocanci de bizon și de boval și ghete negre pentru toți copiii săraci.

Prin aceste daruri 300 copii pot urma regulat la școală fără a-și primejdui sănătatea.

Costul încălțămintei distribuite depășește suma de lei 220.000.

SUBSCRIEȚI PENTRU SINISTRAȚI

Revista presei legionare

BUNA VESTIRE

Unii oamenii se întreabă: ce se vor face evreii înlăturați din întreprinderile comerciale? Unde se vor duce și din ce fel de venituri vor trăi. Iată o întrebare pe care noi nu ne-am pus-o niciodată și nici nu o vom pune vreodată. Dar pentrucă ne-o pun alții nu avem nici un motiv ca să evităm răspunsul. Dar mai înainte să vedem cum și în ce chip am ajuns aici. De câteva luni, regimul legionar a început o operă tenace de românizare a întreprinderilor evreești. Evreii au fost pur și simplu înlăturați de la conducerea lor, și înlocuiți cu români. Această substituire în conducere a dat bune rezultate. Avem noi dreptul să facem asta? Evident! Mai întâi din punct de vedere doctrinar: un stat nu poate ființa decât atunci când între conducerea politică și structura lui economică există o perfectă armonie. Apoi din punct de vedere practic. Evreii în economie, în comerț și industrie sunt o categorie parazitară și exploatatoare, străină de structura biologică și politică a neamului românesc. Eliminarea lor este așa dar o problemă de viață și de moarte a neamului. Dar răspunsul la această întrebare, — ce se vor face evreii eliminați? ni-l dă d. Virgil Popescu într'un articol din Buna-Vestire dela 22 Ianuarie 1941:

Pentru lumea legionară, noul cămin al lui Israel este într'adevăr o problemă umanitară, dar numai în ceeace privește neamul românesc. Și cred că nu este greu să se priceapă că legionarul trebue să fie uman mai întâi față de neamul său și numai după aceea, dacă are timp și este cazul, față de alții. Nu mă interesează cum se va retrage dușmanul pe care l-am învins după ce-mi cucerise cetatea. Vreau să știu numai cum voi intra eu din nou în casa mea.

AXA

D. Alexandru Bassarab, publică în ziarul Axa conferința rostită la Fundația Carol, în ciclul organizat de grupul plastic Luchian. Cel de al doilea foileton publicat la 22 Ianuarie 1941 în pomenita gazetă aduce precizări de adâncime și durată relative la arta plastică și la care ar trebui ea să fie în regimul legionar:

O creațiune de artă trebue să ne dea fixarea a tot ce este „creațiune sufletească, frământare și zbucium pentru o înălțare spirituală". Și iată de ce un salon cu probleme agreabil rezolvate, dar care se restrâng în majoritatea lor la un peisaj, o natură moartă, un portret, nu poț oglindi o stare de spirit ca acea a Statului Legionar de azi ci cu totul alticeva. Arta trebuie să-și găsească un alt rost, acel al creațiunilor de mare avânt, în ritmul căreia pășește Legiunea.

De aceea artiștilor plastici, cu probleme interioare, cu interese strict familiare, robi ai deformării influențelor străine, nu le putem da decât un sfat: căutați ca paralel cu trăirea voastră să trăiți și fenomenul de adâncă cutremurare a nației și evitați să fiți exteriori, căci ceeace veți face va fi searbăd și gol.

Problemele artei plastice în regimul legionar capătă astfel o lămurire definitivă. Nu numai ideologic dar și practic, căci indicațiunile pe care le dă d. Alexandru Bassarab pot sluji la aceasta.

Creațiunea în artă este o chestiune de originalitate, și am adăoga, de autohtonice estetică. Numai lucrând în această direcție vom avea o artă plastică nouă și românească:

Și după cum spuneam în Revoluția Așezării Românești: „O viață reală nu poate trăi din adopțiune, faptul adopțiunii excluzând creația. Creația se desvoltă din germenii proprii preexistenți intrării în problemă. In vreme ce adopțiunea mărturisește ca necesitate tocmai lipsa germenilor, sterpiciunea.

După cum se vede, d. Alexandru Bassarab a mai expus cândva aceste puncte de vedere. Astăzi nu face decât să le amplifice. Așteptăm numărul viitor al ziarului Axa în care vom vedea concluziile.

Armatolii

Revista legionară care ne procură o totală plăcere cetind-o, ne aduce în fie care număr un material pe cât de sugestiv tratat pe atât de nou. Selecția se va face cu multă greutate, căci articolele care se scriu acolo își are, fiecare, însemnătatea lor. D. Ion Zeana, în numărul dela 19 Ianuarie pune problema actualității lui Eminescu. Intr'adevăr, Eminescu, vizionarul și naționalistul, premergătorul este prea strâns legat de idealul Mișcării Legionare pentru a nu-l revendica în întregime.

Generația legionară de astăzi, asupra căreia apasă greaua răspundere a împlinirii misiunii istorice cu care a fost investită de Dumnezeu pentru izbăvirea neamului românesc, trebue să cultive cu sfințenie la căpătâi, două cărți grele de gânduri și de profeții: „Pentru legionari" și „Articolele politice ale lui Eminescu", asupra cărora a planat multă vreme conspirația tăcerii urzită diabolic de cabala judeo-fanariotismului, care a prezidat din umbră, până azi, destinele culturii noastre naționale.

Din această pricină Eminescu este necontenit actual, și va fi revendicat de Mișcarea Legionară. Sufletul lui este fuzionat cu sufletul neamului.

Mihail Eminescu este și va fi veșnic actual, pentrucă intuiția lui genială a depășit contingențele și a pătruns sfredelitor, dincolo de învelișul superficial al aparențelor înșelătoare, sâmburele incandescent, nucleul central al lucrurilor și permanențele externe ale spiritului românesc. El este una din cele mai alese întruchipări ale esențelor noastre originare, pe care le-a apărat cu o gelozie, cu un orgoliu și cu un fanatism împins până la paroxismul sfintei sale nebunii...

LIBERTATEA

In Libertatea dela 19 Ianuarie d. Const. Constantiniu scrie un articol despre „România Legionară". Titlul atrage atenția dela început, și tema este fixată în chipul următor:

Nimeni nu spune că legionar e una și român e alta.

Totuși este o mică deosebire. S'o judecăm.

Fiecare popor are fii răi și fii buni. Așa a lăsat Dumnezeu.

Ei bine, FIII BUNI AI NEAMULUI NOSTRU SUNT LEGIONARII.

Ei s'au ridicat cei dintâi în contra nedreptății, ei au văzut cei dintâi primejdiile care amenințau țara și le-au strigat fără sfială pe la toate răspântiile ca să deschidă ochii tuturor Românilor.

Cei care au urechi de auzit să audă, căci vor învăța adevărul, și calea pe care se ajunge la adevăr o vor cunoaște.

Căpitanul și [illegible] generalul [illegible]

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

Convocare pentru Adunarea Generală Extraordinară din 16 Februarie 1941

In virtutea dispozițiunilor art. 78 al. 2 și art. 78 al. 2 din statute, acționarii Băncii Naționale a României sunt convocați in Adunare Generală Extraordinară pentru ziua de Duminică 16 Februarie 1941, ora 9,30.

Adunarea Generală se va ține în localul Băncii Naționale a României din București, strada Lipscani nr. 25.

Ordinea de zi: Autorizarea Băncii Naționale a României prin derogare dela art. 20, 21 și 22 din Statute, de a face operațiunile pentru naționalizarea întreprinderilor care exploatează un serviciu public în legătură cu apărarea națională, operațiuni prevăzute în Decretul-Lege nr. 4243 din 31 Decembrie 1940, publicat în „Monitorul Oficial" nr. 3 din 3 Ianuarie 1941.

DELA C. F. R.

Calcularea taxelor la călătorii în grup

In tariful local de călători, s'au făcut următoarele introduceri cu privire la calcularea taxelor de călătorie în grupuri: când călătoria se face dus-întors sau în circuit, sau dela o frontieră la alta, calcularea taxelor se face împărțind distanța cumulată în două secțiuni, iar taxa respectivă redusă după caz (50 la sută sau 75 la sută) se înmulțește cu 2. Când taxarea se face pentru studenții sau elevii străini, împărțirea distanței în două secțiuni nu se mai face.

Atât pentru excursiile școlare cât și pentru colonii, la calcularea taxelor de transport se va proceda după cum urmează:

a) dacă taxele de transport se plătesc numai pentru drumul de ducere sau pentru cel de întoarcere, taxarea se face la distanța km. respectivă fără ca distanța să se împarte în două secțiuni;

b) dacă se plătesc taxele de dus-întors, se împarte distanța totală cumulată în două secțiuni, iar taxa respectivă, redusă după caz, se va înmulți cu 2.

c) dacă excursia urmează un circuit în țară, se împarte de asemenea distanța totală cumulată în două secțiuni, iar taxa respectivă, redusă după caz, se va înmulți cu 2;

d) dispozițiile dela punctele b și c nu se aplică excursiilor școlare formate din străini, la care calcularea taxelor se face la distanța totală.

Suplimentul de tren accelerat se va plăti o singură dată, fără a se ține seamă de împărțirea distanței în două secțiuni.

Abrogare de tarif

Direcțiunea generală C. F. R. a aprobat abrogarea, pe ziua de 31 Ianuarie 1941 a dispozițiunilor de îndrumare (anexa 2) și a indicatorului kilometric (anexa 3) din tariful direct de mărfuri românogerman partea I și partea II valabil dela 1 Iunie 1940, fascicole tarifare referitoare la cereale, leguminoase, semințe furajere, semințe de sfeclă de zahăr, așia, ceapă, fructe proaspete, prune, uscate, cherestea și celuloză, cărbuni de lemn, carne proaspătă, ouă, tărâțe, turte oleaginoase, steatiți, quarț, minereuri de zinc, coca metalurgic, acid azotic, sulfo-nitric, salpetru de amoniu, acetat de calciu, alcool metilic, acid acetic, acetonă, zdrențe, pietre refractare și mortar refractar și zinc rafinat.

Introducerea noilor anexe și a noilor fascicole tarifare se va publica la timp.

Infiintarea de biurouri de vămuire C. F. R.

Direcțiunea generală C.F.R. a dispus — în conformitate cu decizia ministerului de finanțe — înființarea de oficii vamale pe noua linie de frontieră dintre țara noastră și Ungaria în punctele: Ciumeghiu, Miercu, Câmpia Turzii, Luduș, Palanca, Vatra Dornei, Mediaș și sucursalele respective. Potrivit dispozițiunilor convenției internaționale de mărfuri (C. I. M.) și a dispozițiilor în vigoare cu privire la întocmirea formelor vamale aferente mărfurilor în curs de transport, s'au înființat următoarele birouri de vămuire C. F. R.: Ciumeghiu, Mediaș, Câmpia Turzii, Luduș, Palanca și Vatra Dornei.

Toate mărfurile care urmează a fi vămuite în cursul transportului se vor îndruma la aceste birouri de vămuire, deasemenea și transporturile destinate exportului.

DUCELE MUSSOLINI S'A INAPOIAT LA ROMA

ROMA 21 (Rador). — Corespondentul Agenției DNB anunță că, după întâlnirea sa cu Fuehrerul, Ducele s'a înapoiat, Marți dimineața, la Roma, unde a sosit împreună cu contele Ciano, ministrul Afacerilor Străine.

SPORT SPORT

ȘTIRI SPORTIVE

Societatea Profesorilor de Educație Fizică ține ședință Miercuri 29 Ianuarie 1941, orele 17,30 la Academia Națională de Educație Fizică.

BOX

Directoratul de box comunică că eliberarea legitimațiilor de intrare la gala dela 25 Ianuarie 1941 se va face Sâmbătă 25 Ianuarie 1941 începând dela ora 12 pentru: oficiali, ziariști, boxeuri, directori de luptă, soigneuri.

Nimeni nu va putea intra fără aceste legitimații de intrare, cereri de gratuități fără misiuni oficiale nu se admit.

*

Toți boxeurii programați la gala din 25 Ianuarie 1941 sunt rugați ca până mâine seară să depună fotografia la Directorat.

*

Prețul locurilor pentru gala dela 25 Ianuarie 1941 sunt următoarele: Ring lei 250, Rezervat lei 200, Stal lei 120, Galeria lei 60 inclusiv toate taxele.

*

Bilete de intrare la gala de Sâmbătă seară se pot procura dela agentura „Impresa" Str. Câmpineanu Nr. 4 bis, vis-a-vis de Teatrul Național și în ziua galei dela casă începând dela orele 19.

HOCKEY

Antrenamentul echipei naționale de hockey ce trebuia să aibe loc aseară pe patinoarul Oteteleșeanu a fost contramandat.

*

Matchul de hockey dintre Juventus și Metropol ce trebuia să aibă loc aseară a fost amânat pentru o altă dată când se va anunța la timp.

Rezultatul concursului de ski disputat Duminică la Poiana-Brașov

In ziua de 19 Ianuarie 1941 a avut la Poiana-Brașov un concurs de ski organizat de O. S. R. secția Brașov.

Dăm mai jos rezultatele complecte ale concursului care s'a desfășurat în patru categorii: Categoria I-a până la 14 ani; a II-a 14-16 ani; III-a 16-19 ani și IV-a dela 19 ani în sus.

REZULTATELE TECHNICE:

Categoria I-a, 10 concurenți, coborîre Slalom combinat.

I. Popovici C. S. B. 6'03".
I. Ignat Virgil C. S. B. 7'22".
III. Angelescu Gh. C. S. B. 7'36".

Categ. II 25 concurenți — Coborîre slalom combinat.

I. Coliban Ioan C. S. B. 6'44".
II. Grosu Aurel C. S. B. 7'39".
III. Frățilă D-tru I. A. R. 4'45" 3/10 (slalom redus).

Categ. III-a 19 concurenți — Coborîre slalom combinat.

I. Văcaru Ștefan U. A. B. 5'43" 1/10.
II. Gall Nicolae U. A. B. 6'02" 8/10.
III. Brătuc Ioan U. A. B. 6'16" 2/10.

Categ. IV-a 14 concurenți — Coborîre slalom combinat.

I. Pascu Ion C. S. B. 6'29" 8/10.
II. Ionescu V. C. S. B. 6'47" 9/10.
III. Lugudor V. I. A. R. 8'12" 3/10.

Clasamentul general al concurenților din categoriile II, III și IV care au coborît Sulinam și au făcut slalomul complect.

I. Văcaru Ștefan U. A. B.
II. Gall Nicolae U. A. B.
III. Brătuc Ioan U. A. B.
IV. Coliban Aurel C. S. B.
V. Pascu Ioan C. S. B.

FOND. Categ. I peste 19 ani — 14 km.

I. Adămuță Ion U. A. B. 1 h. 4'5".
II. Chicomban N. U. A. B. 1 h. 4'9".

Categ. II — 16-19 ani . . . . . 6 km.

I. Munteanu Gh. I. A. R. 30'45".
II. Butan Petre Metrom. 31'59".
III. Vlădea F. D. C. 32'15".

După terminarea concursurilor s'au împărțit premiile concurenților merituoși.

Cupa Directoratului Munte a fost câștigată de Clubul Sportiv Brașov totalizând cel mai mare număr de puncte.

Clasamentul pe echipe:

I. Clubul Sportiv Brașov	18	puncte
II. I. A. R.	10	„
III. U. A. B.	9	„
IV. Metrom.	3	„
V. Frăția de Cruce Brașov	1	„

Impărțirea premiilor s'a făcut în prezența și de Domnul Ministru al Propagandei Naționale, Comandant Legionar Alexandru Constant de față fiind toți reprezentanții autorităților din Brașov.

SKI IN ARMATĂ

Nouă centre de instrucție în țară

Predarea ski-ului în armată constitue azi una dintre preocupările de frunte ale Ministerului Apărării Naționale. Practicarea acestui minunat sport, care este totodată și de o importanță utilitară dintre cele mai mari, trebue să fie difuzată în cercuri cât mai răspândite în aramtă.

In afară de trupele de munte, ski-ul trebue învățat aproape de toată infanteria, căreia războiul îi impune adesea să lupte în regiuni de munte, unde mișcarea se asigură numai prin ski.

Ca și în alte armate moderne, Corpul Vânătorilor de Munte formează elita skie-urilor. Elementele de valoare ale unităților trebue să posedă în mod deosebit practicarea acestui sport.

Am arătat în cursul ultimului timp că I. N. E. F. urmărește perfecționarea stilului acestui sport, în care scop organizează anual un curs de perfecționare, la Predeal. Am comunicat la timp că acest curs de perfecționare alternează anual pentru ofițeri și grade inferioare.

Pentruca trupa să fie uniform inițiată, Armata a înființat anul acesta nouă centre de instrucție, conduse de ofițeri, care au urmat cursul de perfecționare la I.N.E.F.

La 20 Ianuarie a. c. s'au deschis aceste cursuri. Ele vor funcționa până la 20 Februarie și vor fi inspectate de d. colonel adj. Em. Palangeanu, inspector de educație fizică în armată.

Metoda a fost formulată de INEF, așa că trupa va fi inițiată uniform, pentruca să fie cât mai utilă în timp de războiu.

Inceputul din acest an este dintre cele mai importante. Suntem siguri că rezultatele vor fi dintre cele mai bune.

N. A.

Directoratul de Box a fixat oficialii pentru gala de Sâmbătă seara dela circul Milea

Directoratul, în vederea galei de Sâmbătă seara, a fixat persoanele care vor gira buna desfășurare a galei:

Delegați la cântar: C. Murgășanu, D. Don, Dr. Tr. Dumitrescu. Cântărirea boxeurilor se va face Sâmbătă 25 Ianuarie 1941 între orele 12-13, la Directorat, când va avea loc și cântărirea mănușilor pentru campionatul național la toate categoriile.

Oficialii reuniunii vor fi: **Delegatul Directoratului:** C. Murgășanu. Serviciul de ordine Dumitru Don; **Judecători:** C. Murgășanu, I. Stănescu, col. Apăteanu, C. Ionescu Tramvay, C. Dragomirescu, Benone Petrescu, A. Aurelia, M. Drăgoi; **Cronometrori:** I. Ceaureanu, Radu Ciploski; **Doctori:** T. Dumitrescu, Siligeanu, Marian și V. Coferu; Spacker: Costin Păun; **Directori de luptă:** Jeni Dumitrescu, I. Constantinescu, Toma Panaitescu, L. Firu, E. Popnau, Lucian Popescu.

RADIO

Joi 23 Ianuarie 1941

RADIO ROMANIA
1875 m. (160 kHz) — 150 kW
RADIO BUCUREȘTI
364,5 m. (823 kHz) — 12 kW
POSTUL PE UNDA SCURTA
32,4 (9260 kHz) — 2 kW

7.00: Ora dimineții.

Radio-jurnal (I); Muzică (discuri); Sfaturi gospodărești.

13.15: Ora; Cota Dunării și a barei Sulina; Informații artistice și sportive.

13.20: Orchestra „Luceafărul":

Komzak: Potpuriu de cântece vieneze; Drigo: Mandolinata; Paul Lincke: Intermezzo.

13.50: Serviciul de știri germane.

14.00: Continuarea concertului:

Blankenburg: Potpuriu de marșuri.

14.10: Radio-jurnal (II).

14.30: Continuarea concertului:

Franz Lehar: Potpuriu din „Văduva veselă"; Paul Lincke: Oglinda-gavotă; Josef Strauss: Trandafiri de toamnă-vals; Otto Kockert: Mary intermezzo.

15.00: Jurnal cultural.

18.00: Ora copiilor.

Imnul copiilor legionari; „Fata moșului cea cuminte", scenariu radiofonic în versuri de Teodor Săsărițeanu, interpretat de Sc. primară de fete Nr. 33 de sub direcția d-nei Elena Ionescu. Muzica de N. Oancea. In distribuție: Getta Kernbach, Const. Antoniu și At. Mitric. Moș Costache Damian Bogdănești: Jurnalul copiilor; Cântece pentru copii pe versuri de Teodor Castrișanu.

19.00: Ora; Dinleși [illegible] (discuri):

Mozart: Uvertură la „Nunta lui Figaro" (Filarmonica din Berlin [illegible] Wilhelm Furtwaengler); [illegible] concert în la minor [illegible] Bach-vioară, Pablo Casals [illegible] Orch. Pablo Casals din [illegible]; Paul Dukas: Ucenicul [illegible] (Orch. filarm. din New-York [illegible] Arturo Toscanini).

19.45: Serviciul de știri germane.

20.00: Radio jurnal (III).

20.20: Lieduri de Rich. Wagner [illegible] Mărulia (voce):

Ingerul; Stai liniștit; In seră; Visuri.

20.45: Prof. dr. C. Bacaloglu [illegible] rările nervoase ale minții.

21.15: „Rigoletto", operă în [illegible] tablouri de Verdi (discuri).

DISTRIBUȚIA

Rigoletto	[illegible]
Gilda	Lina Pagliughi
Giovanna	Maria [illegible]
Ducele de Mantua	Tito [illegible]
Sparafucile	Salvatore [illegible]
Maddalena	Vera de [illegible]
Monterone	Arturo [illegible]

In pauza I-a (22.10-22.30): Radio-jurnal (IV); Sport.

In pauza II-a (22.00-23.22): [illegible] pentru străinătate în limba [illegible] italiană și engleză.

Vineri 24 Ianuarie 1941

RADIO ROMANIA
RADIO BUCUREȘTI
1875 m. (160 kHz) — 150 kW
RADIO BUCUREȘTI
364,5 m. (823 kHz) — 12 kW
POSTUL PE UNDA SCURTĂ
32,4 m. (9260 kHz) — 2 kW

8.00: Ora dimineții.

Radio-jurnal (I); Muzică (discuri); Sfaturi gospodărești.

13.15: Ora; Cota Dunării și a barei Sulina; Informații artistice și sportive.

13.20: Muzică populară macedoneană. Orchestra Gheorghe Marcu:

Doină din Pind; La vruta (Gh. Marcu-voce); Cântec de dor (Gh. Marcu-voce); Horă haiducească; Nu vinu la noi (Gh. Marcu-voce); Hore bătrânești.

13.50: Serviciul de știri germane.

14.00: Ilie Slaghi (frunză).:

Ce folos de boi și vaci; Colo'n grădină; Ciobănaș cu trei sute de oi; Foaie verde matostat.

14.10: Radio-jurnal (II).

14.30: Doine și jocuri din Ardeal.

Ilie Micu (voce) și orch. Niculor Predescu: Alăturea cu drumul și învârtită; Vai inimă bună și Joc; Pe marginea Crișului și horă; Foicică mărule și învârtită; Dă Doamne la lume bine și Joc.

15.00: Jurnal cultural.

18.00: Ora militară Româno-Germană.

18.45: Ora; Muzică românească (discuri):

Sârba dela Argeș și Horă de doi ca la munte; Săbărelul și Aoleo leliță floare (Fănică Luca-voce); Dinspre ziuă horă și Sârba din căruță; Hai ciucili și De-ar fi mândra unde-i luna (Rodica Bujor-voce); Sârba olteneasca.

19.15: Cântece basarabene de Ion Nicolae.

Valentina Crețoiu-Tassian (voce).

19.45: Serviciul de știri germane.

20.00: Radio-jurnal (III).

20.20: Compozitori Români din toate ținuturile.

Orchestra Radio-condusă de Constantin Bobescu, Corul Radio condus de Radu Boțea; Flechtenmacher: Hora Unirii (cor și orchestră); Tiberiu Brediceanu: Dansuri naționale din [illegible] rile române; Ciprian Porumbescu: [illegible] tarul Mânăstirii Putna (cor) [illegible] condus de Radu Boțea; Tiberiu Brediceanu: Bitolianca (cor); Ion [illegible] nu: Pui de lei (cor).

21.00: Ziua Unirii.

21.15: Continuarea concertului:

Gh. Dima: Mama lui Ștefan cel Mare (Cor și Orchestră); George [illegible] Poemă română-suită simfonică [illegible] seară de vară în ajunul unei [illegible] se aud clopotele și cântecele [illegible] b) Luna se acoperă de nori [illegible] se apropie, furtuna izbucnește [illegible] tuna se liniștește, zorile se revarsă [illegible] potele chiamă credincioșii la [illegible] apoi începe dansul); Ion [illegible] Sfântă tinerețe legionară.

22.00: Radio-jurnal (IV); Sport.

22.20: Muzică distractivă [illegible] (discuri).

23.00: Jurnal [illegible] știrilor în limbile germană, italiană și [illegible]

Naționala României de basket-ball nu mai pleacă în Italia

COMUNICAT

Echipa națională de basket-ball, care urma să participe [illegible] zilele de 24, 25 și 26 Ianuarie [illegible] matchul triunghiular Italia-România și Germania, fiind invitată [illegible] Federația Italiană de specialitate, a fost pusă în imposibilitate de a face deplasarea, deoarece viza consulară italiană nu a putut fi obținută în timp util.

Director pentru Hand-ball și Basket-ball,

Lt.-Col. EMANUEL LUPAȘCU

---

viața și pentru ca trebue să diminueze, inserându-se în manifestările spirituale. „Eul trebue să se identifice cu sufletul, cu gândirea, care este acțiune, creare, trupul nefiind decât instrumentul (amplificat și modificat prin instrumente inventate de om) pentru ca acțiunea să devie tot mai amplă, mai rodnică" (p. 244).

Realitatea lumii se sprijină pe comunicarea între indivizi, pe alcătuirea de comunități.

Viața e dependentă de un lanț de fenomene. Insă „comunitatea este o unitate reală din punct de vedere psichologic (spiritual), dar ea ni se prezintă ca multiplicitate materială" (p. 291). Crearea societății nu trebue să ducă numai la satisfacerea nevoilor egoiste. Morala este teoretizare și explicare camuflată pentru a distruge societatea creștină. Individul însă ar putea să se perpetueze și fără închegarea societății. Comunitatea se întemeiază abia prin comunicarea intelectuală cu semenii noștri, pe unitatea de gândire ce se ivește în temeiul acestei structuri. Numai în contact cu ceilalți indivizi se regăsește omul pe sine, își desvoltă sufletul, creându-se liber și autonom.

Libertatea este descătușarea de legile mecanice și biologice fără a deveni absolută, adică anarhică. Sufletul devine liber numai în cazul când trăiește în cercul spiritualității. „Drumul spre libertate și spre împărăția lui Dumnezeu duce prin comunitate unde se naște, se desvoltă și se iluminează sufletul individual pentru a putea intra în sfârșit în comunitatea spiritelor nemuritoare sub jurisdicțiunea lui Dumnezeu" (p. [illegible]).

Trecând peste sfera biologică pe care o domină intră în sfera a spiritului. Viața noastră este o autonomie practică în lumea anorganică. Pentru a deveni omul autonom, se cere să aibă o comunitate, unde să-și desvolte unitatea spirituală. El trăește în dezlegarea naturii, pe care o poate transforma, dacă ordinea spirituală îl face adevărat om, a [illegible] gura realitate valabilă în lumea fenomenelor. Ea îl face unitate, monadă spirituală primând asupra ordinei naturale.

Dară, dacă individul ieșit din ordinea naturii nu acceptă ordinea morală, se răsvrătește împotriva ei și se crede descătușat de orice răspundere, el devine anarchist și în teorie și în practică (p. 343), recade prin urmare în ordinea biologică.

Pentru a se reface omul are nevoe de știința, care să-l ajute în acțiunea lui practică. Aceasta îl îndrumează, îl povățuește să nu distrugă ordinea din care s'a născut, să nu calce normele ce l-au povățuit, dela nașterea lui și să-și mlădieze calitățile sufletului după nevoile sale spirituale.

Știința n'are valoare dacă nu-l ajută pe om în eforturile sale la realizarea binelui moral în comunitatea moralizată și ea.

Interpretarea lumii nu trebue făcută dela natură spre Dumnezeu, ci de la Dumnezeu spre natură în care trebue să întronăm binele.

Conștiința individuală se ivește la răscrucea raporturilor cu ceilalți semeni ai săi. Știința trebue să-i deschidă drumul spre suflet, care să se topească în comunitatea celorlalte suflete pentru fortificarea morală, astfel că societatea apare ca un sistem vital cu legile ei sociale cu ajutorul cărora o poate domina, reforma, perfecționa.

Societatea e plan, e organizare intens variată cu tendințe de perfecționare. Deci e un produs al spiritului uman, al artei sociale.

Insă, fără acceptarea normelor morale și a ordinei morale ca prototip al oricărei ordine, omul alunecă în anarhie, distruge orice „ordine" (p. 375).

Omenirea apare tot așa într'o nebuloasă necunoscută și într'o structurare nedefinită cu accente de disoluție mai curând decât de înfrățire. Numai unitatea, spiritualitatea, dacă s'ar realiza, ar putea [illegible] acestui deziderat se cere o colaborare a tuturor puterilor sociale. Unitatea socială se țese pe acțiune și pe sprijin, nu pe dușmănii intermitente, cari distrug pârghia socială. Statul n'are numai trei puteri ci șase și anume: puterea biologică, morală religioasă, estetică, economică și politică (p. 415). Națiunea ca închegare față de alte comunități trebue să întrunească aceste șase puncte, ca fiind un sistem social autonom și evolutiv. Numai statele național-totalitare dispun de adevărata înmănunchiere a forțelor lor proprii. Rezistența în toate domeniile de activitate asigură existența comunității, având suportul moral asigurat. „Ivirea statelor naționale totalitare din timpurile noastre ne-a ușurat deslegarea teoretică a problemei celei mai bune constituții" (p. 429). Acestea raționalizează și ierarchizează puterile. Dacă „natura este fără timp, rațiunea este deasupra timpului, istoria este în timp" (438). Puterile se mențin prin instrumentul armatei. Ea poate aduce pace sau războiu după pregătirea sa technică și pe măsură ce sufletele se vor contopi în dragostea semenilor săi. Prin comunitatea sufletelor se închegă ideia de liniște între neamuri. Lumea e veșnică dărâmare, distrugere de materie și înlocuirea acesteia cu instrumente mai perfecte. Omul își creiază o lume a sa, care o crede perfectă, ca și omenirea, care-și creiază un cosmos nou și mai bun. Acest deziderat se va realiza prin primatul moralei.

Omul a umanizat apoi natura, adoptând-o scopurile sale, după ce a început să o stăpânească.

Cel mai mare grad de stabilitate l-ar atinge omul, dacă ar fi veșnic în luptă, în războaie, statul ar deveni stat pur, când toți indivizii ar fi înarmați, tirania nu s'ar putea exercita. In orice comunitate ideală, puterile sociale trebue să fie autonome, dacă pentru constituirea de na[illegible] când omul are o menire istorică, ce și-o îndeplinește prin organizarea rațională a comunității, unde devine un creator de valori. Cel mai puternic puls vibrează în sufletul genial, care se revarsă cu puteri nestăvilite din singurătatea lui genială pentru binele social și uman.

Tineretul român vrea să înfăptuiască o nouă comunitate, împins de marele lui creator Corneliu Z. Codreanu.

Omul stăpânind toate ordinele naturii, trăește deasupra acestora. Sufletul e izvorul vieții, nu dăinuește într'o izolare mută, ci el e un magnet ce atrage alte suflete și cu cât e mai abundent în sevă cu atât va hrăni alte vieți prin operile ce dăruește din belșugul său intern.

„Unitatea trupului se menține prin „distanțarea" de lumea exterioară, de obiectele percepute de simțuri" (p. 563), așa că numai contactul cu obiectele perceptibile dă sens vieții.

Ordinea socială îl face pe om ființă rațională; dacă izolarea Eului poate răzbate pe culmile sublimului, poate urca în sferele gândirii. Din ierarchizarea voințelor iese ordinea socială, care se sprijină pe dragoste, pe pornirea explosivă către nemurirea sufletelor.

Pentru a făuri dragostea între indivizi se cere să formeze caractere. „Vântul pustiirii sufletelor începu să bată într'o comunitate când educatorii, în loc să formeze caractere, alcătuesc automate, în loc să dea oameni întregi cu deplină conștiință a libertății și răspunderii lor morale, fabrică specialiști perfecți, profesioniști a căror unică țintă este câștigul și satisfacerea trebuințelor unui animal rafinat" (p. 558).

Ordinea morală trebue trăită, nu raționată.

„Prin conceptul matematic (de număr și formă) noi prindem lumea sensibilă în raporturi stabile, care ne garantează identitatea corpului" (p. 569). Cu ajutorul limbajului transformăm lumea în ceva stabil — invariabil. Acestui timp i se adaogă [illegible] în cale și îndrăznim a depăși lumea obiectivă, fizico-matematică, adăogându-i o nouă dimensiune. Noi o numim timp. Dar acesta nu e timpul lui Bergson, nici timpul lui Einstein, ci timpul istoric" (p. 570). Istoria îmbracă prin aceasta o haină metafizică.

Științele consolidează societățile. „Ceea ce înseamnează că prin științe societățile intră în istorie" (p. 579). Sociologii nu pot impune societății scopuri, nu pot schimba instituțiile, nici firea omului, căci, „Reformatorii moderni simt trebuința de a acoperi goliciunea utopiilor lor cu mantaua științei pozitive, sau mai bine zis cu o manta cusută din petece împrumutate dela toate științele" (583).

„Individul solitar se comportă ca și cum ar fi în societate" (597), deoarece aceasta i s'a infiltrat adânc în ființa lui.

„Știința îl face pe individ puternic și suveran, dar el ar fi orbăcăit în întuneric și și-ar cheltui zadarnic puterile, dacă n'ar fi legat prin sentimente de dragoste de comunitatea în care și-a dobândit libertatea și puterea, în care și-a dobândit un suflet nemuritor" (p. 605).

Fiecare trebue să contribue la munca generală și să nu folosească munca altora, ucigându-și sufletul. Știința trebue să desăvârșească morala omului, iar egoiștii, solipsiștii pot pieri căci sufletul lor e închis pentru orice străduință de înălțare spre lumina adevărului.

*

Opera aceasta de cercetare, de oglindire a comunității omenești închide în ea prețiosul fruct al unei vieți de om. A unui om, care a gândit, s'a sbuciumat și frământat între rețelele problemelor ce au sguduit omenirea dintru începuturile ei de reflectare până în clipa de față. Aleargă autorul după tainele Universului pe care caută să le deslege, închegându-le într'o nouă prismă, într'o cristalizare, luând poziție critică față de toate sistemele filosofice [illegible] luând teoriile, răsbind printre ele ca un uragan, răscolindu-le fondul și ieșind deasupra ca un isvor ce se pierde vijelios între dolinele calcaroase pentru a ieși gâlgâind deasupra și pentru a-și croi drum nou, complect nou între albii ce par învechite.

Chinul omenirii i-a răscolit vijelios sufletul când afirmă că „dela aceste începuturi de formare a lumii corporale până la prezentarea lumii ca un joc geometric, e o lungă istorie de fapte, de evenimente dramatice, pe care o trăește fiecare din noi" (p. 61).

Pentru a despica drumul nou în văzduh, se urcă pe vas, trece prin furtuni, alunecă pe lângă colții stâncilor tăiate, călărește pe bilele năprasnice ale valurilor, ieșind biruitor la liman. De aci te ia de mână și te poartă în locuri scăldate în soare pe plaiuri adumbrite, pe cărări nou săpate, încât te adapi cu o apă răcoritoare de suflete.

Individul e luat din față, e pus în contact cu lumea, cu semenii săi, e aruncat în valul vieții unde trebue să-și valorifice misiunea lui istorică. După ce l-a pus în fața problemelor sale proprii, îl leagă de societate, care-i dă viabilitate. Apoi îl poartă în lupte, îi arată jocul său în angrenajul social, fixându-i în toate activitățile sale numai un cadru spiritual.

Autorul a sistematizat propriile sale reflectări într'o ordine critică, excesiv de critică, urcând pantele cele mai periculoase, fără a cădea în abisul ce se cască uneori destul de vertiginos. L-am însoțit pe aceste coastre abrupte și când părea că alunecă în prăpăstiile vagabondelor (filosofice), mă trezeam teafăr pe celălalt țărm.

In această întovărășire m'au orbit uneori luminișurile, alte ori m'au înfiorat vrejurile întunericului în care mă încurcam, căci teoria aceasta nouă e un roman în care se povestește tragedia unanimității nepotolite, care încearcă să-și deslege [illegible] tate cercetată în toate unghiurile slabe, va trebui să-și recladească viața nouă, o viață morală și spirituală.

Individul trebue pentru [illegible] legat de comunitate, de solul pe care trăește, trebue vivifiat [illegible] pentru a se regăsi în comunitatea socială.

Opera aceasta e un idol al [illegible] în care i se pare că nu [illegible] îndeajuns pe cei rătăciți la [illegible] prin care se va introna morala [illegible] frământările ce sbuciumă omenirea umană.

E un strigăt și un apel la [illegible] morală pe care o desprinde din [illegible] cupările trupești, arătând că [illegible] dăinuește, ierarhizată în [illegible]. Dacă lucrările anterioare au [illegible] larg ogorul nedesțelenit al [illegible] ției, unde într'un stil mare [illegible] și uneori, greoi din cauza [illegible] lor caracterizări ce prinde [illegible] frază, aci a redat sbuciumul [illegible] rii într'un stil curgător și [illegible] cu mii de exemple pentru a [illegible] greoaie și ne nefilosofi, dacă [illegible] stă structurare proprie și [illegible] nouă nu l-a lăsat să nu critice [illegible] nu afișe fără a învinge, să [illegible] rămâie fără a crea, fără a [illegible] un material absolut nou, [illegible] nătos, ne care îl făptuește [illegible] de condei.

Dela V. Conta până la [illegible] nu e un vid în câmpul [illegible] noastre filosofice. Sperăm că [illegible] rul gânditor, pozat pe [illegible] la mai strălucite ale gândirii [illegible] lui nostru, care o ridică [illegible] fost oltită de gândire abstractă [illegible] să de gândire teoretică. [illegible] realitatea practică trăită [illegible] ra frământată de un [illegible] viața integrală [illegible] [illegible] frază.

Expunerea reală și critică [illegible] fost în această vreme într'o [illegible] specială, unde vom analiza [illegible] la noutate a sistemului filosofic special al acestui dătător.

[illegible]

POLITICA ZILEI

ORIGINA MASONERIEI

Despre obârșia Francmasoneriei s'au scris multe lucruri foarte diferite și adesea surprinzător de contradictorii. Din mai multe motive:

1. Fiindcă unii din adversarii ei, insuficient pregătiți și grăbiți, s'au mulțumit s'o privească numai în forma sub care au surprins-o.

2. Fiindcă alții, având în vedere mai mult interesele propriilor lor preocupări, nu au privit Masoneria decât în tendințele cari atingeau aceste preocupări.

(Și unora și altora le scapă faptul deosebit de important că Francmasoneria este în realitate, o vastă organizație complotativă, sub forme variate, după locuri și împrejurări), și,

3. Fiindcă imediat după apariția unei lucrări anti-masonice, francmasonii făceau să apară alte câteva lucrări doar de aparență anti-masonice, care nu aveau altă menire decât să încurce lumea și să discrediteze pe adversarul primejdios, deși el nu izbutise să ridice decât un colț al vălului ce le acoperă tainele și viclesugurile.

Dacă observați faptele, constatați că despre Francmasonerie nu s'a vorbit decât din timp în timp, după largi intervale de liniște rupte de o lucrare oarecare și de o întreagă serie de altele grăbite s'o comenteze. Și că aceste comentarii au terminat plictisind lumea „oamenilor-cum-se-cade" și redând cuvenita liniște, operii diabolice a Masoneriei.

Din numeroasele scrieri despre originea ei ar reieși că Francmasoneria ar avea șapte obârșii diferite:

1. Una „corporativă": corporațiile de zidari și constructori din Evul Mediu (pentru E.·. M.·. Victor Eftimiu, chiar și Meșterul Manole ar fi fost mason).

2. O origină „păgână": misterele antice ale Egiptului și ale vechii Elade.

3. O origină „ocultistă", ea nefiind decât continuarea diferitelor secte inspirate din Cabala judaică.

4. O derivație din teoriile lui John Toland (1670-1768), autorul faimosului: „Creștinism fără Tai[ne]" — origină „deistă".

5. O origină „Stuartistă", după care întemeietorul Masoneriei ar fi prințul Carol Stuart.

6. O origină „roza-cruciană", masoneria fiind continuarea ordinului mistic al roza-crucienilor.

7. O origină „templieră", masoneria fiind dimpotrivă continuarea altui ordin eretic, ordinul Templierilor.

Dar și în privința unora din aceste origini, sunt discuții. Astfel, despre origina corporativă sunt mai multe păreri: unii cred că e vorba de organizația lui Hiram, arhitectul templului lui Solomon; alții că e vorba de corporațiile stabilite de Numa, la 715 înainte de Christos; foarte mulți că e vorba de breslele de constructori din secolul al VIII-lea al erei creștine.

Suficient desigur, pentru ca omul „cuminte" să nu mai dea nici o atenție unei chestiuni așa de controversată, și masonii să-și poată vedea de treburi.

Care este însă, realitatea?

Masoneria, ca idee, este o concepție Luciferiană, care voește să pună pe om în conflict definitiv cu Creatorul. Realizarea acestei idei, mai ales în forma sub care ne interesează, este jidovească.

Dela apariția lui pe pământ, omul a avut de luptat cu spiritul Răului, care n'a făcut decât să-i repete, sub diferite forme, același îndemn, acea ispită: „să fiți ca Dumnezeu, cunoscând binele și răul" (Geneza, 3, 5). Și lumea s'a desfăcut în trei grupe: unii foarte rari înaintea venirii Mântuitorului, foarte numeroși după aceea, formează „grupul Fiilor lui Dumnezeu", ducând, cum zice Căpitanul, o continuă și biruitoare luptă, „între sufletul tău biruitor și carnea din tine, — între sufletul tău și toate ambițiunile deșarte, — între sufletul tău și toate lașitățile omenești" (Actul de constituire al Corpului legionar Moța-Marin, din 13 Ianuarie 1938). Un grup de răzvrătiți, „Fiii Minciunii" sau „Fiii Diavolului" („Voi aveți de tată pe diavolul și vreți să împliniți poftele tatălui vostru. El dela început a fost ucigaș", Iisus către Iudei — vezi Ioan 8, 44). Intre aceste două grupe, stă indiferentă sau moftoasă, masa de oameni spre care Iisus și-a trimis Apostolii ca „pescuitori de oameni". Dar tot spre această grupă merg și uneltele lui Satan, ca să împiedece scăparea lor și să-i facă dimpotrivă, robii Răului, deși o teribilă amenințare le-a fost adresată de însuși Iisus Christos: „Vai de voi, Cărturari și Farisei fățarnici! Pentrucă voi înconjurați marea și pământul, ca să faceți un tovarăș de credință; și, după ce a ajuns tovarăș de credință, faceți din el un fiu al gheenii, de două ori mai rău decât sunteți voi înșivă" (Matei 23, 15).

Toate combinațiile răzvrătiților dinainte de Christos s'au dovedit deșarte după venirea lui Christos-Dumnezeu pe pământ și uneltele lui Lucifer au turbat de mânie. Deasemeni, vane au fost dihoniile vârâte printre Creștini, după înălțarea Lui la Cer, — vane, însă pline de suferințe, uneori înfioratoare: notăm în treacăt persecuțiile cumplite ale lui Dioclețian, la începutul veacului al treilea.

Uneltele lui Lucifer aveau deci nevoie de ceva mai larg, mai misterios și mai adânc pătruns în viața neamurilor creștine, — de o organizație foarte vastă și cât se poate mai vicleană. Dar, numai cucerirea neamurilor creștine nu ajungea, fiindcă din Asia se ridica puternică, armata Islamului, care deasemeni, trebuia sfărâmată și subjugată. După mai multe încercări, au născocit și au realizat „ordinul creștin al Templierilor", odată cu un ordin similar strecurat în lumea musulmanilor.

Gândul diabolic al Luciferienilor voia:

1. Menținerea atât a Creștinilor cât și a Mohametanilor, într'o continuă frământare și într'o continuă luptă, în care să câștige, când unii când alții, până la completa lor epuizare.

2. Sărăcirea lor totală prin cheltuielile necesare acestei lupte și prin împrumuturile și cămetele impuse de conducătorii nevăzuți ai celor două ordine, mincinos creștină și mincinos musulmană.

3. Nimicirea credinții în Dumnezeu.

Membrii celor două ordine fals religioase, dispuși în grade suprapuse, erau transformați în dușmani înverșunați ai lui Christos și ai lui Mohamet. De formă, și unii și alții, se supuneau practicelor respective și primeau binecuvântări solemne. In fapt însă, chiar după primele grade, scuipau și călcau în picioare, unii Crucea și Evanghelia, ceilalți Coranul, iar șefii lor practicau Magia, adică Cultul Diavolului.

Prinși și dovediți eretici, — hoți și criminali, Templierii au fost desființați de regele Franții, Filip cel Frumos (1268-1314), iar șeful lor, Jacques de Molay, condamnat la moarte, după un proces care a durat

Dr. V. Trifu

(Continuare în pag. 11-a)

„O NOUĂ GERMANIE SE VA RENAȘTE DIN ACEASTĂ SUFERINȚĂ"

Din însemnările luptătorului corpului franc Mafried von Killinger, scrise în 1921

Doi ani după armistițiul din 1918, în Silezia de Sus, polonezii conduși de Korfanty, — sub protecția trupelor franceze de ocupație — au organizat răscoale, ca să influențeze spiritul populației și să zădărnicească plebiscitul.

Faptul că Polonia n'a anexat un teritoriu mai mare din Germania, se datorește numai și numai corpului de voluntari german.

In sufletul voluntarilor era vie convingerea că Germania va fi din nou mare și puternică. Aceiași convingere însuflețea și pe soldații germani, cari au pornit în Septembrie 1939 să repare această nedreptate.

Noul ministru al Germaniei la București, a luat parte activă în acțiunea acestor voluntari și ca scriitor și-a notat amintirile sale din aceste timpuri agitate. Rândurile ce urmează, sunt luate din aceste amintiri, pe cari le publicăm cu drept de exclusivitate.

Monumentul luptătorilor din corpurile libere germane căzuți în Silezia Superioară

— „Eram un grup voios. Și când guvernul german și nici conducerea Sileziei de sus nu mai avea nici o putere, au început negocierile să plecăm. Noi însă ne-am opus. Sunt convins și astăzi că dacă nu țineam seamă de aliați, am fi gonit pe polonezi până la granița lor. In acest caz plebiscitul ar fi avut un rezultat cu totul altul, iar regiunea carboniferă ne-ar fi rămas nouă.

Eram lângă Gross-Strehlitz, într'o poziție, cum rar s'a mai pomenit în istoria războaielor. Spre est începea o linie poloneză, care avea în față una franceză și aceasta închidea calea polonezilor spre vest. Urma apoi o linie franceză care vroia să ne împiedece pe noi să-i atacăm pe polonezi. Apoi veneam noi, a patra linie. După noi spre vest mai erau italienii, cari păzeau în spate ca nimeni să nu înceapă bătălia. In sfârșit mai erau rezerviștii noștri, șase la număr.

Seara patrulele noastre, dupăce au ocolit poziția franceză au trecut pe partea poloneză. De acolo au deschis un foc îngrozitor asupra francezilor. Polonezii au dat alarmă, francezii deasemenea, ceiace a rezultat o debandadă fără seamăn. Cum scopul nostru era atins, patrulele noastre s'au întors, cum puteau mai repede. Astfel ne distram nopți întregi. Ceilalți nu au putut descoperi niciodată pe cei ce turburau liniștea nopții.

Era și o curioasă independență pe acolo. Eu și cu oamenii mei nu depindeam de nimeni și nu ne supuneam ordinelor nimănui. Unitatea mea era mai mult o unitate flotantă, care era întotdeauna acolo unde era mai multă nevoie de ea. Când pe locul, despre care am vorbit mai sus, nu mai era nimic de făcut, m'am decis să-mi caut mântuirea la contții Magnis. Mi-am comandat deci o căruță și după ce mi-am retras sentinelele am anuntat la Krappitz că mă retrag și plec. Eram tocmai lângă Roswadze, gata de plecare, când am dat peste superiorul meu, pesemne sublocotenent-comandant de batalion. El era agitat peste măsură, spunându-mi că nu este atât de simplu să scap.

— „Crezi d-ta că eu păzesc granița pentru francezi? N'am mâncat săpun. Ori mergem înainte, ori mă mut".

N'aș fi vrut să ajung la comandantul de sector, căci atunci îi spuneam părerea mea poate prea tare. Țipam unul și celălalt. I-am spus, destul de răspicat, că dacă vrea să dea curs ticăloșiei comandate din Berlin, n'are decât s'o facă. Nu mă las tras pe sfoară. Ori îi gonim pe polonezi, ori mergem la muncă. Am fost apoi încartiruiți la Ratibor. Cine credeți că a apărut numai după două zile? Sublocotenentul meu, cu alte două companii.

Lucrurile acestea par să fie de necrezut și complect lipsite de disciplină. Dar ele erau în spiritul care domina trupele. Noi vroiam să luăm de beregată pe polonezi, cari credeau că-și pot bate joc de cadavrul uriașului căzut. Noi știam cu toții, care este cauza. Da, noi eram cu toții simpli ostași ai țării, dar cu cele mai bune intenții pentru țara și poporul nostru. Pentru aceasta nu ni s'au adus mulțumiri și noi nici nu aveam asemenea pretenții, pentrucă ne făceam datoria.

Și noi nu aparținem unei clase militare de elită. Eram acolo din toate clasele sociale și faptul acesta îmi inspira că în Germania nu este totul pierdut: Muncitorii naționaliști au luptat alături de noi și vor lupta când va veni ziua eliberării. Toți vor scoate din nou sabia din teacă, să redobândească tot ce ne-a luat dușmanul și adunătura de mincinoși internaționali.

Imaginea înmormântării morților noștri după lupta dela Grosstein îmi va rămâne mereu în amintire.

Morții noștri erau Fähnrich von Studnitz și studentul Obermüller. Dintr'un alt grup au căzut un vânzător și un muncitor. După cuvântul preotului, sergentul plotonului nostru a fost acela care a luat cuvântul:

„Aci se odihnesc patru din așa zisele clase ale Poporului German. Au fost împreună întru ajutorul comunității și au murit împreună pentru poporul, pentru țara lor. Moartea acestor patru credincioși, trebue să fie un simbol atât pentru noi, cât și pentru întregul Popor German. Astfel se vor regăsi toți, lăsând la o parte ura de clasă, și astfel se vor sacrifica toți pentru comunitate, când va fi nevoie. Acești patru s'au regăsit în cea mai mare suferință și poporul se va regăsi și el tot în suferință".

Salvele au răsunat peste groapa deschisă, iar noi descoperiți am început să cântăm: „Ich hatt'einen Kameraden" (Am avut un camarad).

Nu, nu și niciodată nu! Războiul nu este pierdut. O nouă Germanie se va renaște din această suferință. Și noi simpli ostași, vom servi și noi la ceva.

Blocarea averii d-lui Gh. Mavrodi

Prin jurnal al Consiliului de miniștri s'au declarat blocate și indisponibile, fără îndeplinirea vreunei formalități de inscripție sau sechestru, toate bunurile mobile și imobile aparținând d-lui Gheorghe Mavrodi, din București, str. C. A. Rosetti nr. 25, ca beneficiar al prețurilor particulare ... Băncii Marmorosch, Blank & Comp.

Ministerul de Finanțe va numi prin decizie ministerială un administrator girant, care va face inventarul patrimoniului blocat și lovit de indisponibilitate și va lua toate măsurile necesare pentru asigurarea drepturilor Statului.

Vizita d-lui ministru Brăileanu la Sibiu

Cu prilejul deplasării la Sibiu, d. prof. Traian Brăileanu, ministrul Educației Naționale, Cultelor și Artelor, a făcut Duminică dimineața o vizită I. P. S. Mitropolit Nicolae Bălan al Ardealului. Apoi d. ministru a asistat la slujba religioasă oficiată la mitropolie. După adunarea legionară, unde a rostit o importantă cuvântare, d. ministru Brăileanu, împreună cu d. general Dumitrescu, a primit defilarea detașamentelor de legionari. După masa camaraderească luată la Römischer Kaiser, d. ministru al Educației, însoțit de d. prof. Procopovici, prorectorul universității și d. Lascăr Popescu, director de cabinet, a inspectat clinicile facultății de medicină, și localurile facultăților de drept și de litere. D-sa s'a interesat de cum a fost organizată biblioteca universității, după aducerea ei dela Cluj și a controlat modul de încartiruire a studenților, vizitând căminul instalat în fabrica Herman. Aici a dat dispozițiuni pentru urgentarea lucrărilor de instalare a sălilor de mese, necesare cantinei studențești.

VIZITA LA INSTITUTUL DE CULTURA ITALIANA

La orele 5 după amiază d. ministru Brăileanu, însoțit de d-nii I. Pleșeriu, prefect al județului, Lascăr Popescu, director de cabinet și prof. Leon Topa, în urma invitației făcute, a vizitat institutul de cultură italiană, unde a fost primit de d-nii Del Barone și Giuseppe Cistarelli.

Directorul Institutului d. Del Barone, a dat explicații asupra modului de organizare a predării limbii italiene în școlile din Sibiu. S'a servit un bufet, la sfârșitul căruia d. Del Barone a toastat pentru mișcarea legionară și România. A răspuns d. ministru Brăileanu, arătând prietenia ce leagă România de sora ei latină, Italia și a închinat paharul pentru Duce. După ce a vizitat institutul, d. ministru s'a despărțit, în termeni călduroși de cei doi reprezentanți ai culturii italiene.

Seara d. ministru Brăileanu a ținut o conferință în cadrul societății culturale „Astra".

Atribuțiile noului subsecretar de stat dela Agricultură și Domenii

Prin deciziunea ministerială No. 2.013 din 21 Ianuarie 1941, d. Aurelian Pană, subsecretar de stat se delegă cu examinarea, rezolvarea și aprobarea lucrărilor privind toate direcțiunile, serviciile și instituțiunile pendinte de Ministerul Agriculturii și Domeniilor, în afară de acelea care în mod special sunt rezervate prin legi și regulamente, d-lui ministru.

D-sa va încuviința și va aproba cheltuieli în limita creditelor acordate prin buget sau credite extraordinare bugetare, în conformitate cu dispozițiunile asupra legei contabilității publice, pentru toate serviciile și instituțiunile publice, exercitând dreptul de disciplină asupra funcționarilor stabili și inamovabili.

LA INSTALAREA D-LUI ROOSEVELT DIPLOMAȚII ITALIENI, GERMANI ȘI JAPONEZI AU ASISTAT GRUPAȚI

NEW-YORK, 21 (Rador). — Corespondentul agenției „Stefani" anunță:

Ziarele subliniază faptul că diplomații italieni, germani și japonezi, în loc de a lua loc în fotoliile indicate de protocol, au asistat grupați la ceremonia instalării președintelui Roosevelt.

„New-York Journal" scrie că lupta în jurul proectului de ajutorare a Marei Britanii va reîncepe la comisiunea afacerilor străine.

„Daily News" recunoaște că al treilea mandat al președintelui Roosevelt începe într'o epocă turbure și nimeni nu poate face preziceri, astfel că este cu neputință de a se arăta dacă după ocazia s'a calificat drept succese anglo-greci, bătălia navală din Canalul Siciliei să fi redat avantajul puterilor axei.

LONDRA NU SE OCUPA DE DISCURS

NEW-YORK, 21 (Rador).— Corespondentul agenției DNB transmite:

La Londra, nici cercurile oficiale, nici cele oficioase nu se ocupă de discursul pronunțat ieri de d. Roosevelt.

Foreign Office este de părere că acest discurs a fost rostit prea mult „pentru uzul intern al Statelor Unite".

PRESA STRĂINĂ

Berliner Börsen-Zeitung

Oficiosul german în numărul său din 12 Ianuarie publică un reportaj intitulat „Călătoria noastră spre București" semnat de Karl Neher, un militar venit cu misiunea militară germană în țară.

Articolul conține însemnările unui soldat german în drumul său spre București.

Ajungând la granița română, alături de drapelul român fâlfâie și drapelul german. Câțiva camarazi legionari mențin ordinea în cele mai perfecte condițiuni. In fiecare stațiune sunt de văzut soldați români cari așteaptă trenurile. Neavând nici o altă îndeletnicire în timpul așteptării, dacă au bani, fumează. Sunt foarte liniștiți și întâmpină pe soldații germani cu multă camaraderie, prietenie și bună dispoziție. In felul acesta contactul intim se stabilește cu foarte multă repeziciune. Soldații români sunt foarte însuflețiți. In Alba Iulia luăm la noi în compartiment un soldat sas dela Mediaș. E obosit și fără dispoziție. După terminarea stagiului de serviciu militar, e lăsat acasă. Toată averea lui e o carte pe care o ține în mână. Când ne-am împrietenit o deschide. In ea e o fotografie a Fuehrerului și o lanternă. Un nou aparat cu marca „Made in Germany". Aces[ta] e toată impresionanta lui bogăție.

Pe Valea Prahovei, trecem pe lângă bogatele câmpuri de petrol ale Văii Prahovei, grija Europei și bogăția României și pe lângă toate stațiunile climaterice, dintre cari cea mai renumită este Sinaia, reședința de vară a familiei regale.

Pretutindeni se vede ordine și muncă intensă de refacere și reconstrucție lăuntrică.

Le Temps

Sub titlul „Invățămintele războiului", ziarul comentează părerea criticului militar al lui „Corriere della Sera".

După ce vorbește de învățământul care atrage cel mai mult dintre toate atențiunea, acel care privește funcțiunea, structura și întrebuințarea unităților mecanizate, așa cum s'au valorificat ele în bătăliile din Polonia, Țările de Jos și Franța și după ce analizează formula devenită astăzi, „asupra prețuirii" numărului în armatele moderne, formulă care în războiul trecut a dus la armatele de proporții ... [illegible] ... din acest motiv aproape nulă, ziarul scrie:

„Marile armate, lente, vulnerabile, complicate în organismul de comandament, legate de anotimpuri, de aprovizionări, teren, drumuri, par a fi de acum înainte depășite. Viitorul va avea alte cerințe, iar prezentul se găsește deja în fața unor soluții cu totul deosebite. După cum e și natural, nu e suficient de a transforma o parte a unei armate în mari unități cuirasate pentru a stăpâni instrumentul apt pentru un războiu de manevră. Operațiunea trebue făcută printr'o îngrijită dozare a mijloacelor mecanice și a elementului uman și cu o justă viziune a întrebuințării lor, în raport cu celelalte unități ale armatei, sau cu forțele aeriene care sunt colaboratoarele naturale ale unităților mecanizate, în timpul mersului asupra inamicului, pentru legătură, explorare, sprijin, exploatarea succesului și pentru aprovizionarea punctelor celor mai îndepărtate și izolate, acolo unde îndrăzneala manevrei le-a putut împinge".

Drept încheiere ziarul scrie că „mecanizarea înseamnă de fapt o schimbare profundă în concepțiile strategice și tactice. Fiecare țară se află de acum înainte, pusă în fața acestei probleme pasionante, care tinde la reorganizarea din rădăcini a tuturor armatelor".

(...)

Scrie următoarele cu privire la mersul războiului în Mediterană.

Astăzi ne este cu putință să facem o dare de seamă destul de exactă asupra operațiilor aero-navale, care, dela 10 la 12 Ianuarie s'au desfășurat în Canalul Siciliei și să facem un bilanț al pierderilor suferite de inamicul nostru.

Un important convoi de nave având la bord trupe și materiale provenind din Atlantic, a fost adunat de către inamic la Gibraltar în așteptarea momentului când va putea să-l îndrepte spre porturile grecești și egiptene, unde erau așteptați cu înfrigurare.

Cum s'a întâmplat și în trecut, în împrejurări asemănătoare, comandamentul flotei britanice din Mediterană a dispus ca aproape toate unitățile sale să participe la protejarea convoiului.

In ciuda convingerii proprii ... superioritate ... inamicul s'a gândit că orice act de prudență nu este de prisos. Unitatea navală care avea ca sarcină să protejeze convoiul dela Gibraltar și până în preajma Maltei, se compunea din două cuirasate: *Renown* și *Malaya* de aproape 32 mii tone fiecare, înarmate cu tunuri de 38 mm., dintr'o navă portavioane de tipul *Illustrious* (cel mai modern din câte are marina engleză), din câteva crucișătoare de zece și de șase mii de tone și în sfârșit, din mai multe contratorpiloare.

Această puternică forță navală a fost reperată și urmărită în timpul navigației de către unitățile noastre maritime de recunoaștere. Două torpiloare de ale noastre care erau de veghe, au descoperit la ceasurile șapte de dimineață lungul șir de vase britanice mergând spre sud-est, și cu o îndrăzneală fără pereche, s'au apropiat unul de altul fără să fie observate manevrând pentru atacul cu torpile. Aproape toate torpilele de bord au fost lansate împotriva formației inamice și navele noastre numai când au început să se îndepărteze au fost observate și urmărite și luate sub tirul artileriei de forțe cu mult superioare în ceea ce privește puterea.

La rezultatul material, de o deosebită însemnătate, trebue să se adauge impresia care, sigur, a produs-o asupra inamicului.

După acțiunea acestor torpiloare au urmat, vreme de două zile o seamă de atacuri ale unităților noastre aeriene și de ale acelora germane care, au inaugurat în aceste împrejurări, frățeasca și plina de roade colaborare pe frontul care, astăzi, este cel mai de seamă teatru de războiu maritim.

In timpul acestor atacuri, în ciuda viului foc deschis de către tirul aviației de vânătoare al navei portavioane, mai multe unități inamice au fost lovite cu torpile și cu bombe. După mărturiile valoroșilor observatori și piloți ai aparatelor care au dus până la limitele posibile ofensiva împotriva vaselor dușmane, vasul portavioane Illustrious, intrat în serviciu anul trecut, a fost lovit de o torpilă și de bombe, fapt care face ca, în cazul cel mai fericit, să rămână câteva săptămâni în șantier pentru reparații.

Contra torpiloul Gallant intrat în serviciu în 1936, a fost scufundat, cum s'a putut constata după resturile găsite și provenite din epavă; altul a fost văzut cum era mistuit de flăcări în apropierea Maltei. In afară de crucișătorul lovit de torpile și care apoi a fost văzut remorcat și dus în mică viteză din pricina înclinației de 30 de grade pe care o avea, deci în agonie, a mai fost lovit și crucișătorul Southampton de aproape 9.000 tone intrat în serviciu în 1937 și care este unul din cele mai bune crucișătoare ale flotei britanice.

In acelaș timp a fost lovit cu o bombă de mare calibru și cuirasatul Malaya, care a fost nevoit să fie dus numaidecât la adăpost, la Gibraltar. In Mediterana răsăriteană un hidroavion italian a lovit la pupă cu o torpilă o navă portavioane britanică producându-i pagube foarte însemnate, și în sfârșit, un „Mas" în colaborare cu un avion a scufundat în Mediterana apuseană un submarin care avea ca sarcină să protejeze dela distanță convoiul forțelor engleze.

Rezumăm între vasele scufundate și scoase din luptă pentru o vreme oarecare flota britanică a avut în perioada dela 9 la 12 Ianuarie următoarele pierderi: un cuirasat, două crucișătoare, două nave portavioane, un contratorpilor, un submarin.

Cea mai grea din aceste pierderi pentru flota engleză este scoaterea din luptă a celor două vase portavioane.

ECONOMIE FINANȚE

POLITICA CLĂDIRILOR

Germania a realizat după 1933 un mare program de locuințe, care a [illegible]

[illegible]

Oreste A. Anastasiu

PRODUCȚIA DE LÂNĂ A ROMÂNIEI

Lâna constitue o materie primă de mare importanță pentru toate popoarele, indiferent de gradul lor de civilizație.

Pe când popoarele primitive cresc de regulă oi, [illegible]

[illegible]

Este drept că Anglia are un climat care se împotrivește unei producțiuni de lână fină, dar este foarte favorabil producției de carne.

[illegible]

Prof. dr. D. Contescu

BAROMETRUL BURSIER AL „CUVÂNTULUI"

21 Ianuarie 1941

[illegible]

BURSA. — Cota oficială a cursurilor

21 Ianuarie 1941

[illegible]

Transporturi		
S. N. [illegible]	1.420	1.42
S. T. B.	2.11	2.110
Telefoane	545	

Bursaři și bonuri		
Rurale prescr.	[illegible]	
[illegible] Buc. emis. vechi	[illegible]	
[illegible] Buc. emis. nouă	[illegible]	
[illegible] Iași 10%	[illegible]	

Cursuri informative

Asig. Dacia Rom.	3800	3900
Asig. Generala	1125	1150
Asig. Națională	270	300
Asig. Agricola Fonciera	300	325
Banca Nat. rup. perf.	5800	5900
B-ca Românească	380	390
B-ca Credit Român	270	290
B-ca Comercială Rom.	210	220
B-ca Cerealiștilor	375	400
B-ca Scont	270	280
B-ca Agricola	65	70
B-ca Of Rom. orig.	750	800
B-ca Comert Craiova	160	180
Soc. Astra Română	775	755
Soc. Steaua Română	360	370
Soc. Creditul Minier	370	390
Soc. Petrol Blok noi	380	370
Soc. Concordia	360	370
Soc. I. R. D. P.	[illegible]	
Soc. Prahova	[illegible]	
Soc. Redivența	[illegible]	
Soc. Petrol Românesc	[illegible]	
Soc. Petrol Govora	[illegible]	
Soc. Reșița	[illegible]	
Soc. Tramvai Con.	[illegible]	
Soc. Carpatina	[illegible]	
Soc. Mica	[illegible]	
Soc. Loc. eftine	[illegible]	
Soc. S. R. D.	[illegible]	
Soc. Creditul Carbonifer	[illegible]	
Soc. Letea	[illegible]	
Soc. Creditul Industrial	[illegible]	
Soc. Clădirea Rom.	[illegible]	
Soc. Cartea Rom.	[illegible]	
Soc. Telefoane	[illegible]	

CURSUL DEVIZELOR ȘI AL MONETELOR EFECTIVE

Valabil în ziua de 21 Ianuarie 1941

I. DEVIZE LIBER CONVERTIBILE

	Cumpărare: Fără primă	Cumpărare: Cu primă	Vânzare: Fără primă	Vânzare: Cu primă
Dolarul	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
Francul elvețian	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

II. DEVIZE NECONVERTIBILE SAU ÎN CLEARING

	Cumpărare: Fără primă	Cumpărare: Cu primă	Vânzare: Fără primă	Vânzare: Cu primă
1 Florin olandez	[illegible]			
1 Drahmă	[illegible]			
1 Dinar	[illegible]			
1 Reichsmark	[illegible]			
1 Cor. slovacă	[illegible]			
1 Pengöe	[illegible]			
1 Cor. daneză	[illegible]			
1 Marcă finlandeză	[illegible]			
1 Liră turcă	[illegible]			
1 Escudo	[illegible]			
1 Liră sterlină	[illegible]			
1 Liră italiană	[illegible]			
1 Peseta	[illegible]			
1 Franc francez	[illegible]			
1 Coroană cehă	[illegible]			
1 Leva	[illegible]			
1 Coroană suedeză	[illegible]			
1 Zlot	[illegible]			
1 Franc elvețian	[illegible]			

BURSA DE MĂRFURI DIN BUCUREȘTI

OPERAȚIUNI ÎNCHEIATE PE ZIUA DE 20 IANUARIE 1941

Grâu 1940 de 74 kgr. [illegible]

[illegible]

Blocarea cantității de cauciuc

Domnul N. Gr. Dragomir, ministrul Coordonării și al Statului Major Economic, a dat următoarea decizune:

Art. I. — Se prelungește până la 25 Februarie 1941, blocarea la dispoziția ministerului Apărării Naționale a următoarelor cantități de cauciuc brut:

Uzinele Banloc	38.444	kg.
Fabrica de cauciuc Brașov	22.082	„
Cauciucul Cuadrat	8.625	„
Soc. „Miro", com. Jilava	1.939	„
Total	73.090	„

Art. II. — Se blochează, la dispoziția ministerului Apărării Naționale, cantități de cauciuc brut rezultate din reducerea sau chiar anularea unor comenzi militare, date direct sau indirect fabricelor de cauciuc.

Ministerul Apărării Naționale urmează a dispune de acest cauciuc, în raport cu ordinea de urgență în care trebuiesc satisfăcute nevoile armatei.

Art. III. — Se prelungește blocarea, până la aceeași dată, la dispoziția ministerului Apărării Naționale, 75% din cantitățile de cauciuc vechiu, provenit din anvelope și camere deținute cu orice titlu de toate întreprinderile industriale, comerciale sau depozitari.

Deținătorii pot vinde cauciucul vechi fabricilor autorizate de ministerul Apărării Naționale și Mișcării Legionare, Comandamentul materiilor prime, conform art. 7 din decizia noastră No. 46/312.

Art. IV. — Toți deținătorii (întreprinderi comerciale, industriale, depozitari, etc.) de cauciuc brut, sintetic, vechi sau regenerat, sunt obligați să anunțe în termen de 10 zile dela publicarea acestei deciziuni, ministerului Apărării Naționale, Subsecretariatului de Stat al Înzestrării și Administrării Armatei (direcția industriei de război):

a) Cantitatea de cauciuc brut, sintetic, vechi sau regenerat ce posedă;

b) Cu ce titlu posedă acest cauciuc;

c) Calitatea și felul cauciucului.

Art. V. — Se blochează la dispoziția ministerului Apărării Naționale, până la data de 25 Februarie 1941, 50% din cantitățile de cauciuc brut și sintetic, aflat la orice întreprindere industrială, comercială, depozitari, etc. Această blocare nu se referă la cauciucul din care au rezultat cantitățile menționate la art. I din prezenta deciziune.

Art. VI. — Contravențiile la dispozițiunile prezentei deciziuni, vor fi sancționate în conformitate cu prevederile decretului pentru supravegherea și apărarea economiei naționale, publicat în Monitorul Oficial No. 214 din 14 Septembrie 1940.

PREȚUL MAXIMAL AL CAFELEI

D. N. Gr. Dragomir, ministrul Coordonării și al Statului Major Economic, a dat următoarea deciziune:

ART. I. — Dela data publicării prezentei Deciziuni, prețul de vânzare maximal al cafelei prăjite, vândută în toate sucursalele sale din țară de către S. A. R. Iuliu Meinl se fixează precum urmează:

Cafea de proveniență din America Centrală, lei 531.48 kgr.

Cafea de proveniență din America de Sud, lei 486 kgr.

In prețul de mai sus sunt înglobate toate impozitele și taxele, plus transportul pe C. F. R., la orice sucursală din țară a firmei Iuliu Meinl. La prețul de mai sus se va adăuga numai contribuția națională de 2% și timbrele legale de factură.

ART. II. — Contravenienții la prevederile prezentei deciziuni se încadrează și se sancționează în conformitate cu dispozițiunile decretului-lege pentru activarea producției și controlul prețurilor la produsele industriale, agricole și la produsele importate, publicate în Monitorul Oficial nr. 54 din 4 Martie 1940 și decretul-lege pentru reprimarea sabotajului, publicat în Monitorul Oficial nr. 256 din 1 Noemvrie 1940.

ȘTIRI ECONOMICE DIN STRĂINĂTATE

CATA LANA SINTETICA PRODUCE ITALIA

Cu prilejul aniversării datei când au început să fie aplicate sancțiunile consilierul național Marinotti, a anunțat Ducelui că la Cesano Maderno, a fost inaugurată o nouă fabrică pentru producerea lanitalului, noua fibră sintetică care s'a dovedit a fi cea mai bună înlocuitoare a lânei animale.

Instalațiile acestei noui fabrici îngădue o producție de 20.000 kgr. de lanital pe zi, ceea ce face ca producția ei anuală să fie de 7 milioane de kgr. Dacă adăugăm acestei cifre cele trei milioane care se fabricau înainte producția de lanital a Italiei se ridică la 10 milioane de kgr., cu alte cuvinte ea este de patru ori mai mare decât aceia din ultimii ani.

PRODUCTIA DE CEREALE A AFRICEI ORIENTALE ITALIENE

Sforțările înfăptuite în Africa Orientală Italiană pentru a se obține o completă autarhie în domeniul alimentar, au fost intensificate ca o urmare a nevoilor actuale.

Producția cerealelor sporește necontenit. Iată câteva cifre: Eritreea: 1.280.000 chintale; Amhara: 2.010.000; Scioa: 978.000; Harar: 1.253.000; Galla și Sidamo: 1.050.000; Somalia 1.220.000.

GRECIA NU-ȘI POATE PROCURA MATERII PRIME ȘI ALIMENTE

Ca o urmare a atitudinii luate de către Italia pentru apărarea intereselor sale vitale, Grecia nu se mai poate bizui pe nici un fel de schimb cu țările la care ajungea pe mare.

România va limita maximum-ul cu putință toate schimburile cu Grecia care a luat o atitudine hotărîtă opusă intereselor ei.

Bulgaria, Ungaria și Jugoslavia vor face la fel, pentru motive identice.

Turcia va face un efort mai mare pentru a trimite în Grecia cantități ceva mai mari ca înainte, dar mărfurile vor trebui expediate pe mare, vor întâlni aci vigilența din ce în ce mai mare a navelor italiene.

In curând, Grecia se va găsi în situația de a nu-și mai putea procura materiile prime și alimentele de care are nevoie atât pentru populația civilă cât și pentru armată.

S'au redus prețurile la untul vegetal

D. N. Gr. Dragomir, ministrul coordonării și al statului major economic a semnat următoarea deciziune:

Art. I. — Dela data publicării prezentei deciziuni în Monitorul Oficial, toate prețurile maximale stabilite prin deciziunea noastră Nr. 73 din 16 Decembrie 1940, publicată în Monitorul Oficial No. 297 din 17 Decembrie 1940 pentru untul vegetal fabricate din ulei de rapiță, se reduc după cum urmează:

a) Pentru untul vegetal, furnizat de fabricanți și predat franco magazin la detailiștii din București sau franco vagon stația C. F. R. la București.

Lei 76 pe kg. de unt vegetal, ambalat în hârtie pergament, în pachete de 0,250 kg. netto.

Lei 70 pe kg. de unt vegetal, ambalat în hârtie pergament, în lăzi, în blocuri de 10 kg. netto.

Lei 69 pe kg. de unt vegetal, ambalat în hârtie pergament și în lăzi, în blocuri de 25 kg. netto.

b) Pentru detailiști prețurile de vânzare se fixează la:

1. Lei 84 kg. de unt vegetal, în pachete de 0,250 kg. pentru magazinele din București și lei 88 pentru magazinele din provincie.

2. Lei 76 kg. de unt vegetal, în blocuri de 10 kg. pentru magazinele din București și lei 80 kg. pentru magazinele din provincie.

3. Lei 75 kg. de unt vegetal, în blocuri de 25 kg., pentru magazinele din București și lei 79 kg. pentru magazinele din provincie.

ART. II. — Pachetele ca și blocurile de unt vegetal vor avea, pe ambalaj, o inscripție prin care se va indica greutatea netă și prețul de vânzare în detaliu pentru București și pentru provincie.

ART. III. — Untul vegetal fabricat și pus în consumație, va îndeplini toate condițiunile calitative, prevăzute în „regulamentul pentru controlul alimentelor, băuturilor și obiectelor uzuale, din punct de vedere sanitar și al represiunei fraudelor", publicat în Monitorul Oficial No. 29 (partea I-a) din 25 Aprilie 1939.

ART. IV. — Fabricele care vor produce unt vegetal sunt obligate să destineze minimum de 40 la sută din producția în pachete de 0,250 kg., minimum 20 la sută din producție, în blocuri de 10 kg. și maximum 40 la sută din producție în blocuri de 25 kg. și să satisfacă din producția lor toate cererile de unt vegetal.

ART. V. — Infracțiunile la prevederile prezentei deciziuni se încadrează în dispozițiunile decretului-lege pentru reprimarea sabotajului economic.

ȘTAMPILAREA ACȚIUNILOR ÎNCREDINȚATE COMISARILOR DE ROMÂNIZARE

D. Mircea Cancicov ministru secretar de stat la departamentul Economiei naționale, a semnat următoarea decizie:

Având în vedere Decretul-Lege nr. 121 din 18 Ianuarie 1941, pentru abrogarea Decretului-Lege din 5 Octomvrie 1940 și instituirea controlului ministerului Economiei Naționale asupra întreprinderilor comerciale și industriale, precum și dispozițiile decretului-lege nr. 80 din 17 Ianuarie 1941 privitor la situația posesorilor de acțiuni la purtător ale societăților la care s'au numit comisari de românizare și care nu le-au depus în termen sau le-au depus tardiv;

DECIDEM:

Art. I. — Toate operațiunile de ștampilare pentru nominalizarea acțiunilor, încredințate comisarilor de românizare, continuă a fi efectuate până la terminarea lor de către Oficiul comisarilor din ministerul Economiei Naționale, întrucât regimul acțiunilor rămâne acelaș, transferul și gajarea acțiunilor după nominalizare fiind supuse pentru valabilitate aprobării prealabile a ministerului Economiei Naționale.

ART. II. — Conducătorul Oficiului comisarilor este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a dispozițiunilor prezentei deciziuni.

Dată în București, la 21 Ian. 1941.

DE ICI-DE COLO

La Roma a fost înfăptuit Muzeul vechilor corporații italiene

Biserica Sfântului Omobono din Roma, care a fost de curând restaurată, va adăposti Muzeul vechilor corporații italiene.

In acest Muzeu vor fi păstrate și expuse lapidele care amintesc de obârșia instituțiilor corporative romane, piatra comemorativă a procesiunei „delle arti" și originalele statutelor, edictelor, a anunțurilor publice și a oricărui document în legătură cu corporațiile italiene de totdeauna.

O cantină pentru săraci instalată într'o reședință a Suveranilor Italiei

De câteva zile la Villa Savoia — o reședință particulară a Regelui Împărat al Italiei — funcționează o cantină pentru săracii din cartier. Mulțumită augustei grijii neobosite a Reginei Împărătese, care se interesează zilnic și personal de inițiativa Sa, câteva sute de persoane dintre cele mai lipsite din acest sector primesc zilnic, într'un pavilion construit special, hrană caldă.

Inaugurarea cantinei regale dela Villa Savoia a fost făcută în prezența Suveranilor Italiei.

Intr'o stațiune balneară americană unde vântul și apa nu îngăduesc întrebuințarea chibriturilor, vilegiaturiștii puteau să-și aprindă vara trecută țigarea adresându-se unei domnișoare... de lemn pictat, care ținea veșnic o țigare aprinsă în gură. Pe străzi erau din loc în loc astfel de manechine. Țigaretele lor nu erau altceva decât un aprinzător electric.

Numărul orașelor italiene sporește cu un nou centru urban: Galenia

In curând, un nou oraș înălțat din temelii, va fi gata în provincia Cagliari. La început el va putea adăposti 3000 de muncitori cu familiile lor.

Acest nou centru muncitoresc care va purta numele de Galenia este situat în preajma importantei mine Arenas, care are o producție anuală de 18.000 tone de metal.

Intrarea unei tabere militare italiene din Albania.

Adunarea generală extraordinară a Societății „Regele Mihai I al tuturor românilor"

In saloanele de festivități ai Băncii Populare „Floreasca" s'a ținut adunarea generală extraordinară a societății „Regele Mihai I, al tuturor Românilor" cari au luat parte la campaniile 1913—16—18. Ședința a prezidat-o d. dr. N. Hamat, asistat de d. I. Simionescu, secretar general. Printre camarazii prezenți, au fost și d-nii: ing. Marius Demetrescu, Niculae Sava, Gică Dumitrescu, Gheorghe P. Trifan, Ștefan Niculescu, Gh. Constantinescu, Luca Catarig, d-nele Camelia-Cornescu Achimescu, Harieta Gavrilescu și un mare număr de delegați din județele: Ilfov, Ialomița, Buzău, R.-Sărat, Covurlui, Prahova, Argeș, Dolj, Gorj, Putna, Vlașca, etc.

Adunarea în picioare a mărturisit solemn și hotărît credință și nestrămutat devotament M. S. Regelui Mihai I și Conducătorului Statului. De asemenea adunarea generală păstrează un moment de reculegere în amintirea camarazilor decedați după războiu. S'a citit apoi actul constitutiv și statutul modificat, care a fost aprobat în unanimitate.

Adunarea generală prin aclamații ratifică alegerea d-lui dr. N. Hamat în calitate de prim vice-președinte de onoare și activ, precum și compunerea următorului consiliu de administrație care vor conduce societatea pe termen de un an: I. D. Ungureanu, prim vice-președinte, Enache I. Petre, Gh. Maurescu și Petre Marinescu vice-președinți, C. N. Marovei casier central, I. Simionescu secretar general, Andrei Mărculescu și N. Anastasiu secretari, Toma Dumitrescu, Anca Constantin, Petre K. Mihăilescu, C. N. Mihăescu, Deleanu Florea, Ion Grosu consilieri, D. Marinescu, D. Bărbscu, Anghel Niculescu, C. Dinescu, Ion Aluțeanu cenzori, d. D. Băsceanu avocat, consilier juridic.

D. dr. Hamat mulțumește adunării pentru alegerea sa și aduce mulțumiri și reprezentanților asociațiunilor de foști luptători pentru cinstea ce au făcut societății de a participa în număr așa mare la prima adunare generală extraordinară. Au mai vorbit d-nii: Marius Demetrescu, N. Sava, I. Simionescu, Gh. P. Trifan, G. Dumitrescu, Ciorobea, Gh. Constantinescu, Ștefan Niculescu, d-na Camelia-Cornescu-Achimescu, Luca Catarig.

Adunarea generală a propus și a aprobat prin aclamații, să se trimită telegrame omagiale M. S. Regelui și d-lui General Ion Antonescu.

TURCII NU MAI AU CAFEA

ISTANBUL 21 (Rador). — Corespondentul Agenției DNB transmite:

Lipsa de cafea a atins în ultimele zile astfel de proporții încât mai multe localuri de cafenea nu mai sunt în măsură să servească cafea neagră.

Calculele cari lăsau să se prevadă că stokurile de cafea vor ajunge pentru 6 luni, s'au dovedit a fi fost greșite.

Cei 10.000 saci cafea așteptați să sosească de la Port Said n'au ajuns încă la destinație.

DOCTORUL VĂ VORBEȘTE

JUNGHIUL

In viața de toate zilele, nu arareori auzi, mai ales lumea din mediul rural, și în deosebi femeile și bătrânii, plângându-se de dureri în regiunea toracică, cu obișnuita expresie: „mă ține un junghiu sub coaste". Această durere toracică, junghiul, este una din cele mai alarmante dureri pentru bolnav pentrucă chiar dacă nu e prea accentuată, este suportabilă, trezește teama de cunoscuta boală de plămân, care se spune că nu iartă, — tuberculoza. —

Și această teamă îi aduce în sălile de consultații ale spitalelor sau în cabinetele medicale, unde de altfel, din nenorocire, de cele mai multe ori se confirmă bănuiala lor.

Deși junghiul poate fi adesea o manifestațiune pasageră de cauză pur locală, fără gravitate, trebuește totdeauna cercetat mai îndeaproape, pentrucă el aproape întotdeauna revelează o boală a organelor interne toracice: plămân și inimă.

In **tuberculoza pulmonară** bolnavii au junghiuri cari nu sunt fixe, într'un punct, ci se mută; durerea nu e prea vie, ci surdă, continuă, crescând ca intensitate în accesele de tuse, sau când se ivesc complicațiuni.

Pleurezia — sau apa la plămâni — dă junghi destul de puternic. Într'o parte, în regiunea inferioară a toracelui, asociat cu greutate în respirație, cu oboseală, febră, etc. Un junghiu violent, brusc, brutal, în regiunea submamelonară, cu caracterul de împunsătură sau de rupere internă, cu răsuflarea grea, deasă, agitată, cu frisoane (senzație de frig și tremurături) urmat de febră mare, survenind deobiceiu în cursul unei răceli, ne face să ne gândim imediat la **pneumonie**. Deasemeni **congestiile pulmonare, bronhopneumonia**, au, printre alte manifestări, junghiuri toracice.

In serviciile de chirurgie, la unii bolnavi operați, la cei cu fracturi ale oaselor, la cei cu **flebite** (inflamații ale vinelor) care uneori e o complicație care nu se poate prevedea: **embolia pulmonară** — cu junghiu extrem de violent în piept, cu respirația foarte grea cu tuse și expectorație cu sânge — complicație gravă, adesea mortală.

Bolile de inimă pericardita (inflamația învelișului inimei), și în deosebi **angina de piept** provoacă **dureri** sub formă de junghiu în partea stângă a pieptului.

Nu arareori fumătorii pasionați, cei cari obișnuesc bea multă cafea, cei care mănâncă repede și înghit aer (**aerofagi**), cei cari mistue greu alimentele, se plâng de junghiuri toracice mai ales după mese.

Reumatismul muscular e o cauză de dureri, cari sunt însă superficiale; **nevralgia intercostală** — datorită iritațiunii nervilor intercostali printr'o cauză oarecare (diabet, hipertensiune arterială cu arterioscleroză, anemie) e o boală destul de supărătoare, ce nu cedează decât dacă se tratează cauza care o provoacă.

Junghiul toracic mai poate fi însă și un răsunet al boalelor organelor abdominale ca: piatra la vezica biliară, abces de ficat, boalele splinei, ale stomacului și intestinelor, etc.

Se vede deci că junghiul nu este o simplă durere locală pe care să ne mulțumim a o calmăm cu mijloacele obișnuite: cataplasme, ventuze, fricțiuni sau diverse badijonări; ci trebuie să-i cercetăm cu cea mai mare atențiune cauza provocatoare, adevărata boală, prin examene medicale clinice, de laborator și radiologice, spre a putea aplica un tratament logic, eficace, și mai ales, la vreme, sau cum se spune, „spre a tăia răul din rădăcină".

Dr. Valerian Popescu

Congresul național al luptătorilor

Cum vor călători participanții

Comandamentul național al luptătorilor ține în ziua de 24 Ianuarie a. c. un mare congres la Iași, la care vor lua parte toți foștii luptători.

Pentru transportul congresiștilor care vor lua parte la marea adunare regională a luptătorilor moldoveni la Iași, în ziua de Vineri 24 Ianuarie a. c., se face cunoscut următoarele:

1) Stațiunile CFR. au primit următorul ordin al direcțiunii CFR.

„Participanții luptători beneficiază de reducere de 75 la sută pentru călătoria până la Iași, care vor lua parte la adunarea regională a luptătorilor din ziua de 24 Ianuarie a. c.

In acest scop stațiile de plecare vor emite buletin de grup valabil pentru dus și întors socotind taxele de 50 la sută reducere pe baza adreselor eliberate de asociațiile de luptători dela centrele de plecare.

In această adresă se va arăta numai numărul participanților, numele, conducătorul fiind scutiți de a figura în tablourile nominale.

Inapoierea se va face gratuit cu aceste bilete de grup vizate de stația de plecare Iași.

Nu se admite întreruperea călătoriei nici la ducere nici la înapoiere. Suplimentul pentru tren accelerat eventual tichet pentru rapid se vor plăti integral.

Valabilitatea acestor reduceri este dela 22 la 25 Ianuarie a. c.

2) Totodată facem cunoscut că se atașează în gara de Nord un vagon cl. 2 și două de cl. 3-a pentru trenul personal No. 501 cu destinația București-Iași în ziua de 23 Ianuarie a. c.

•

SOCIETATEA VETERANILOR din Campania 1913, „AVÂNTUL ȚĂRII" cu sediul în calea Șerban Vodă No. 80 București, roagă pe toți membrii din Capitală a trece pe la sediul societății, mâine 22 Ianuarie a. c., spre a lua cunoștință de congresul ce urmează a se ține la Iași în ziua de 24 Ianuarie 1941, de către Comandamentul național al luptătorilor.

Filialele sunt insistent rugate de a lua parte, toate relațiunile putând fi luate dela casierul [illegible] la plecare.

CONSFATUIRILE PROFESIONALE DELA CAMERA DE COMERȚ DIN BUCUREȘTI

In cadrul consfătuirilor profesionale a avut loc, la Camera de Comerț, consfătuirea comercianților de coloniale.

S'a comunicat negustorilor că în urma intervenției făcută de Camera de Comerț, la Primăria Capitalei s'a aprobat ca și aceștia să se poată aproviziona din depozitele Primăriei cu fasole în cantitățile de care au nevoe.

Li s'a mai adus la cunoștință că Institutul Național al Cooperației, în urma cererei Camerei, a aprobat deasemenea ca și comercianții să se poată aproviziona cu fasole din depozitele Institutului.

In urma acestor măsuri, toți negustorii, vor putea fi bine aprovizionați cu fasole, satisfăcându-se toate cererile consumatorilor.

Cu privire la untdelemn, s'a intervenit la forurile în drept pentru a se distribui un număr mai mare de butoaie comercianților prin micșorarea cantităților acordate până acum cooperativelor.

Car să se intervină pe lângă organele polițienești și să se ia măsuri contra lor.

•

La consfătuirea comercianților și industriașilor din ramura tipografii, edituri și librării, s'au discutat o serie de probleme pentru reușita acțiunii de românizare la întreprinderile evreești.

Lipsa de lucru, în special la tipografiile mici, a format obiectul unei ample discuțiuni.

Neparticiparea la licitații publice de Stat și faptul că multe instituțiuni își au tipografii proprii, contribuie la reducerea capitalului micului tipograf, care neavând de lucru, este totuși obligat prin lege să nu concedieze pe lucrători.

Intervenția urgentă pentru înlocuirea personalului evreiesc din aceste întreprinderi, în special la edituri și librării, a fost reclamată de participanți cu foarte multă insistență.

Problema capitală ridicată în această ședință a fost și monopolizarea manualelor de curs primar pentru care se va interveni la forurile în drept.

In consfătuirea reprezentanților de comerț s'au făcut propuneri asupra celor mai indicate măsuri pentru românizarea acestei importante ramuri de comerț.

Sa intervenit să se intervină ca pe viitor să nu se mai acorde reprezentanțe decât românilor.

In ce privește reprezentanțele actuale, s'a propus dublarea fiecărui reprezentant evreu, cu câte un reprezentant român, care să aibă practică în această ramură, pregătire teoretică și să cunoască limbile străine uzitate în comerț.

RADIEREA DIN OFICIU A TUTUROR FIRMELOR JIDOVEȘTI

Fabricanții de ape gazoase au solicitat conducerii legionare să intervină pe lângă ministerul Economiei Naționale să vină cu un Decret-Lege la fel cu acel pentru băuturi spirtoase și să radieze firmele jidovești, întrucât avem în această branșă elemente românești formate să-i înlocuiască imediat, care își vor împărți prin bună înțelegere clientela pe cartiere. Desființarea reprezentanțelor jidovești care dețin monopolul fabricației și vânzării de capete de sifoane și reprezentanțele pentru sticle de sifoane.

DESFIINTAREA CLANDESTINISMULUI

Firmele jidovești plasează marfa lor ilegal direct la domiciliul clientului, cu prețul fabricii, lovind în negustorii români de băuturi spirtoase.

Cazuri când se pot rezilia contractele de închiriere

Prin decret-lege, articolul 7 din legea pentru reportarea debitelor cum și stabilirea procedurii de constatare, percepere și control pentru unele impozite și taxe comunale, percepute de Primăria Municipiului București, din 11 Septembrie 1939, extinsă asupra tuturor municipiilor și orașelor prin decretul-lege No. 128 din 26 Ianuarie 1940, s'a completat, adăogându-se, după primul aliniat, următorul nou aliniat:

„In cazul în care impozitul sau taxa sus menționate au fost achitate de proprietar, iar chiriașul refuză să i le plătească, precum și în cazul în care chiriașul nu face dovadă, până la achitarea ratei a doua din chirie, că impozitul și taxa au fost achitate de el, proprietarul va putea rezilia contractul de închiriere".

PIERDERILE BELGIEI IN RĂZBOIU

BRUXELLES, 21 (Rador). — Corespondentul agenției Stefani anunță:

Se calculează că în timpul celor 18 zile de campanie, forțele belgiene au pierdut 7.500 ofițeri și soldați, iar 6.000 civili și-au pierdut viața din cauza războiului.

Cuvântul IN ŢARĂ

CRONICA TIMIŞOAREI

Adunarea generală extraordinară a Cercului Studenţesc Timişoara

TIMIŞOARA, 21. — Centrul Studenţesc din localitate, a ţinut o adunare generală extraordinară la care a luat parte şi camaradul instructor legionar Vasile Andrei, comandant al studenţimei legionare pe ţară.

Adunarea a fost deschisă de preşedintele Cercului Studenţesc Timişoara d. Olteanu care a sublimat în câteva fraze, personalitatea d-lui Vasile Andrei.

A luat apoi cuvântul d. Vasile Andrei, care şi-a manifestat bucuria că se află în mijlocul studenţilor legionari temişoreni, care fac cinste Mişcării Legionare.

Studenţimea a fost forţa dinamică din credinţa neclintită a destinului nostru.

Dacă Legiunea este o elită naţională a neamului, studenţimea legionară este o elită a Legiunei.

Dacă nu ne vom ridica prin trăirea noastră legionară, până la înălţimea atinsă de Căpitan şi Martirii Legiunei, vom fi copleşiţi.

Noi avem menirea de a creia legionari, căci avem pregătirea şi puterea de trăire legionară, pe care ceilalţi nu o au.

Adăogaţi la aceasta puterea voastră de credinţă legionară, de exemplificare desăvârşită.

Sunt atâţia camarazi care nu au cunoscut pe Căpitan, faceţi-i să-L cunoască prin purtarea şi dragostea voastră.

Priviţi când încheiaţi o zi de muncă legionară, chipul Căpitanului şi veţi vedea că privirea lui e mustrurătoare sau mulţumită, aşa după cum a fost sufletul vostru în timpul activităţii.

Faceţi din camarazii voştri creatori legionari, ca voi să fiţi astfel creiatori de creiatori.

Faceţi aceasta în şedinţa de cuib, în acea minunată oră închinată Neamului, Legiunii şi Martirilor ei, care ne-au încadrat paşii în marşul biruinţei pe care noi trebue să o desăvârşim.

Aduceţi în aceste şedinţe o cât mai înaltă tensiune de simţire legionară, pe care să o rupeţi cât mai din adâncurile sufletelor voastre.

Feriţi-vă camarazi de a înăbuşi valorile tinere, căci faceţi o crimă egală cu trădarea. Din contră, luaţi-i în braţe şi ridicaţi-i.. Şi când veţi putea spune despre un om în care a-ţi pus suflet din sufletul vostru, credinţa de credinţa voastră, că vă depăşeşte, să simţiţi cea mai mare mulţumire de a-i lăsa locul vostru.

Faţă de oamenii dornici de a cunoaşte şi trăi Legiunea, fiţi foarte atenţi. Sufletul lor fiind dornic de frumuseţe şi măreţie, arătaţi-le-o.

Puteţi deasemeni pedepsi, dar cu pedeapsa noastră legionară, care nu te umileşte ci te înalţă.

Face-ţi aşa cum a spus martirul vostru Bunea: „Cea mai mare mulţumire a mea ar fi când aş ajunge la vârful unei piramide cu baza în sus, iar voi să fiţi luminătorii acestei baze, devenită parte superioară".

In continuare d. Andrei Vasile a dat o serie de instrucţiuni studenţilor prezenţi, iar corpul studenţesc a cântat o serie de cântece legionare, într'o atmosferă de pioasă reculegere.

Lucrările pentru alcătuirea cadrului disponibil al funcţionarilor primăriei

Conform dispoziţiunilor Ministerului de Interne, la primăria municipiului Timişoara au început lucrările menite a aduce la o îndeplinire cât mai conştiincioasă a acestui cadru.

Selecţionarea personalului administrativ şi technic al municipiului se va face pe baza studiilor, priceperei, sârguinţei, conştiinciozităţii, corectitudinei, conduitei morale în trecut şi present etc.

Cum va fi sărbătorită ziua de 24 Ianuarie la Timişoara

Din iniţiativa Societăţii Scriitorilor Români din Banat „Altarul Cărţii", ziua de 24 Ianuarie se va sărbători la Timişoara într'un cadru festiv, printr'un festival care va avea loc la orele 11 în sala Teatrului Naţional.

Cuvântul ocazional va fi spus de d. prof. Mihail Demetrescu, dela liceul Militar din localitate, iar apoi vor urma producţii corale, lecturi originale de Gr. Popiţi şi C. Miu-Lerca, cântece româneşti executate de d-ra Hubic dela Operă, recitări din poeţii români de d-na: Florica Ciurca-Ştefănescu, d-ra Sylli Munteanu şi Titu Laptes, cântece româneşti executate de d. I. Urmăescu dela Opera Română, lecturi din scrieri originale de Gr. Bugariu şi Velură Poiană Năstoraş, lectură de d. Leonard Divarius, coruri, etc.

Arestată pentru furt

Vilma Vinţu în etate de 22 ani, fostă în serviciul cârciumarului Avram Jurma din cartierul Ronala, a furat din locuinţa acestui bijuterii şi diverse obiecte casnice în valoare de 20.000 lei.

Fiind descoperită a fost arestată şi cu actele dresate înaintată parchetului.

*

Deasemenea, tot în cursul zilei de eri a fost arestată de organele chesturei şi cunoscutul hoţ de buzunare Vlaicu Maier, fără domiciliu stabil.

Ce taxe se plătesc la Camera de Muncă

Camera de Muncă din Timişoara face cunoscut celor interesaţi următoarele taxe, care se plătesc pentru diferitele dovezi de lucrători, calfe, meşteri, etc.

Astfel: pentru eliberarea unei dovezi de lucrător necalificat 20 lei, pentru calfă 300 lei, pentru meşter 500 lei, pentru brevet de meserie 200 lei, pentru preschimbarea cărţii de meşter 50 lei, pentru contracte de ucenici 20 lei.

Aceste taxe trebuiesc plătite personal, cei din provincie vor trimite aceste taxe prin mandat poştal.

AVRIG

Infiinţarea unei societăţi de asigurare pentru vite

AVRIG, 21. — O zicătoare din bătrâni spune: „Numai cu vitele se scoate sărăcia din casă". Este un adevăr verificat de toţi cei ce trăesc la ţară.

Gospodăria care are pierderi în vite prin diferite boale s'au accidente, devine aproape întotdeauna un cuib de sărăcie şi mizerie. După cum aşa se rupe tot unde-i mai slabă, tot aşa şi pagubele în vite se ivesc de regulă în gospodăriile sărace s'au mijlocii.

La noi, cu toate că suntem o ţară aproape eminamente agricolă, sub raportul social şi material, societăţile care să vină în ajutorul agricultorului în cazuri ca atare, sunt aproape inexistente.

In noua orânduire de stat, agricultorul va trebui ajutat sub toate raporturile, iar munca lui productivă apreciată şi justă ei valoare. Deasemenea iniţiativele particulare în domeniul ajutorării agricultorului ce ţâşnesc adesea din legitime necesităţi, trebuesc luate în seamă şi studiate de factorii cu răspundere în stat, iar cele găsite bune, ajutate s'au generalizate prin legiferări.

In dorinţa de a ajuta pe agricultori, d. medic veterinar Iacob Ciuceanu, a studiat şi pus la punct statutele unei societăţi de ajutorare reciprocă în cazuri de pagube în vite. Cu prilejul unei şedinţe legionare pe garnizoană, d-sa a expus amănunţit şi documentat principiile călăuzitoare care l-au determinat a constitui o astfel de societate şi avantagiile netăgăduite de care se vor bucura toţi agricultorii crescători de vite care se vor înscrie, prin faptul că-şi pun la adăpost vitele, cel mai de preţ bun din inventarul agricol. A arătat că prin înfăptuirea acestei societăţi se împlineşte şi porunca Căpitanului: „Ajută-ţi fratele căzut în nenorocire".

Venim şi pe această cale a atrage atenţia asupra importanţei deosebite a acestei societăţi, cu îndemnul ca nici unul din avrigenii crescători de vite să nu rămână în afara ei.

Doi deţinuţi încearcă să evadeze din penitenciarul Timişoara

Răufăcătorii Arpad Nagi şi Ladislau Heigl deţinuţi pentru tâlhării şi spargeri în penitenciarul local, în timp ce cărau lemne în birouri s'au strecurat în locuinţa unui funcţionar şi au reuşit să iasă în stradă.

Fiind zăriţi de comisarul Matei Răutu şi de mai mulţi gardieni, aceştia au luat-o la fugă după cei doui deţinuţi.

După mai multe peripeţii, acţiunea desfăşurându-se în plin centrul oraşului, cei doui deţinuţi care au încercat să evadeze au fost arestaţi [illegible]

O IMPORTANTĂ PROBLEMĂ ECONOMICĂ

NECESITATEA INTENSIFICĂRII PRODUCŢIEI LÂNEI

O situaţie excepţională creiată prin cedarea teritoriilor.-In timp ce un important număr de oi au rămas dincolo, toate industriile de lână sunt la noi.-Măsuri cari se impun

— Dela redacţia noastră din Banat —

TIMIŞOARA. — O importantă problemă economică, determinată de situaţia excepţională care a dus la cedarea unor părţi din teritoriile ţării, este fără îndoială acea a intensificării producţiei lânei, sau mai corect zis a creşterii oilor.

Din punct de vedere al numărului oilor şi al densităţii lor pe km. pătrat, România a fost a treia ţară din Europa. Totuş şi atunci când aveam circa 12.000.000 oi, producţia noastră nu acoperea decât 65—70 la sută din cantitatea de lână necesară industriei româneşti.

SITUAŢIA ACTUALA

După pierderea teritoriilor, o treime din acest stoc s'a pierdut, aşa că nu am mai rămas decât cu 8 milioane oi.

Inainte, diferenţa dintre producţia indigenă şi cantitaea de lână necesară industriei şi industriei casnice, era acoperită de importurile pe care le făceam din Argentina şi Australia. Astăzi, din cauza răsboiului, nu mai putem importa de pe vechile pieţe.

Incercările de a cumpăra lână din Turcia nu au avut ca rezultat decât acoperirea unei mici părţi din nevoile noastre.

CATEVA DATE

Din această cauză, industria [illegible]nei, cea mai completă industrie din România [illegible].

Pentru a [illegible] capăt acestei situaţii, singura soluţie este de a reface stocul [illegible] de lână.

Aceasta cu atât mai mult, cu cât în întreprinderile pentru prelucrarea lânei sunt investiţie peste trei miliarde, [illegible] în general 300 mii muncitori.

Concentrate în centrele Buhuşi, Bucureşti, Timişoara, Ploeşti, Sibiu, Arada, etc. aceste întreprinderi reprezintă un procent de [illegible] la sută din industria lânei din România Mare.

Industria lânei deci, a rămas aproape în întregime în ţară.

Lipsa de materii prime în această situaţie este cu atât mai accentuată.

O propunere a Camerei de Comerţ din Timişoara

In faţa acestei situaţiuni Camera de Comerţ şi Industrie din Timişoara ca punct principal propune completarea stocul de oi.

Posibilitatea completării acestui stoc este asigurată, având păşuni nesfârşite.

Trebue o acţiune de stimulare a creşterii oilor [illegible] îmbunătăţire a rasei şi a producţiei.

Aceasta însă nu s'ar putea face decât asigurând rentabilitate care să constitue stimulent.

In legătură cu asta ar trebui ca pe lângă acţiunea Statului în oieriile sale unde urmăreşte atât selecţionarea cât controlul producţiei, să se instituiască obligativitatea creşterea oilor pentru toate gospodăriile rurale, în proporţie cu pământurile ce posdă şi islazurile comunale existente.

In afară de asta pe lângă cele două rase indigene: ţurcana şi ţigaia, să se introducă în mod obligatoriu şi creşterea raselor merinos stogoşe spancă, precum şi karakulul şi frisa, în raport cu condiţiile climatului şi solului.

Pentru ca poblema păşunatului să nu mai întâmpine dificultăţi, ar trebui ca organele silvice să admită păşunatul în pădurile unde etatea pomilor ar permite aceasta.

Ar trebui deasemeni să se înfiinţeze şi la noi în ţară o bursă a lânurilor precum şi mari deposite unde să poată fi adunată şi păstrată lâna.

In felul acesta criza lânei ar fi soluţionată, contribuind într'o mare măsură şi la ridicarea economică a sătenilor.

Const. Jalea

CRAIOVA

Revizuirea cărţilor de capacitate ale evreilor

CRAIOVA, 21. — In urma dispoziţiunilor ministerului Muncii, Camera de Muncă din localitate a început să procedeze la revizuirea cărţilor de capacitate profesională eliberate evreilor.

In acest scop, Camera de Muncă a dat circulări să se prezinte la viză toate cărţile de lucrători şi meşteri preschimbate şi eliberate, după 30 Aprilie 1938, când s'a promulgat decretul lege pentru pregătirea profesională şi exercitarea meseriei.

Incepând dela 1 Ianuarie 1941, nici o cerere formulată de evrei pentru eliberarea cărţilor de capacitate profesională, evreilor sau contractele de ucenici nu se mai primesc la înregistrare.

Toate aceste măsuri s'au luat în vederea românizării meseriilor din raza Camerii de Muncă din localitate.

Rezilierea tuturor contractelor neroase

Prefectura judeţului Dolj a fost în ultimul timp, încunoştiinţată că în anii trecuţi, multe din terenurile cu care au fost împroprietărite comunele şi instituţiile publice prin reforma agrară, au fost vândute în mod abuziv, la diferiţi indivizi, pentru preţuri derizorii şi fără nici o formă.

Pentru punerea la punct a acestor abuzuri, prefectura judeţului a dat ordin tuturor instituţiilor în subordine, ca în termen de 15 zile, să înainteze un tabel de toate aceste terenuri în vederea rezilierii tuturor contractelor oneroase.

Pentru ajutorul cetăţenilor nevoiaşi

Prefectura judeţului Dolj a dat ordine tuturor organelor administrative locale să caute ca, prin diferite mijloace să facă apel la toată lumea de bine, pentru a aduna obiecte de îmbrăcăminte şi alimente cari vor fi destinate cetăţenilor nevoiaşi.

Toată această acţiune va merge mână în mână cu „Ajutorul Legionar". Distribuirea acestor ajutoare se va face după un tabel stabilit de comun acord cu „Ajutorul Legionar" şi dondată, pentru ca să nu se întâmple să rămână oameni săraci fără ajutor sau altul să primească de două ori.

Adunarea generală a soc. „Crucea Roie"

Eri după amiază a dat loc în sala de festivităţi a Cercului Militar din localitate, adunarea generală a societăţii „Crucea Roşie" filiala Craiova, de sub preşedinţia d-lui colonel dr. Panea.

D. preşedinte dr. col. Panea, după ce a constatat că adunarea este constituită în conformitate cu regulamentul şi statutul societăţii, a dat citire dării de seamă, pe care adunarea a aprobat-o prin aclamaţii. S'a aprobat deasemenea descărcarea de gestiune a comitetului şi ratifică cooptarea în comitet a d-nelor: Eugenia Teifan, Dorina N. Roşulescu şi Marioara Martian.

Recensământul tuturor evreilor

Având în vedere necesitatea unui recensământ al tuturor evreilor stabiliţi permanent, temporar şi provizoriu în raza municipiului Craiova, chestura municipiului nostru a început acest recensământ încă de eri. Toţi evreii sunt obligaţi să se prezinte cu toate actele ce posedă privind situaţia lor personală şi familiară la Chestura municipiului.

Se atrage atenţiunea că cei ce nu se vor conforma prezentei publicaţiuni sau cari vor da indicaţiuni neadevărate, vor fi pasibili de sancţiunile prevăzute de legi şi ordinele în vigoare. Cei cari nu se vor prezenta deloc sau în termenul fixat, vor fi consideraţi [illegible] şi trataţi ca atare luându-se împotriva lor măsurile necesare.

Tâlhărie la drumul mare

Comerciantul Grigore Şeban, din com. Segarcea, venind din com. Sadova spre com. Mârşani, pe şoseaua Craiova-Bechet a fost urmărit de doi indivizi.

La punctul „Suvita" de pe teritoriul comunei Căciulăteşti, cei doi indivizi, profitând de faptul că nu sunt văzuţi de nimeni, au atacat cu ciomegele pe comerciantul Grigore Şerban, jefuindu-l de suma de 2400 lei, precum şi de un sac în care avea lucruri de vânzare. După aceasta jefuitorii au dispărut.

Cazul fiind reclamat, postul de jandarmi respectiv a dovedit că autorii jafului sunt indivizii: Stan I. Chivu şi C-tin D. Mitran din com. Daneţi. Ei au fost înaintaţi parchetului.

Ameninţare cu moartea

Individul Alex. G. Păceanu, pădurar în comuna Nedeia, în noaptea trecută s'a dus cu o armă încărcată la locuinţa locuitorului Vergil Călin din com. Zăval, somându-l să iasă afară din casă, să-l împuşte.

Văzând că cel somat nu vrea să iasă din casă, pădurarul a început să tragă focuri de armă pe fereastra locuinţei.

Cazul fiind cercetat, pădurarul Alex. Păceanu a fost înaintat parchetului.

Furt de 100.000 lei

Locuitorul Stan Dinea din com. Ostroveni, a constatat eri după amiază că-i lipseşte dintr'o casetă ce-o avea ascunsă în casă suma de 100.000 lei.

Cazul fiind luat în cercetare de către postul de jandarmi, s'a dovedit că autorul furtului este individul Nicolae Stoian zis Brânzaru din com. Grindeni, la care s'a şi găsit suma de 35.000 lei. El a fost înaintat parchetului.

Măsuri în privinţa pădurilor şi islazurilor comunale

Prin reforma agrară s'a atribuit comunelor din judeţul nostru păduri şi islazuri. Delimitarea acestor păduri şi islazuri, în unele părţi nu s'au făcut, aşa că hotarele lor nu s'au făcut, iar o mare parte din ele, sunt ocupate de diferiţi particulari.

In acest punct de vedere s'a dat ordine, ca toate comunele împreună cu autorităţile competente să ia măsuri pentru fixarea hotarelor, delimitând terenurile particularilor, prin semne vizibile şi trainice de hotar, pentru a nu se mai da naştere la conflicte, încălcare o hotar sau ocuparea acestora de către particulari.

Plantarea terenurilor degradate

Unele comune din judeţul nostru au terenuri degradate sau complectamente improductive, pe cari majoritatea proprietarilor le-au lăsat în părăsire.

Pentru îndreptarea acestui dezastru, prefectura judeţului a dat ordine comunelor cari posedă asemenea terenuri ca acestea să fie plantate cu salcâmi, iar pentru ca plantarea să fie cât mai bine făcută, se va cere în primăvară concursul organelor silvice competente.

Repararea şoselelor impracticabile

In urma inundaţiilor din anii trecuţi, precum şi a dezinteresării fostilor conducători ai administraţiei, în unele părţi, aproape întreaga reţea a căilor de comunicaţie judeţeană şi comunală este într'o stare deplorabilă, iar pe alocurea impracticabilă.

S'a luat măsura ca primarii comunelor, împreună cu organizaţiile legionare, pe măsură ce timpul va permite, să procedeze imediat la repararea tuturor şoselelor, procedând în primul rând la repararea celor mai impracticabile.

IAŞI

Solemnitatea sărbătoririi patronului Facultăţii de Teologie din localitate

IAŞI, 21. — Facultatea de teologie din localitate şi-a sărbătorit Duminică patronul cu un fast deosebit.

In ajunul sărbătoririi s'a oficiat o slujbă religioasă de un sobor de preoţi, în frunte cu pr. arh. Scriban. In ziua sfântului, la aceiaşi biserică s'a săvârşit Sfânta Liturghie de acelaş sobor de preoţi, profesori şi studenţi în frunte cu P. C. Sa părintele Cicerone Iordăchescu prodecanul Facultăţii. Răspunsurile au fost date de corul studenţilor teologi. La sfârşitul slujbei P. S. Arhimandritul Iuliu Scriban a rostit o frumoasă predică.

A luat apoi cuvântul P. S. Cicerone Iordăchescu prodecanul Facultăţii de Teologie care a făcut o dare de seamă a activităţii facultăţii dela înfiinţare şi până în present.

Din personalităţile care au luat parte la această solemnitate menţionăm pe d-nii: general Coroamă, prof. univ. Const. N. Tomescu I. Gh. Savin, Toma Bulat, pr. Cicerone Iordăchescu, arh. Iuliu Scriban August Scriban, prof. Alexa rectorul şcolii politechnice, M. Gherasimescu, secretar general [illegible] [illegible], dr. Nubert, A. Nic[illegible] universitar Alex. I. Ciurea [illegible] universitar, Popovici, [illegible] cultăţii de teologie [illegible] şcolii politechnice pr. [illegible] Savca, Grigore Pantiru, pr. [illegible] consilier eparhial, prof. [illegible] Ciudin Const. [illegible] Centralei muncitorilor [illegible] Ghinenţi pr. Gheorghiu [illegible]

A urmat apoi la căminul [illegible] ţilor teologi o masă comună [illegible] au luat parte P. C. Sa părintele Cicerone Iordăchescu prodecanul Facultăţii, d. C. N. Tomescu, I. [illegible] Savin, Toma Bulat, [illegible] Alex. I. Ciurea, pr. consilier [illegible] reprezentantul St. Mitropolii [illegible] Gheorghiu dela Biserica [illegible] Sfinţii, pr. Volontirov Savu, [illegible] vici, secretarul Facultăţii, pr. [illegible] din Spiritualul căminului [illegible] denţii teologi.

Cu această ocazie au [illegible] vântări P. C. Sa părintele [illegible] chescu, I. Gh. Savin, C. N. [illegible] cu, Alex. I. Ciurea, pr. [illegible] Volontirov şi Dumitru [illegible] grupului teologic.

Şedinţa plenară a societăţii medicinistilor

Cuvântul d-lui asistent universitar dr. Inacu despre „Studenţime şi rolul ei"

Duminică a avut loc la Facultatea de Medicină şedinţa plenară a societăţii studenţilor creştini ai acestei facultăţi. Cu acest prilej d. asistent universitar dr. Inacu a ţinut o interesantă conferinţă vorbind despre „Studenţime şi rolul ei".

După ce a adus viile sale mulţumiri Societăţii studenţilor în medicină pentru invitaţia făcută, d. dr. Iancu şi-a început conferinţa, prin a arăta că studentul este exponentul societăţii în care trăeşte.

In viaţa universitară dăinau păreale plin de iluzii dar obstacolele ce-i apar în cale fac să aibă dureroase deziluzii. In trecutul nu atât de îndepărtat, neîncrederea domina pretutindeni, nu exista cea mai mică apropiere sufletească între profesori şi studenţi. Astăzi lucrurile s'au schimbat. Studenţimea este angajată într'o luptă pentru a răspunde aşteptărilor. Trebue să ne pregătim serios. Situaţia noastră în Europa şi clipele ce le trăim cer [illegible]

In continuare, conferenţiarul [illegible] spus: Rolul medicinei astăzi [illegible] mai acut decât în trecut. [illegible] pierdut momentul, nu trebue [illegible] timpul să treacă fără rost. [illegible] deci! Vom face ca asistenţii [illegible] fesorii noştri să facă lecţii [illegible] nu politic. Formarea sufletu[illegible] caracterului nostru cere să [illegible] nem mari eforturi. Tinereţea [illegible] frânată, să-i dăm forţe şi [illegible] talea necesară pentru a fi [illegible] ţării.

Vii aplauze au subliniat [illegible] cuvintele ale conferenţiarului.

In partea educativă [illegible] noul preşedinte al asociaţiei [illegible] Gheorghiu a expus principiile [illegible] cităţi ce trebue să le îndeplinească orice legionar, punctualitatea [illegible] gostea frăţească şi disciplina.

In ritmul imnurilor „Sfântă [illegible] reţe legionară" şi „Ardealul [illegible] legionar" şedinţa a luat sfârşit.

DESCHIDEREA PRIMEI ŞCOLI DE PRIMARI LA DOLJ

CRAIOVA 21. — Eri s'a deschis cu o solemnitate deosebită, prima şcoală de primari a judeţului Dolj, la care iau parte, în 3 serii, toţi primarii şi ajutorii de primari din judeţ.

La deschiderea cursurilor au luat parte funcţionarii superiori ai Prefecturei şi Comandantul legionar preot N. Părvulescu.

După oficierea unui serviciu divin de către protoiereul judeţului d. dr. Ioan Stoica, subprefectul judeţului, a arătat în câteva cuvinte, că d. prefect N. Roşculescu în scopul de a executa o dorinţă a Căpitanului, a luat lăudabila iniţiativă pentru înfiinţarea primei şcoli de primari în capitala Olteniei.

Scuză lipsa d-lui prefect N. Roşculescu, care fiind chemat la Bucureşti în cauze urgente de interese de serviciu, nu a putut fi present la deschidere.

Cere tuturora să asculte cu toată atenţiunea cursurile, întrucât tot ceiace se face este numai şi numai în interesul primarilor şi administraţiei judeţului.

In urmă arată scopul înfiinţării şcolii, care are menirea de a pregăti pe adevăraţii conducători ai satelor, care în împrejurările grele de azi, trebue să fie permanent la datorie şi în toate acţiunile lor şi să servească de exemplu şi model pentru ceilalţi cetăţeni.

Să asculte şi rezolve cu [illegible] bună voinţă plângerile populaţiei ce cad în în atribuţiunile lor [illegible] înainteze celelalte forurilor competente pentru a nu rămâne [illegible] un cătean nesatisfăcut.

Primarul — a spus d-sa — trebue să fie adevăratul părinte [illegible] comunei.

El e dator să manipuleze cu [illegible] chibzuială banul public, care [illegible] poate fi întrebuinţat decât [illegible] pul, pentru care a fost prevăzut [illegible] buget.

Orice manipulare abuzivă [illegible] nului public va fi sancţionată [illegible] severitate şi în mod exemplar. [illegible] bue să înceteze abuzurile din [illegible] cut şi în întreg judeţul să domnească cea mai strictă [illegible] galitate pentru întronarea [illegible] bune şi oneste administraţii.

D. C. Potoran a ţinut prima [illegible] de administraţie, explicând [illegible] telesul tuturor drepturile şi [illegible] ţiunile primarului, dându-le [illegible] rite sfaturi şi îndrumări practice.

Şcoala va dura 16 zile [illegible] bogat program practic, care [illegible] chezăşie că se va atinge cât [illegible] rat scopul ce se urmăreşte prin înfiinţarea ei, mai ales că conferenţiarii sunt recrutaţi dintre cei mai pregătiţi funcţionari ai judeţului [illegible] alţi specialişti din localitate.

Trei spargeri într'o singură noapte la Timişoara

TIMIŞOARA, 21. — In cursul nopţii trecute în localitate, s'au înregistrat trei spargeri.

Prima a fost săvârşită la magazinul Sârbu din str. I. C. Brătianu, de unde s'au furat 12.000 lei, spărgătorii nereuşind să spargă un safeu în care se aflau 500.000 lei.

Răufăcătorii au pătruns întâiu în pivniţă, iar de acolo prin gaura ascensorului în magazin.

Tot în acelaş imobil au încercat o spargere la firma Grumbaum, unde însă nu au reuşit să spargă casa de fier, care era îmbrăcată în beton.

O altă [illegible] locuinţa d-lui Tabacu din [illegible] cul 3, de unde au furat [illegible] albituri în valoare de 40.000 [illegible]

Judecarea procesului [illegible] ciu continuă

Astăzi s'a judecat în [illegible] procesul inginerului Adrian [illegible] fost şef al serviciului [illegible] primăriei municipiului [illegible]

In cadrul şedinţei de astăzi [illegible] nerul Suciu fiind întrebat [illegible] presentantul primăriei [illegible] neacu dacă a încasat suma [illegible] 841.000 în contul unor [illegible] care nu le executase, acesta [illegible] răspunsul.

„AGRICULTURĂ NOUĂ"

Acțiunea și rolul proprietății mari

Dacă așa stau lucrurile în ceeace privește sprijinul acordat de stat agriculturii, era firesc să mă întreb, dela moșieri, cu ce preț? Ce au făcut marii proprietari, în tot acest timp, „în direcția raționalizării producțiunii, adaptării la cerințele pieții, în direcția modernizării și progresului agricol?". Au practicat o agricultură intensivă? Au produs plante alimentare și industriale?

La aceste întrebări, d. Garoflid răspunde într'un articol întreg, arătând și afirmând — cu tărie și încredere — că marii proprietari au fost în fruntea progresului agricol încă din veacul trecut; că fac cultură intensivă; că au introdus încă din 1900 cultura mazărei; că sunt aproape singurii cari cultivă plante alimentare și textile. Citează cazul d-lor Pană, Cămărășescu, Berceanu, Garoflid (soia), Seceleanu, Grădișteanu, Bogdan, Munteanu și Teacă.

Trebue s'o spun, din nou, d. Garoflid este cu totul „original" în felul cum știe să-și folosească argumentele. Răspunde la ce nu trebue — cum îi place — și ce nu trebue.

Mai întâi, eu am căutat să-mi limitez acuzațiile la o perioadă de timp limitată — cum era logic: perioada de sprijin acordat de stat, deci cea dela 1931—1940.

Al doilea, eu n'am spus că marii proprietari nu seamănă și nu cultivă cutare și cutare plantă alimentară sau textilă. Ci că nu și-au adaptat sistemul de cultură raționalizându-și producția în raport cu cerințele pieții.

Al treilea, eu am înțeles prin marea proprietate cele peste 12.000 exploatări cu peste 100 Ha și nu o mână de oameni, cazuri excepționale, pe care-i citează d. Garoflid drept argument — definitiv! — în favoarea tezei pe care o susține.

Se vede treaba că d. Garoflid este și nu prea prietenul nuanțelor. Le face când nu trebue și generalizează cazuri individuale.

Este oare un defect de optică „științifică" sau prea marea familiaritate cu „statistica" — de care face caz?

Eu cred că e și una și cealaltă!

Să vedem acum, însă, cum stau în realitate lucrurile.

Analitic: după cele trei categorii, deducte, de observații.

De ce începe d. Garoflid cu veacul trecut? Mai era nevoie să aflăm că, așa și pe dincolo, marii proprietari au întins cultura grâului, au practicat alegerea semințelor, arătura de două ori, ogorul de toamnă, cultura leguminoaselor ca premergătoare grâului? Era oare vorba în reproșul meu de așa ceva? Atunci de ce? Nu oare cu scopul de a nu răspunde direct la întrebările cu pricina?

Eu cred că da. Pentrucă nu văd, în tot articolul pe care l-a publicat, decât înșirări de plante, încercări de culturi și pogoanele d-lui cutare...

La întrebările mele dacă marea proprietate și-a adaptat sistemul de cultură, raționalizându-și producția în raport cu cerințele pieții de export, d. Garoflid răspunde că cutare și cutare a cultivat orez, soia, rapiță, ceapă, năut, etc.

Era normal ca — față de prețurile foarte scăzute ale grâului pe piața mondială — proprietarii mari să-și schimbe treptat sistemul cerealier, cultivând unele plante alimentare sau industriale, cari se puteau vinde la preț foarte bun. In acest scop, dacă nu aveau mijloace financiare suficiente, aveau de unde și le procura. Știți ce-au făcut? Au impus statului să le asigure prețuri rentabile la export, peste prețurile pieții mondiale, dându-le prime de mai multe mii la vagon. Rezultatul a fost că, la adăpostul primelor, în loc să-și reducă suprafețele cultivate cu grâu și le-au mărit.

Statistica — la care face apel d. Garoflid — ne arată că în toată această perioadă de valorificare suprafețele cultivate cu grâu au crescut. E lesne de înțeles că la acele cari au putut beneficia de regimul de valorificare; deci la marii proprietari și nu la țărani.

Cum stăm atunci cu raționalizarea culturilor? Cum stăm cu sistemul intensiv? Cum stăm cu progresul agricol?

Ce e cu cercul vicios: prețul rentabil și cultură mărită la grâu? E comod, foarte comod — cred și eu...

Că d. Cămărășescu, Berceanu, Pană, Garoflid, Seceleanu, Grădișteanu, Bogdan, Munteanu, Teacă au făcut ce-au făcut — foarte frumos! Nimeni nu s'a gândit vreodată să le nege vreun merit pentru felul în care au înțeles să facă agricultură în țară la noi. Dar aceștia nu sunt, d-le Garoflid, marea proprietate. Sunt câțiva mari proprietari, pe care toată lumea îi cunoaște. Fac parte din marea proprietate dar nu înseamnă marea proprietate. Marea proprietate înseamnă cele peste 12 mii exploatări cu peste 100 Ha. Acestea ce-au făcut? Ce-au făcut în direcția raționalizării producției, adaptării la cerințele pieții, în direcția modernizării și progresului agricol? Practică o agricultură intensivă? Produc plante alimentare și industriale?

Ce poate spune „statistica" d-le Garoflid, despre aceste 12.000 exploatări?

Să nu fie cu supărare, dar eu despre aceste 12.000 de exploatări am înțeles să vorbesc și nu despre 10 sau 20 mari proprietari pe care cu toții îi știm ce au făcut și ce fac în agricultura țării.

D-voastră, d-le Garoflid, ați crezut că le faceți un serviciu, luându-le apărarea. Le-ați făcut, însă, un foarte prost serviciu. Căci le-ați susținut cauza pierzând-o, cu „autoritatea" de care vă mândriți. De altfel, e greu să găsească vreun avocat care să li-o câștige. Așa ceva nu se mai poate, decât cu o condiție: marea proprietate să se facă vrednică de rolul pe care-l are, devenind în viitor, cu adevărat stâlpul progresului agricol. Fără aceasta își va pecetlui singură soarta.

Ion Veverca

ORIGINA MASONERIEI

(Urmare din pagina 5-a)

[illegible] ani. O parte din averile lor [illegible] au fost confiscate pentru stat. Cei scăpați, scrie Maurice Magre, un admirator al Templierilor, au devenit pe urmă, bancheri străini, cămătari, proprietari de castele și orașe...

Deși foarte bogați și neînspăimântați de nimeni, ei nu s'au dat bătuți, fiindcă trebuiau să răzbune pe de Molay și să-și continue opera în favoarea „fiilor lui Satan", de care nu te desfaci cu una cu două. „Când te ține dracul de un fir de păr, te ține întreg", zice Lessing, într'una din tragediile lui.

Și-au revizuit planurile și au născocit „Francmasoneria". Astfel „Templierii", al căror nume înseamnă dorința lor de a reclădi „Templul lui Solomon", în spiritul lui Hiram, descendent din Lucifer, prin Cain, din adulterul Evei, — devenesc „Francmasoni", adică „constructori" ai aceluiaș templu, și în acelaș spirit luciferian.

In secolul al XV-lea erau perfect organizați în Scoția și aveau filiale puternice mai ales în Bavaria.

Francmasonul Ragon, în cartea sa secretă despre „Masoneria Ocultă și Inițiația Hermetică" (1856) relatează un document misterios, despre convorbirea dintre un mason și Henric al VI-lea al Angliei:

„Unde a început Masoneria?" întrebă regele.

— „Ea a început lângă primii oameni ai Răsăritului cari au existat înaintea primilor oameni ai Apusului, și venind spre Apus, a adus aici toate înlesnirile, sălbaticilor în înlesnirea lor".

Regele Henric al VI-lea nu a priceput desigur că e vorba de Lucifer... și nici vre-un alt rege al [illegible] [illegible]. După Filip-cel-Frumos, nimeni nu s'a mai ocupat să [illegible] [illegible] [illegible] al [illegible] luciferici.

Astfel, răzbunarea „Templierilor" a putut cădea în voie, după 500 de ani, prin „Francmasoni" asupra bunului Rege al Franței Ludovic al XVI-lea, strănepotul nevinovat al lui Ludovic-cel-Sfânt.

Iată ce scrie în această privință d. Magre, în cartea sa „Magiciens et Illuminés":

„...este o înrudire directă dela cauză la efect, între moartea lui Jacques de Molay și a lui Ludovic al XVI-lea.

„In momentul în care capul lui Ludovic al XVI-lea căzu sub ghilotină, un om care fusese văzut în toate manifestațiile de stradă petrecute după luarea Bastiliei, se repezi pe eșafod, luă în mâinile sale sânge regal și ca și cum l-ar fi aruncat asupra mulțimii, strigă: Popor, te botez în numele lui Jacques de Molay și al libertății" (p. 172—173).

Povestită întâi de Eliphas Lévy, această întâmplare e reprodusă și de Stanislas de Guaita.

Dar posedăm, mulțumită unei întâmplări care a făcut ca un buletin masonic spaniol adresat „Marelui Orient de România", „Căsuța Poștală 107" să se strecoare într'o revistă medicală adresată nouă, — o afirmație și mai prețioasă, ce vine în sprijinul celor relatate mai sus.

In articolul „Los origenes de la Masoneria", rubrica: „Doctrinales" și subtitlu: „La Orden del Temple", din „Boletin oficial de la Gran Logia Espanola", Madrid, 1930 p. 4, scrie:

„Publicăm în acest număr o istorie sintetică a legendarului Ordin, arătând pentru urmași, relațiile și afinitatea dintre Ordinul Templierilor și Augusta noastră Instituție"...

Autorul articolului, este F.·. M.·. E. Tyrrell dela Londra, — o „glorie" a Francmasoneriei... și desigur, alt direct descendent al lui Lucifer.

Dr. V. Trifu

CRONICA JUDICIARĂ

RECURSUL ESTE INADMISIBIL IMPOTRIVA DECIZIUNILOR COMISIUNII DE GIENĂ INDUSTRIALĂ

Inalta Curte de Casație S. IV-a a soluționat problema de principiu dacă hotărîrile pronunțate de Comisiunea de higienă industrială de pe lângă Ministerul Sănătății, în materie de dărâmări de imobile pentru motive de insalubritate în conformitate cu art. 20 și 314 din legea sanitară sunt susceptibile de a fi atacate cu recurs.

Soluțiunea a fost prilejuită de recursul declarat de d-na Stela Caraibeu împotriva deciziunii Comisiunii de higienă industrială prin care s'a hotărît evacuarea și dărîmarea imobilului său din Constanța ca nereglementar și insalubru.

Ministerul Sănătății prin d-na avocat Sachelarie a ridicat excepțiunea inadmisibilității recursului conform art. 82 legea de organizare a Ministerului Sănătății care prevede că aceste deciziuni sunt definitive și executorii, singura cale de atac acordată părților fiind acțiunea în contencios administrativ.

Recurenta prin avocat George Dumitrescu a susținut netemeinicia excepțiunii pe considerațiunea că dreptul de recurs fiind un drept constituțional nu poate refuza unei părți împotriva unei deciziuni pronunțate de o Comisie de apel în ultimă instanță dând legea dispozițiunea legii că [illegible] sunt definitive și executorii nu se poate interpreta decât că aceste hotărîri fiind pronunțate în ultimă instanță de fond sunt definitive și executorii ca orice hotărîri pronunțate de o instanță fond fără însă ca din aceasta să poată deduce inadmisibilitatea recursului.

Inalta Curte de Casație a primit excepțiunea Ministerului Sănătății și a respins recursul ca inadmisibil.

Soluțiunea este corectă, legală deoarece deciziunile Comisiunii de higienă industrială fiind acte administrative iar nu jurisdicționale, ele nu sunt susceptibile de a fi atacate decât în contenciosul administrativ.

CARACTERUL DECRETULUI LEGE E AMNISTIE DIN 8 NOEMVRIE 1940

In fața Curții de Apel S. V-a s'a desbătut caracterul Decretului-lege de amnistie din 8 Noembrie 1940 cu ocazia judecării recursurilor făcute de Parchet și Ministerul Economiei Naționale în contra sentinței Trib. Ilfov S. I-a prin care a fost amnistiat Papel Heliot, trimis în judecată pentru infracțiune la legea speculei.

Reprezentanții Parchetului General și Ministerului Economiei Naționale au susținut că Trib. a aplicat greșit Decretul de amnistie din 3 Octombrie 1940 deoarece contravențiile la legea speculei au fost exceptate în mod expres prin Decretul interpretativ din 8 Noembrie 1940.

Intimatul reprezentat prin d. avocat George Dumitrescu a combătut ambele recursuri pe două considerente și anume:

1. Că fiind inadmisibile, deoarece în fața instanței de fond atât Parchetul cât și Ministerul au cerut amnistierea faptului imputat contravenientului și stingerea incriminării și prin consecință nu se pot plânge de soluțiunea Tribunalului dată conform cererilor lor.

2. Că nefondate, deoarece față de dispozițiunile Decretului de amnistie din 3 Octombrie 1940 prin care au fost amnistiate toate infracțiunile sancționate de codul penal sau legile speciale cu pedeapsa maximă de 3 luni de zile închisoare fără nici un fel de excepțiune.

Decretul interpretativ din 8 Noembrie 1940, care în art. 1 prevede că se exceptează dela aplicațiunea Decretului de amnistie faptele exceptate prin Decretul de grațiere din 3 Octombrie 1940 adaugă la dispozițiunile Decretului de Amnistie din 3 Octombrie restrângând câmpul de aplicațiune al acestuia, neavând un caracter pur interpretativ ci de legiferare, este inaplicabil și deci nu poate fi ținut în seamă.

Curtea a amânat pronunțarea pentru azi.

Dați în judecată

Au fost trimiși în judecată cu recalcitorii: Pet Ștefan Enachi de 48 ani și Stes Enachi ambii din comuna Obedeni jud. Ilfov pentru că fiind însărcinați cu administrarea bunurilor minorului Const. Smeurcă în calitate de cotutori și-au însușit soldurile conturilor pe cari nu voesc să le dună spre verificare.

Dumitru Vătui de 16 ani, Traian Dumitrache 18 ani și Dumitru C. Sânbotiu de [illegible] ani toți din com. Jilava-Ilfov pentrucă în noaptea de 1-2 Decembrie 1940 pe când se găseau pe câmp în apropiere de comuna Dârăști, întâlnind pe femeia Maria N. G. [illegible] soția reclamantului, au tras-o jos din căruță și au încercat s'o violeze, femeia scăpând grație martorilor ce au trecut în acel moment; [illegible] Nă[illegible] de 22 ani din comuna Ștrubei-Orășți Ilfov pentrucă a părăsit soția și un copil lăsându-i fără nici un fel de asistență.

Petre [illegible] de 48 ani din București, cpt. Savopol 8 pentrucă a avut raporturi sexuale cu fiica sa Elena [illegible] de 14 ani în toamna anului 1940, locuind în aceiaș cameră timp de 3 luni ca femeie și bărbat.

CĂLĂTORII GERMANI ȘI ITALIENI DE PE VASUL AMERICAN „ARENTINA" ARESTAȚI DE UTORITĂȚILE ENGLEZE DIN TRINIDAT

NEW-YORK, 21 (Rador). — Corespondentul Agenției DNB anunță:

La sosirea din Rio de Janeiro a pachebotului american „Argentina" s'a aflat că autoritățile engleze din Trinidad au arestat de pe bordul acestui vapor 18 călători germani și italieni.

Englezii nu au [illegible] [illegible] [illegible] aceste arestări.

COLABORARE INTRE ȚĂRILE AGRICOLE EUROPENE

de WALTER DARRE
Conducătorul țărănimii germane
Ministru al Agriculturii și alimentației Reichului

Anul 1940 s'a încheiat cu o strălucită biruință pentru agricultura germană. Prima recoltă de războiu a fost strânsă la timp. Cerealele au prezentat recolta medie a Reichului. In ce privește plantele care se prăsesc, s'a obținut chiar o cifră record. Pentru aprovizionarea Germaniei acest fapt este deosebit de îmbucurător. Intrucât aceste plante ocupă un loc de frunte în alimentația populației Reichului. Arăturile de toamnă s'au făcut în acest an la timp, deși suprafețe cultivate cu grâu de iarnă și cu secară de iarnă au fost mai mari decât în anul trecut. Prin strângerea recoltei rezervele noastre au fost din nou completate și prin terminarea arăturilor și însămânțărilor de toamnă recolta viitoare este asigurată. Putem privi deci cu încredere în viitor. După cum am spus-o și la începutul războiului, situația din războiul trecut nu se va mai repeta acum.

Dar nu numai înăuntrul granițelor germane țăranul este la lucru, străduindu-se ca producția să nu scadă în această epocă de războiu. In toate țările agricole europene toată lumea este la lucru pentru ca printr'un efort comun, Anglia să nu-și poată realiza intențiile ei de a bloca continentul european, așa cum n'a reușit să blocheze Marele Reich German. Politica noastră național-socialistă a subliniat dela început că toate țările agrare din Europa au interese comune. Popoarele, pe care destinul le-a așezat în acelaș spațiu vital, trebue să fie strâns unite în comunitatea acestui spațiu. Solidaritatea aceasta nu se bazează numai pe interese politice comune. Și considerațiunile agrare joacă aci un rol important, întrucât, în majoritatea cazurilor, este vorba de țări agricole, care se bizue pe exportul produselor lor agricole. Creșterea schimburilor de produse agricole — mă refer în special la țările din Sudest — n'a turburat întru nimic producția agricolă a Germaniei, din clipa în care regimul național-socialist a introdus o nouă reglementare a pieței.

RELAȚIILE ECONOMICE ALE REICHULUI CU ȚĂRILE AGRICOLE

In ciuda tuturor greutăților, rezultate din limitarea importului de produse agricole și ca atare și de limitarea exportului de produse industriale spre estul și sudestul Europei, noi am organizat în mod sistematic relațiile noastre economice cu aceste țări agricole, făcând cumpărăturile din aceste țări. Aceasta este cu atât mai semnificativ cu cât această strămutare a piețelor noastre de aprovizionare s'a făcut nețimându-se seama de principiile economice liberale și fiind considerată negustorească; pentru motivul că în Sud-est eram nevoiți să plătim mai scump. Niciodată aceste vechi țări agricole nu vor putea să arunce pe piețe produsele lor agricole la un preț atât de eftin cum este prețul la care vând țările de peste Ocean. Am luat asupra noastră toate riscurile care ar fi rezultat din acest fel „negustoresc de a face afaceri", pentrucă orizontul nostru era mai larg decât acel al câștigului momentan la care se rezumau criticii noștri. Astăzi și aceștia au trebuit să recunoască cât de îndreptățită era această politică și că în măsura în care importul Germaniei din aceste țări a crescut, în aceeași măsură a crescut și exportul ei spre ele. Datorită faptului că aceste țări au primit un preț bun pentru produsele lor agricole, ele au avut posibilitatea să cumpere și produsele industriale germane.

Războiul a dat și mai mare câștig de cauză acestui fel de a vedea lucrurile. Blocada englezească inițiată din primul și după declararea războiului, ne-a interceptat căile noastre de aprovizionare din țările de peste Ocean. Dacă situația noastră agricolă nu se putea compara cu cea dela 1914-18, totuși tăierea posibilităților noastre de aprovizionare și perspectiva de a fi lipsiți la infinit de aceste posibilități, ne-ar fi pus într'o situație destul de grea. Datorită relațiilor noastre economice cu Sudestul și aprovizionările noastre care se întemeiază pe aceste relații, au dovedit că această blocadă nu-și poate produce efectul pentru că țările din acelaș spațiu vital au o identitate de interes contractele pe termen lung, care le-am încheiat în acest an cu diferitele state europene, corespund atât necesităților țărilor care ne livrează produse cât și necesităților pieței germane de aprovizionare. Am înlocuit afacerile ocazionale printr'o sistematică colaborare pe plan de politică agrară. Așa de pildă datorită convenției încheiate cu Italia, producătorul italian este pus în situația de a se putea adapta mai bine necesităților pieței germane, deoarece programul de aprovizionări este făcut pe un termen lung. Pe acelaș principiu se întemeiază și convenția agrară pe care am încheiat-o cu Ungaria. Ungaria, țară agrară prin excelență, dispune de excedente de produse agricole. De ani de zile Germania este o piață ideală pentru desfacerea produselor agricole ungare. Convenția germano-ungară este menită să intensifice și mai mult această colaborare conținând dispozițiuni care rezolvă și probleme științifice și practice în legătură cu agricultura. Pentru agricultura maghiară riscurile pieței libere sunt înlăturate, iar prețurile capătă o stabilizare.

COLABORAREA GERMANO-ROMÂNĂ

In cursul anului trecut a fost intensificată deasemenea și colaborarea germano-română. Această colaborare tinde spre o organizare sistematică a producției române, care se adaptează din ce în ce mai mult pentru a satisface nevoile pieții germane, putând livra produsele care sunt cerute de către această piață. Dovada acestui fapt o constitue convențiunile referitoare la grâu și la plantele oleaginoase și acelea în legătură cu creșterea vitelor, pentru îmbunătățirea căreia Germania și-a luat obligația de a pune la dispoziție animale de prăsilă. Colaborarea în domeniul însămânțărilor este realizată de o comisie germano-română, care se ocupă de problema semințelor. Dacă creșterea producției românești precum și depozitarea produselor ar întâmpina dificultăți din cauza lipsei de mașini și de specialiști, Germania se obligă să pună la dispoziția României toate mașinile necesare.

In acest mod am adâncit noi în ultimii ani colaborarea cu țările agricole din Europa, având convingerea că țărănimea trebue să fie temelia unei Europe noui, temelie mai solidă decât improvizațiile economice cu care Anglia ne-a fericit în ultimul secol. Improvizațiile acestea economice, purtând pecetea liberalismului, au murit. Au murit așa cum a murit și sistemul politic pe care Anglia l-a instaurat pentru a-și menține condiția ei de dominație.

TRANSPORTAREA RĂMĂȘIȚELOR PĂMÂNTEȘTI ALE MAIORULUI VON DOERING UCIS MIȘELEȘTE DE AGENȚII MASONERIEI

Impresionanta ceremonie din gara de Nord

Rămășițele bravului ofițer german, maior von Doering, victima odiosului atentat pus la cale de spionajul englez, au fost transportate aseară în Germania.

Ceremonia funebră a fost impresionantă.

Trupele germane din România, unități din armata română, și un detașament legionar din spărgătorii de fronturi, sub conducerea camaradului Victor Medrea, șeful protocolului, au însoțit carul mortuar la gara de Nord, de unde trupul ofițerului căzut la datorie a fost instalat într'un vagon special care va transporta în țara natală.

Pe tot parcursul, trupele ce încadrau cortegiul purtau impresionante făclii. Muzicile militare germană și română au intonat marșuri funebre.

Carul mortuar a fost însoțit de d-nii generali Hansen și Speidel șefii misiunilor militare germane, Fabricius, ministru plenipotențiar, Stelzer, Mirbach și Neubecker consilieri de legație, statul major al armatei germane, general Pantazi subsecretar la Apărarea națională, Formentini, Baron Aloisi, consilieri de legație, col. Valfred de Bonzo, cpt. Palmentola din partea Legației italiene, general Fujito din partea Japoniei, col. de Bendra atașatul Ungariei, numeroase delegații de ofițeri superiori și inferiori dela toate unitățile din Capitală, de ziariștii străini în frunte cu președintele lor, o delegație a partidului național-socialist, o delegație a grupului etnic german din România și o delegație a fasciilor italiene.

La gara de Nord a cărei intrare era străjuită de un imens panou în verde cu chipul Căpitanului și de drapele românești și germane îndoliate, s'au rostit discursuri de către d-nii general Hansen șeful misiunii germane și d. general Pantazi în numele armatei române și al d-lui general Antonescu, Conducătorul statului. Detașamentul legionar a intonat „Imnul legionarilor căzuți".

La așezarea sicriului în vagonul mortuar, alături de numeroasele coroane de flori, trupele au dat ultimul onor, muzicile intonând imnul german.

Trenul a pornit la ora 10.30.

ARTIȘTI OLANDEZI PRIMIȚI DE D. DR. GOEBBELS

BERLIN, 21 (Rador). — D. dr. Goebbels, ministrul propagandei, a primit Marți dimineață un grup de artiști olandezi cari fac actualmente, cu invitați ai săi, o călătorie de studii prin Germania.

ALȚI MINIȘTRI ITALIENI PLEACĂ PE FRONT

ROMA, 21 (Rador). — D. Ricci, ministrul corporațiilor, locotenent colonel de bersaglieri, și d. Cianetti, subsecretar de stat, căpitan de artilerie, și-au luat în primire Marți, unitățile în unitățile lor cu se află în prima linie.

ZIAR ENGLEZ SUSPENDAT

STOCKHOLM 21. (Rador). — Corespondentul Agenției D. N. B. transmite:

Ministerul de interne britanic a interzis apariția ziarului „Daily Worker" și a săptămânalului „Week", deoarece au publicat „sistematic articole cari tindeau la stânjenirea continuării cu succes a războiului."

MINISTRUL UGOSLAVIEI LA ANKARA A SOSIT LA BELGRAD

BELGRAD, 21 (Rador). — Corespondentul agenției Havas anunță că ministrul Iugoslaviei la Ankara a sosit în capitala Iugoslaviei, unde a fost primit de Prințul Regent Paul și de ministrul afacerilor externe.

ȘTIRI EXTERNE

MADRID, 21 (Rador). — Ministrul industriei și comerțului a autorizat participarea Spaniei la Târgul de mostre din Milano, care va fi inaugurat în cursul lunii Aprilie.

NEW YORK, 21 (Rador). — O expunere asupra posibilităților de a se exporta material de foraj pentru sondele de petrol constată că forajul în afara Statelor Unite a căzut la nivelul cel mai coborît dela războiul mondial încoace, din cauză că societățile de petrol din Orientul Apropiat, din insulele Bahrein, din Venezuela și Columbia au încetat de fapt orice activitate în acest domeniu.

FLORENȚA, 21 (Rador). — Principele de Piemont a vizitat spitalele din Florența în cari sunt tratați răniții de război.

Pretutindeni, atât în spitale cât și pe străzi, principele de Piemont a fost primit cu manifestații călduroase și aclamațiuni.

POLITICA EXTERNĂ A JAPONIEI

Instaurarea unei noui ordine în Extremul Orient.-Relațiile Japoniei cu Australia, Orientul apropiat, Argentina, Brazilia și U. R. S. S.

TOKIO, 21 (Rador). — D. Matsuoka, ministrul Afacerilor Străine al Japoniei, a rostit Marți, în fața Dietei, un discurs în care a expus politica externă a Japoniei.

Oratorul a arătat că această politică tinde să permită tuturor națiunilor din lume a-și lua locul ce li se cuvine.

Țelul pactului tripartit tinde să realizeze acest ideal. Germania și Italia recunosc supremația Japoniei pentru crearea unei noui ordini în Asia mare de răsărit, iar Japonia recunoaște supremația Germaniei și a Italiei pentru sarcinile ce au de îndeplinit în Europa. Relațiile amicale între cele trei națiuni sunt pe cale de a deveni și mai strânse în domeniile politic, militar, economic și cultural.

Referindu-se la art. 3 al pactului tripartit, care prevede ajutorul politic, economic și militar reciproc în cazul când unul dintre semnatari ar fi atacat de o putere ce nu participă la războaiele din Europa și China, oratorul a amintit că în cazul unui asemenea atac obligațiile prevăzute vor intra în joc.

O nouă ordine în Extremul Orient

Trecând apoi la situația din Asia, d. Matsuoka a declarat că Japonia este hotărîtă să urmărească mai departe sarcina de a duce la o stabilizare în Extremul Orient, în cooperare cu Manciukuoul și China. De aceea, a fost necesar să se consolideze relațiile economice între Japonia, Manciukuo și China de o parte și Germania de altă parte. Negocieri mai sunt încă în curs în acest scop.

Trecând apoi la problema rezistenței guvernului Ciang-Kai-Shek, d. Matsuoka a declarat că ea se sprijină pe speranța neîntemeiată a unui ajutor din partea Marei Britanii și, în deosebi al Statelor Unite. Stăruind asupra ajutorului pe o scară întinsă dat de Statele Unite Marei Britanii și asupra faptului că drumul Birmaniei este bombardat fără încetare din aer de către japonezi, oratorul a arătat că ajutorul pe care Marea Britanie și Statele Unite îl pot da regimului Ciang-Kai-Shek apare foarte problematic.

Referindu-se la tratatul încheiat de Japonia cu guvernul din Nanking, oratorul a arătat că acesta trebue să fie ajutat până va deveni și în fapt guvernul general al Chinei.

RELAȚIILE JAPONIEI CU INDIILE OLANDEZE, INDOCHINA FRANCEZĂ ȘI SIAM

D. Matsuoka a examinat apoi relațiile Japoniei cu Indiile Olandeze, Indochina Franceză și Siam. Relațiile cu primele două trebue să fie, din motive geografice foarte strânse. In ceeace privește conflictul dintre Siam și Indochina, Japonia, în calitate de putere preponderantă în Asia de răsărit, nu poate rămâne indiferentă și speră că litigiul va fi soluționat cât mai grabnic cu putință.

Oratorul a trecut apoi în revistă relațiile Japoniei cu Australia, Orientul apropiat, Argentina, Brazilia și URSS.

RELAȚIILE CU U.R.S.S.

Cu privire la URSS, el a declarat că cele mai mari sforțări sunt făcute spre a înlătura neînțelegerile și dacă va fi posibil pentru a ajunge și de mare însemnătate a relațiilor diplomatice cu această țară. Actualmente, ducem negocieri privitoare la demarcarea frontierei între Manciukuo și Mongolia exterioară, la pescuitul și concesiile japoneze din nordul insulei Sakhalin. Unele dintre aceste chestiuni sunt pe cale de reglementare.

Analizând situația comerțului extern al Japoniei, d. Matsuoka a amintit restricțiile impuse de Statele Unite comerțului cu Japonia și a adăugat:

Dominioanele și coloniile britanice stânjenesc în diferite feluri navigația comercială a Japoniei. Guvernul japonez a protestat împotriva unor asemenea acte, dar această tendință s'a agravat de curând atât de mult încât Japonia nu poate decât să continue a organiza apărarea sa națională.

ATITUDINEA STATELOR UNITE

Statele Unite sunt convinse că prima linie a apărării lor naționale trece, la răsărit, prin mijlocul Atlanticului, iar la apus nu numai prin Pacificul oriental, ci până în China și în mările de sud.

Aș regreta foarte mult dacă Statele Unite ar adopta o asemenea atitudine, care ar avea repercusiuni „asupra prieteniei americano-japoneze, asupra păcii în Pacific și asupra păcii mondiale".

Referindu-se la situația internațională confuză de acum, d. Matsuoka a declarat:

[illegible]

Dacă Statele Unite ar fi, din nenorocire, implicate în războiul european, iar Japonia ar fi constrânsă să ia parte la conflict, un alt război mondial ar izbucni. Nimeni nu ar putea garanta că un asemenea război nu va însemna ruina civilizației moderne, a încheiat ministrul Afacerilor Străine.

COMENTARIILE PRESEI

TOKIO, 21 (Rador). — Corespondentul agenției Stefani transmite: [illegible]

„Kokumin Shimbun" [illegible] Japoniei.

Ziarul cere ca guvernul și Dieta să decidă.

DECLARAȚIILE MINISTRULUI DE RĂZBOI

TOKIO, 21 (Rador). — Generalul Tojo, ministrul războiului, a declarat la ședința de Marți a Dietei [illegible] sfârșind [illegible] conflictul chinez [illegible] cu succesul armatei japoneze.

Generalul Tojo a arătat că guvernul Ciang Kai Shek mai dispune de 260 de divizii, care reprezintă vreo 2.000.000 de oameni cu [illegible] 200 de avioane.

Ministrul de război a adăugat că trupele chineze stau foarte rău din punct de vedere economic, totuși nimeni nu trebue să se aștepte încă la o pace propusă între Japonia și China.

Declarațiile Prințului Konoye

TOKIO, 21 (Rador). — In marele discurs, așteptat cu înfrigurare, pe care l-a adresat reprezentanților celor două Adunări parlamentare, prințul Konoye, președintele consiliului, a spus între altele următoarele:

Imperiul japonez trăește astăzi epoca cea mai gravă a istoriei sale. In patrie trebue să creem o structură națională perfectă, pentru a desvolta apărarea națională în așa măsură încât să fim înarmați din toate punctele de vedere pentru a realiza politica națională.

In ce privește politica externă, trebue să urmăm drumul ce ne-a fost încredințat de destinul nostru național și trebue să luăm măsuri corespunzătoare cu situația internațională. Stabilirea unei noui ordine în marele spațiu al Asiei Orientale este concepută pe baza lichidării conflictului chinez.

Cu privire la încheerea pactului tripartit, primul ministru a declarat că prin acest pact Japonia aspiră la o tinută mai înaltă și asumă la asigurarea păcii mondiale și la stabilizarea situației în marele spațiu al Asiei Orientale.

Japonia — a continuat prințul Konoye — nu dorește câtuși de puțin o extindere a conflictului. Totuși, se ține să avertizeze pe cei cari ar voi să o împiedice dela realizarea planurilor ei.

Șeful guvernului a promis apoi tot ajutorul posibil tuturor chinezilor cari vor da ascultare apelului său de a colabora la crearea acestei ordine în Asia Orientală. Pe de altă parte, el a amenințat [illegible] pe toți cei ce vor [illegible] Japoniei.

In legătură cu măsurile [illegible] internă și cu măsurile [illegible] prințul Konoye a adăugat [illegible] să primească de bunăvoe [illegible] trecătoare la care vor [illegible] supună în interesul [illegible] purț armăririi.

DEMASCĂRI

CUM A FOST INĂBUȘITĂ IN INDIA RĂSCOALA SEPOY-LOR

Acte de o bestialitate fără precedent.-Execuții cu tunul

Răscoala Sepoy-lor, care a izbucnit în India de Nord între anii 1857 și 1858, are ca o cauză aparentă introducerea unui nou fel de cartușe, care trebuiau să fie unse cu grăsime de vacă sau de porc. După cum se știe, atât una cât și cealaltă grăsime sunt interzise indienilor. Pentru hinduși vaca este un animal sacru iar pentru mahomedani porcul este socotit ca un animal spurcat. Repetăm, aceasta a fost cauza aparentă. In realitate, prin această răscoală a sepoy-lor s'a manifestat, ca o izbucnire de vulcan, ura indienilor față de opresiunea engleză, ură molcomită vreme înfrântă. Oamenii locului nu puteau uita că aceste meleaguri, bogate și fericite altădată, au fost prădate de către englezi.

Răscoala sepoy-lor, adică a soldaților indieni din serviciul Angliei, s'a întins numai decât ca focul în pulbere. Centrul ei deveni Delhi. Vreme de mai bine de un an englezii s'au trudit s'o înăbușe.

Mijloacele prin care s'a ajuns la acest rezultat, întrebuințate de ofițerii englezi, au fost atât de crude că numai o minte cu fantezie și le poate închipui. Au fost întrebuințate tot felul de metode de „execuție" a răsculaților.

O ARMATA DE CINICI

Metoda cea mai frecventă a fost cea de a se lega sepoy-ii la gura unui tun unde urma să fie uciși de ghiulea. Prin acest fel de „execuție" cruzimea englezilor atingea culmea. De această infamă cruzime este legat mai ales numele generalului H. M. Haverlock. Trupele acestui personagiu de tristă memorie și-a câștigat în „campania" contra sepoy-lor aceiași faimă pe care a câștigat-o generalul M. F. Rimington, cu ai săi „Rimingtoni" — cum erau numiți soldații de sub comanda lui — în războiul contra burilor.

Despre barbariile lui Haverlock au vorbit și unii istorici englezi cari s'au bizuit pe documentele rămase dela ofițerii ce au luat parte la aceste represiuni, pe care le-au descris.

Vom cita câteva fragmente din binecunoscuta carte „Memories of the mutiny" a colonelului Francis Cornwallis Maude, comandantul artileriei colonei Haverlock, reproduse în culegerea de documente „Certificato penale dell' Inghilterra" editată de „Quadrivio" din Roma.

RANIȚI UCIȘI FARA MILA ȘI OAMENI INFIPȚI IN FURCI

„...Lângă un elefant zăcea un sepoy rănit, având unul din picioare complect zdrobit. Când am trecut pe lângă el am văzut un soldat care se apropia de rănit și se pregătea să tragă. Nenorocitul cu mâinile împreunate se ruga din tot sufletul: „Amân! Amân! (iartă-mă!)". M'am rugat de soldat să nu tragă într'un rănit. Bestiucu, [illegible], mi-a luat înainte spunând [illegible] că „în această campanie nu trebue să se arate nici un pic de milă". Ca o afirmare a acestei intervenții soldatul a luat puşca la ochi și a tras: creerul bietului om se împrăștie în toate părțile...

„...Intr'o zi m'am plimbat cu un [illegible] prin preajma locului unde se făceau de obiceiu execuțiile. [illegible] [illegible] oameni [illegible], spânzurați pe o singură creacă a unui arbore. Am privit la acești nenorociți și am observat că unii mai dădeau semne de viață. [illegible], din pricina greutății, [illegible] s'a rupt și a căzut [illegible] [illegible]...

„...[illegible] sepoy-i erau spânzurați în [illegible] [illegible] [illegible]

„...Bucăți de barbare, statuile de lemn în elefanți și soldații din Scoția, animalele trebueau pe sub acestea fusese în vremea ce oamenii erau înfipți în ele..."

IN CRUZIMEA LOR, ENGLEZII AU TERFELIT ȘI CREDINȚA INDIENILOR

„...Generalul Neill care rămăsese în armă cu puține forțe ca să ocupe Cawnpore, în timpul celor două încercări pe care le-a făcut Haverlock de a comunica cu garnizoana asediată la Lucknow, scria următoarele unui prieten al său din Scoția: „Am pus capăt revoltelor, pe care le-am găsit în toiul lor când am venit aci, prin reorganizarea poliției... Numai decât ce este prins un răsculat este interogat și apoi condamnat la spânzurătoare. Pe căpeteniile răsculaților, însă, le pun să șteargă sângele de pe podea, rămas dela alte execuții. Indienilor din castele superioare le este cu desăvârșire oprit să atingă sânge și cred că în chipul acesta își jertfesc sufletul răului... Să-i lăsăm să creadă... Primul indian nobil pe care l-am prins a fost un Subahdar, ofițer indigen, un brahman dintr'o castă socială foarte înaltă.

Acesta s'a împotrivit ordinului meu de a curăța sângele care în parte și din rănile lui, căpătate în urma bătăilor cu muchia unor săbii neascuțite. Am dat ordin atunci polcovnicului să-și facă datoria și după câteva lovituri cu o vergea înroșită, nelegiuitul (este de toată frumusețea această revoltă a generalului Neill!) s'a executat. Numai decât după ce a curățat sângele, a fost spânzurat iar după ce a murit, înmormântat la marginea drumului în văzul lumii...".

Oameni executați cu tunul

Cruzimea rece și calculată a englezilor s'a ținut seama aici de cele mai sfinte lucruri, când a fost vorba de a-și apăra interesele. Ați văzut cum, fără aici un pic de omenie, au fost uciși răniții implorând, disperați, iertare și cum a fost terfelită credința unor oameni care se răsculau pentru că nu mai puteau trăi pe meleagurile unde trăiseră mii de ani liberi strămoșii lor.

Vom cita încă o pildă de barbaria acestui popor care vorbește tot timpul de dreptate și respectul ființei omenești cu o ipocrizie aproape nevrednică. Vom reproduce din „Times" cu data de 4 August 1857, una din acele groaznice execuții cu tunul de care am vorbit la început.

„Aproape 300 de prizonieri din Regimentul 55 au fost aduși la Peshawar. Patru din ei au fost executați cu tunurile, acum câteva zile, în prezența trupei. Această execuție a constituit o groaznică dar foarte utilă pildă (totul este scuzat când este vorba de interesele britanice, chiar și nelegiuirile), care a sădit spaima în suflete.

„A fost format un careu cu o latură liberă în spre care au fost îndreptate țevile tunurilor, s'a citit sentința Curții Marțiale, a fost legat câte un prizonier la gura fiecărui tun și apoi s'a comandat foc.

„Nădăjduesc că nu voi mai asista niciodată la o astfel de scenă îngrozitoare: trunchiuri, picioare, brațe, zburau în aer, în toate direcțiile. Toți sepoy-i s'au purtat bărbătește afară de doi, care nu voiau să se lase să fie legați; pentru a economisi timp au fost trântiți la pământ unde ce puneau li s'a sfărâmat creerii..."

Această execuție era împlinită în 1857. De atunci metodele s'au schimbat, s'au modernizat, sporind în cruzime. O mărturie care întărește această informație o constituie tratamentul la care sunt supuși prizonierii italieni și germani din gura cărora se urmărește a se smulge mărturisiri, ca și metodele de luptă pline de capcane lașe și de stratageme lipsite de cel mai elementar simț al bărbăției.

Albionul este ca lupul, își schimbă părul dar năravul nu și-l poate schimba.

MILITARIZAREA A 87 INTREPRINDERI

Prin decret, s'a militarizat, până la noi dispozițiuni, instituțiunile, întreprinderile de Stat și particulare prevăzute în tabelul de mai jos:

Aceste instituțiuni și întreprinderi se pun sub controlul Marelui Stat-Major sau al organelor armatei, hotărîte de acesta.

Arsenalul Armatei, Arsenalul Geniului, Pirotechnia Armatei, Atelierul de Reparat Etuve și Instr. Chirurgicale al Armatei, Ford-Română, Leromet, Lemaitre, Leonida, Malaxa, D. Voina, Uzinele Vulcan, E. Wolff, Fichet, Soc. Constr. Mecanica, Valdrag Ing. Drăghiceanu, Atel. Peschi, IG.E.M.E., I.O.R., Parcomet, Aquila Română-Americană, Metaloglobus, Marinescu & Jalea, Solar P. Ionescu, Ing. Pârvan, S.E.T.-Avioane, I.C.A.R., Semat I.A.R., A.C.T.A., Atel. T.A.R., Metalica, Ing. Peticilă, Steaua Motrică, A.S.A.M., Arsenalul Aeronauticei, Atel. Bazei Aer. Pipera, Atel. „Steaua Română", Standard-Telefoane, Grupul Ind. Electrice, Tudor-Accumulator, Ind. Electrică Română, Crypton, Imatec, Ing. Drăghiceanu, Radiomat, Fabrica Pulberi a Armatei, Fabr. Mater. Prot. a Armatei, Laboratorul Comprimate și Fiolaje al Armatei, Zimmer-Vopsele, Cornea-Vopsele, Intreprinderile Muniția, Techno-Marina, [illegible], [illegible], Atel. Central Confecții al Armatei, [illegible] Română, Mioara, Fabrica Dolce Vecha, Marinca, Irvin, Jaquard, Satara, Fabrica de încălțăminte a Armatei, Alex. Diaconescu, Tăbăcăria Națională, Talpa, Intrepr. Gr. Alexandrescu, Romulus Iitu, D. Mociorniță, C. Petrescu, Matei și Gr. Alexandrescu, Incălțămintea Filaret, Pielura, Manutanța Centrală a Armatei, Sparul Românesc, Atelierele Lares, Ing. Laculescu, Aerochimica Română, Laboratorul Aerodinamic, I.C.E.F., Regia Autonomă C.F.R., Direcțiunea Generală P.T.T., Soc. Anon. Rom. de Telefoane, Uzinele Comunale București, Soc. Comunală a Tramvaelor București, Fabrica de tutun Belvedere, Fabrica de chibrituri Filaret, Soc. Română de Radio-Difuziune.

SITUAȚIA PE FRONTUL ALBANEZ

ROMA, 21 (tp). — Din știrile publicate de ziarele italiene se poate deduce că pe frontul albanez luptele se intensifică. Ziarele de Luni anunță că într'un sector depe frontul greco-albanez sunt utilizate cele mai grele care blindate. După „Gornale d'Italia" între carele de luptă italiene și grecești a avut loc o luptă la o înălțime de peste 1000 metrii, luptă care în cursul unei singure zile a durat peste nouă ore.

Cu toată situația atmosferică nefavorabilă aviația a atacat localitatea Pigherasi și șoseaua ce duce spre Premeti. Aviația de recunoaștere a întreprins în tot cursul zilei zboruri de recunoaștere pe deasupra coastei. Pe o lungime de 50 km. coasta elenă a fost ținută sub foc. Intr'un sector în care se întâlnesc mai multe văi pe care merg cele mai importante căi de legătură spre interiorul țării, au fost distruse numeroase poduri, puncte de legătură și diferite amenajamente depe șosele. Astfel s'a terminat cea de a opta acțiune navală italiană împotriva Greciei.

PRESA ELVEȚIANĂ DESPRE ULTIMA INTREVEDERE DINTRE FUEHRER ȘI DUCE

BERNA 21 (Rador). — Corespondentul agenției „Ștefani" transmite:

Comunicatul oficial asupra întrevederii dintre Duce și Fuehrer este publicat la loc de frunte de toate ziarele elvețiene care subliniază solidaritatea legăturilor dintre Italia și Germania.

ENGLEZII SUNT ACEIA CARE NU RESPECTĂ REGULELE RĂZBOIULUI AERIAN

ROMA, 21 (Rador). — „Popolo di Roma", comentând declarațiile generalului francez Armengaud, cu privire la acțiunea aeriană a Germaniei în Polonia, declară că este greu să se nege valoarea și importanța unor asemenea declarații și că cei care au început să nu respecte regulile războiului aerian au fost englezii, poate nu cu voință, ci din neprecepere sau incapacitate.

Cu toate numeroasele avertismente ale Reichului, englezii nu și-au schimbat sistemul, față care a provocat reacțiunile energice ale armatei aeriene germane.

VASUL ELEN „AGHIA THALASSINI" A NAUFRAGIAT IN REGIUNEA PACIFICULUI

SAN FRANCISCO, 21 (Rador). — Corespondentul agenției D.N.B. comunică:

Stația de radiotelegrafie „Globe" a captat un mesagiu prin care echipajul vaporului elen „Aghia Thalassini" cere să i se trimită imediat ajutoare, fiind în pericol de a se îneca, în regiunea centrală a Oceanului Pacific.

Vaporul a fost grav avariat de furtună.

In ajutorul cargoboatului elen s'a [illegible] imediat vaporul american „Președintele Cleveland", care se află la circa 800 mile de locul unde „Aghia Thalassini" a naufragiat.

SE DESMINT CATEGORIC ȘTIRILE DUPĂ CARE LEGĂTURILE TELEFONICE INTRE ITALIA ȘI ELVEȚIA AU FOST INTRERUPTE

BERNA, 21 (Rador). — Corespondentul agenției „Ștefani" transmite:

Agenția Telegrafică Elvețiană desminte, printr'o telegramă a corespondentului ei din Roma, știrea răspândită în străinătate, privitoare la o pretinsă întrerupere a comunicațiilor telefonice între Roma și celelalte capitale.

Agenția Telegrafică Elvețiană adaugă: Este notoriu că, după intrarea Italiei în război, comunicațiile telefonice au fost menținute numai pentru serviciile de presă, serviciul diplomatic și câteva întreprinderi care desfășoară o activitate de interes public.

In ceeace privește serviciile internaționale de presă în cursul războiului actual, ele diferă de cele ale războiului mondial. Spre a asigura serviciile de presă, autoritățile italiene au menținut comunicațiile telefonice cu [illegible] decât câteva restricții cu caracter militar. Nu există cenzură preventivă.

INAUGURAREA UNEI LINII AERIENE INTRE MOSCOVA ȘI LENINGRAD

MOSCOVA, 21 (Rador). — Corespondentul agenției D.N.B. anunță:

Intre Moscova și Leningrad s'a inaugurat Luni o nouă linie aeriană rapidă, pentru pasageri și poștă.

Distanța dintre cele două orașe, care este de aproximativ 600 km. va fi parcursă în 3 ore și 30 de minute.

Serviciul este asigurat de [illegible] cu patru motoare, [illegible] cele mai rapide.

Din toată lumea

INSULA CRETA

BOMBARDATĂ DE AVIAȚIA ITALIANĂ

Pe frontul grec activitate normală

ROMA, 21 (Rador). — Marele Cartier General al forțelor armate italiene transmite „de undeva din Italia" următorul comunicat oficial purtând No. [illegible].

Pe frontul grec activitate normală de patrule și artilerie.

Formațiunile noastre aeriene au bombardat în mod intens bazele navale grecești. Instalațiuni în porturi și vapoare ancorate au fost în mod eficace atinse. Au mai fost bombardate și câteva localități precum și concentrări de trupe și materiale, fiind atinse cu bombe de calibru mic.

In timpul unei lupte dată împotriva avioanelor de vânătoare inamice, avioanele noastre de bombardament au doborât patru avioane inamice. Unul din avioanele noastre nu s'a mai reintors la baza sa. Echipajul acestui avion a fost văzut sărind cu parașuta.

Inamicul a efectuat o incursiune asupra Valonei, fără a provoca stricăciuni. Aviația noastră de vânătoare intervenind în mod rapid, a urmărit pe inamic, doborând în flăcări un avion „Blenheim".

In Cirenaica intensificarea activității de artilerie în zona Tobruk precum și activitatea aeriană inamică în contra localității întărită Tobruk, activitate care a provocat câteva stricăciuni materiale necauzând nici o victimă.

Avioanele noastre au bombardat de nenumărate ori instalațiile și bazele inamice.

In Africa orientală pe frontul Sudan, acțiuni de ale detașamentelor noastre împotriva mijloacelor mecanizate inamice, la care s'a alăturat în mod prompt aviația noastră de vânătoare; inamicul a suferit pierderi considerabile.

Necesități cu caracter strategic au impus comandamentului evacuarea localității Cassala.

Formațiunile noastre aeriene au bombardat trenuri în împrejurimile localității Tehilja (Sudan) precum și mijloace mecanizate în mai multe localități din Sudan.

Inamicul a efectuat incursiuni la Neghelli și Oboch (Galla Sidama), provocând numai în prima localitate stricăciuni.

In insula Creta un aerodrom a fost bombardat trăgându-se focuri de mitralieră asupra lui cauzându-se incendii și pagube vizibile.

In noaptea de 20 spre 21 Ianuarie avioane inamice au efectuat o incursiune asupra Cataniei, provocând câteva stricăciuni și nici o victimă.

Rezultatele atacului din Canalul Siciliei

BERLIN, 21 (Rador). — „Frankfurter Zeitung" trage concluzii interesante din rezultatele atacului dat de bombardieri germani și italieni contra unor unități navale engleze de cel mai mare tonaj în Canalul Siciliei.

Ziarul constată că această luptă a constituit pentru amiralitatea britanică una din cele mai amare experiențe din câte a fost până acum. Escadra britanică a primit cu o greutate [illegible] de [illegible] avioane [illegible], căci această escadră avea în ansamblul ei un armament [illegible] în mai multe lu[illegible]. Totuși, atacul a reușit pe deplin și este deosebit de interesant faptul că au fost lovite unități [illegible] de mare viteză, [illegible] în zig-zag.

[illegible], scrie ziarul, flota britanică se poate apăra contra atacurilor [illegible] ale avioanelor germane prin retragerea ei în zone îndepărtate și prin sustragerea ei dela luptă. Totuși, în momentul când amiralitatea britanică va fi nevoită să cheme flota la mișcare și, natural, oficial la luptă, această flotă se va găsi în fața unei aviații puternice, conduse cu mare îndrăzneală. Faptul acesta — încheie „Frankfurter Zeitung" — a fost dovedit până acum și va mai fi dovedit de multe ori în acest război, iar rezultatele vor fi penibile pentru Anglia.

Activitatea pe frontul african

ADDIS ABEBA 21 (Rador). — Primele 15 zile din luna Ianuarie au fost caracterizate prin acțiuni cu caracter local dealungul întregei frontiere dinspre Kenya și Sudan.

Corespondentul de război al Agenției „Stefani" stăruie asupra mândriei și curajului cu care trupele indigene luptă împotriva unui adversar ce devine tot mai numeros.

In ultimele 15 zile, englezii au deslănțuit două puternice atacuri sprijinite de artilerie, la Gallabat.

Amândouă atacurile, date de hinduși și englezi, au fost respinse cu pierderi grave pentru inamic. Ascarii au contra-atacat la baionetă cu o violență atât de mare încât tot focul războinic al inamicului s'a stins.

La Tellal, (nord de Cassala) inamicul a atacat, fără succes, ca și în zona Tessenei.

Aviația italiană a atacat detașamente mecanizate și instalațiile din porturi și centre militare.

Asul italian al aviației din Africa orientală, locotenentul Visentini, a dobândit două noui victorii doborând câte un aparat Vincent și Glouster, astfel încât totalul victoriilor sale se ridică la 16.

BERLIN, 21 (Rador). — Bombardamentele executate în ultimele șase zile, cu mare efect, de avioanele germane „Stuka" contra portului Valetta au pus vasul purtător de avioane „Illustrious" într'o situație foarte dificilă. Atacurile anterioare făcuseră imposibilă intrarea lui în bazinul de reparație și astfel el a rămas expus noilor lovituri pe care le-a primit fiind legat la cheiu. Din cauza spărturilor suferite, „Illustrious" s'a af[illegible] pe linia sa de plutire, riscând încă de acum câteva zile să dea de fund, adâncimea portului fiind de 11 metri iar partea submersibilă normală a vasului fiind de opt metri. După noile atacuri de la 19 Ianuarie, rapoartele avioanelor de recunoaștere lasă să se înțeleagă că „Illustrious" a și dat de fund.

BERLIN, 21 (Rador). — Agenția D. N. B. află că avioane germane au bombardat din nou în cursul zilei de Marți, insula Malta.

Cu acest prilej, au fost obținute mai multe lovituri în plin asupra unor instalații importante din punct de vedere militar.

CUTREMUR DE PĂMÂNT IN INSULA CIPRU

Peste 50 de case au fost distruse

STOCKHOLM, 21 (Rador). — Corespondentul agenției D.N.B. anunță că ziarele înregistrează știrea că Luni dimineață s'a resimțit pe insula Cipru un cutremur de pământ, care a durat 30 de secunde.

La Paralimni în regiunea Famagusta, 50 de case au fost distruse, iar peste 100 avariate.

Se afirmă că 7 persoane ar fi fost rănite.

Catedrala Sf. Nicolae, din orașul Famagusta, ar fi grav avariată.

PRESA GERMANĂ

DESPRE INCIDENTUL OFENSEI ADUSE DRAPELULUI REICHULUI LA SAN FRANCISCO

BERLIN, 21 (Rador). — Corespondentul agenției „Stefani" transmite:

„Deutsche Diplomatisch Politische Korrespondenz" ocupându-se despre incidentul ofensei aduse drapelului Reichului la San Francisco, subliniază că acordul între Germania și Statele Unite din 1925 prevede dreptul mutual de a se arbora drapelul național pe edificiile ce adăpostesc consulatele.

Această clauză nu este un privilegiu creat prin acest acord ci corespunde unei vechi convențiuni între națiuni, aflată încă în vigoare. Totuși a fost cu putință ca un astfel de incident să se întâmple și ca doi marinari în serviciul marinei de război a Statelor Unite să sfâșie și să distrugă drapelul german. Aceasta este un fapt, al cărui caracter moral și cauze mai mult sau mai puțin depărtate, nu poate să fie șters prin nota de regret trimisă de Washington.

Ziarul reamintește că punctul de vedere american cu privire la dreptul ginților este caracterizat, tocmai în aceste vremuri, prin stranii interpretări. Bunăoară, după d. Hull, dreptul ginților ar trebui să fie aplicat numai Americei de Nord și chiar și aci, numai când o asemenea formulă ar răspunde unui interes politic deosebit al Americei de Nord.

După d. Cordell Hull, Germania și Italia reprezintă ambiția periculoasă de dominațiune.

După ce relevează că în aceste din urmă timpuri, personalități italiene și germane au făcut declarațiuni și s'au produs și evenimente ce dovedesc complecta respectare a teoriei lui Monroe, „Deutsche Diplomatisch Politische Korrespondenz" afirmă că nu se poate spune acelaș lucru despre intențiunile d-lui Hull și a partizanilor săi. Campania dusă împotriva Germaniei începe să-și dea roadele sale. Incidentul acesta aruncă asupra lumei civilizate o pată ce nu poate fi ștearsă.

SUNT NEBUNI CEI DOI MARINARI?

SAN FRANCISCO, 21 (Rador). — Corespondentul agenției „Havas" transmite următoarele:

Cei doi marinari arestați pentru faptul de a fi sfâșiat drapelul german arborat pe edificiul consulatului german din San Francisco, au comparut în fața magistratului municipal care, deocamdată, a dispus să fie înaintați serviciului psihiatric al spitalului maritim, de unde aceștia ieșiseră acum câteva zile.

NUMAI DACĂ ST.-UNITE AR INTRA IN RĂZBOI, ANGLIA VA PUTEA FACE FAȚĂ IMPREJURĂRILOR

WASHINGTON, 21 (Rador). — Corespondentul agenției DNB transmite:

D. Kennedy, fost ambasador al Statelor Unite la Londra, a declarat că sânul conducerii britanice există deosebiri de vederi cu privire la necesitatea unei participări active la război a Statelor Unite.

Unii membri ai guvernului britanic sunt de părere că, în cazul când Statele Unite ar intra în război, Anglia ar putea face față împrejurărilor. Alții socotesc că intrarea în război a Statelor Unite ar constitui un mare desavantaj pentru eforturile de război ale Angliei, deoarece cantitățile de material de război ce sunt trimise de Statele Unite s'ar micșora considerabil.

Unii oameni de stat englezi sunt de părere că ajutorul dat de Statele Unite nu este până acum „cât ar fi de așteptat în mod normal".

In cazul când pierderile de vase suferite de englezi s'ar menține la nivelul din ultimele luni, situația englezilor ar deveni serioasă și ar[illegible]ătoare.

La întrebarea deputatului republican Fish, dacă îi sunt cunoscute țelurile de război ale englezilor, d. Kennedy a răspuns negativ.

Acelaș deputat a dorit să știe dacă este ceva adevărat în svonurile după cari Anglia ar fi „socialistă". D. Kennedy a declarat că importanța partidului laburist și a partidelor socialiste a sporit.

D. Kennedy a adăugat că nu crede că „cineva din Statele Unite ar putea să pună mâna pe flota americană".

Contrar deputatului Fish, d. Kennedy a declarat că el nu este împotriva trimiterii de convoiuri americane spre Marea Britanie „fără aprobarea Congresului".

49 GRADE SUB ZERO IN RUSIA

MOSCOVA, 21 (R). — Pe coastele asiatice ale Mării Glaciale temperatura a scăzut la 49 grade Celsius sub zero.

La Murmansk, termometrul a înregistrat 33 grade sub zero.

PATRU PERSOANE ACOPERITE DE ZĂPADĂ

VICHY 21 (Rador). — Masivul Central, aproape de Mont Dore, patru persoane cari făceau ski au fost surprinse de o avalanșă.

Trei s'au putut salva; o persoană — un inginer din [illegible] franceză — și-a găsit moartea, cadavrul fiind regăsit după [illegible] ore de cercetări.

NENOROREA DIN APROPIERE DE BRESCIA

MILANO, 21 (R). — Intr'o localitate de munte lângă Brescia o casă țărănească s'a prăbușit omorând pe proprietar pe cei trei copii ai săi.

Soția țăranului a reușit să se salveze.

CINE VA FI NOUL AMBASADOR AL ST.-UNITE LA LONDRA

NEW-YORK, (Rador). — Corespondentul agenției DNB transmite o informație dată de „Associated Press" din cercuri competente, în care se arată că presedintele Roosevelt ar avea intenția să numească în postul de ambasador la Londra, în locul d-lui Kennedy pe d. John Winant, fost guvernator republican în New Hampshire.

AMESTECUL ANGLIEI IN CONFLICTUL DIN SIAM

VICHY, 21 (R). — In cercurile guvernamentale franceze se subliniază responsabilitatea pe care și-a luat-o Anglia în chestiunea încordării dintre Franța și Thailand.

Se constată că Anglia a împins pe thailandezi să deschidă ostilitățile, în speranța ivirii unor turburări pe care propaganda engleză să le exploateze pentru a interesa Statele Unite la [illegible] engleză în Extremul Orient.

MINISTRUL DE RĂZBOIU AL UNGARIEI PLEACĂ IN GERMANIA

BUDAPESTA 21 (Rador). — Corespondentul agenției Stefani transmite:

D. Bartha ministrul apărării naționale, se duce Miercuri în Germania, în urma invitației ce i-a fost făcută de comandamentul german, pentru a înapoia generalului Keitel vizita pe care acesta a făcut-o în Ungaria.

Consfătuirile majorității guvernamentale bulgare

SOFIA, 21 (Rador). — Majoritățile guvernamentale s'au întrunit Marți din nou, pentru a continua discuții asupra problemelor a căror examinare fusese începută Vineri.

La ședință au asistat toți membrii guvernului în frunte cu d. Filoff, președintele consiliului de miniștri.

REDUCEREA TRAFICULUI DE CĂLĂTORI IN UNGARIA

BUDAPESTA, 21 (Rador). — Corespondentul agenției „Stefani" transmite:

Traficul de călători va fi redus cu 1 până la 20 la sută cu începere de Miercuri.

Reducerea traficului se datorește lipsei de material rulant și transportului traficului pe Dunăre, care este înghețată.

NUMEROASE OBIECTIVE BRITANICE DE IMPORTANȚĂ MILITARĂ DISTRUSE DE AVIAȚIA GERMANĂ

Aerodromurile militare din Malta din nou bombardate

BERLIN, 21 (Rador). — Inaltul comandament al forțelor armate germane transmite următorul comunicat:

Cu toate condițiile atmosferice nepriielnice, aviația germană a continuat în ziua de 20 Ianuarie operațiile de recunoaștere înarmată în spațiul aerian britanic, până la insulele Orkney și a bombardat cu succes mai multe obiective de importanță militară. In plus, avioane de luptă au lovit cu două bombe de mare calibru un vapor și au avariat un alt vapor de comerț, lovindu-l în plin. S'a putut observa că vaporul comercial de 5000 de tone, grav lovit în ziua de 20 Ianuarie, este în curs de scufundare.

Avioane germane izolate de luptă au atacat și eri aerodromurile din insula Malta. Trei din avioanele germane, care au participat la operațiunile de luptă desfășurate în noaptea de 19 spre 20 Ianuarie, nu s'au mai înapoiat.

Activitate plină de succes contra navigației engleze

BERLIN, 21 (Rador). — Pe câtă vreme activitatea de luptă germană și inamică a fost foarte redusă în regiunea coastelor și deasupra Angliei în cursul nopții de 20 spre 21 Ianuarie, în cursul zilei de eri formațiunile de luptă germane au desfășurat o activitate plină de succes contra navigației inamice.

In Oceanul Atlantic, un vapor de comerț de 6500 tone a fost atacat de un avion de luptă german de cursă lungă, pe când naviga la vreo 500 km. spre vest de Irlanda, și a fost grav lovit de o bombă aruncată în plin dela o înălțime foarte mică.

Un vapor de comerț englez înarmat, de 7000—8000 tone, a fost atacat dela foarte mică înălțime și grav avariat, pe când naviga la nord de Irlanda, vasul s'a imobilizat, iar în jurul lui s'a întins pe suprafața mării o mare pată de ulei.

Un alt vapor de comerț, de 4500 tone, a fost deasemenea bombardat cu bombe de calibru mijlociu, pe când naviga la vest de Irlanda.

Un mare vapor de comerț înarmat, cu o deplasare între 8000 și 9000 tone, care fusese atacat la 19 Ianuarie la 35 km. spre sud-vest de Harwich de avioane de bombardament germane, a fost observat eri într'o stare de naufragiu aproape complet. Este probabil că până acum vasul incendiat de bombardament s'a și scufundat.

ATACUL DE LA ALDEBURGH

BERLIN, 21 (Rador). — Avioanele de luptă germane au efectuat Marți un atac încununat de succes, asupra pozițiilor artileriei antiaeriene și cazărmilor de la Aldeburgh.

Bombele aruncate au lovit obiectivele în plin.

S'au putut observa incendii.

DE 24 ORE AVIAȚIA ENGLEZA NU MAI ACTIVEAZA

BERLIN, 21 (Rador). — In legătură cu comunicatul de Marți al marelui stat major german, se precizează că aviația britanică nu a avut absolut nici o activitate în cursul ultimelor 24 de ore, nici în cursul zilei, nici în cursul nopții.

Această constatare pune în adevărata ei lumină valoarea știrei răspândite de curând de propaganda britanică, după care aviația britanică ar avea de gând să ia inițiativa într'un viitor apropiat. Aviația britanică — se afirmă în acea știre — ar fi obținut până acum un prim rezultat în sensul că avioanele germane nu mai sunt în stare să sboare ziua pe deasupra Angliei.

Comunicatul german de Marți vine să dea răspunsul la această afirmație stupidă. Din el se vede că aviația germană și-a continuat sborurile de recunoaștere înarmată în cursul zilei de Luni pe deasupra întregului teritoriu britanic, cu toate condițiile atmosferice nepriielnice.

In cursul acestor sboruri, avioane germane au ajuns până deasupra insulelor Orkney, dincolo de extremitatea nordică a Scoției, efectuând un parcurs de peste 1000 km. în cadrul acestei mari recunoașteri.

Cu acest prilej au fost bombardate mai multe obiective importante din punct de vedere militar din diferite regiuni ale țării, obținându-se rezultate bune.

După cum s'a mai spus, aviația britanică nu a opus niciări nici o rezistență. Apărarea antiaeriană britanică nu a reușit nici un moment să sprijine executarea misiunilor.

Toate avioanele germane, care au luat parte la aceste sboruri de zi, au putut reveni nestânjenite la bazele lor.

Flota britanică a suferit mari pierderi

ROMA, 21 (Rador). — Agenția Stefani transmite:

Amiralul Chatfield, într'o cuvântare rostită Marți la Londra, a pretins că situația flotei britanice este cât se poate de strălucită și că pierderile suferite în cursul angajamentelor din canalul Siciliei nu vor avea consecințe grave, căci „Southampton" este primul mare vas de război pierdut de Anglia.

Pentru a alina și mai mult opinia publică engleză, lordul Chatfield a adăogat că nimeni nu trebue să se preocupe peste măsură de recentele pierderi ale flotelor britanice din Mediterana, căci aceste pierderi nu sunt mai grave decât cele pe cari flota metropolitană britanică le-a suferit anul trecut în marea Nordului.

Lordul Chatfield este foarte optimist și uită un atac din luna Octombrie 1939, din rada Scapa Flow și pierderea lui „Royal Oak", de 29.000 tone, care era cel mai mare vas port avion britanic.

El uită deasemeni alte unități britanice scufundate de avioanele sau submarinele Axei.

Mai uită că în Septembrie 1939, vasul purtător de avioane „Courageous", de 22.000 tone, a suferit în Atlantic aceiași soartă ca și „Royal Oak" și că în Iunie 1940 alt vas purtător de avioane și anume „Glorious" a fost scufundat în marea Nordului.

El trece sub tăcere pierderea crucișătorului „Calypso", torpilat de italieni în Mediterana, oficialul și nu suflă nici un cuvânt despre cele 29 de contratorpiloare și 23 submarine, a căror pierdere Amiralitatea, neavând încotro, a trebuit să o mărturisească.

El uită deasemeni ceace colegul său, amiralul Roger Keyes, a declarat în fața Camerei Comunelor, criticând prudența Amiralității în campania din Norvegia, când, pentru a nu se expune unitățile engleze bombelor aviației germane, s'a preferat să se părăsească o țară pe care Marea Britanie pretindea că o apără.

Amiralul Chatfield a mai afirmat că ultimele evenimente trebue să inspire încredere, cu atât mai mult cu cât s'a dovedit că vasele păstrează stăpânirea mărilor.

Ilustrul amiral uită că, în urma atacurilor aeronavale din canalul Siciliei, amiralitatea a dat ordin convoaielor destinate forțelor engleze din Egipt și aliaților greci de a face înconjurul Capului Bunei Speranțe, dovedind astfel că flota imperială britanică nu vrea să mai încerce experiența de a găsi dacă oțelul cuirasatelor sale poate rezista bombelor Axei.

OFICIOSUL MARINEI SOVIETICE

DESPRE IMPORTANȚA LUPTELOR DIN MEDITERANA

MOSCOVA, 21 (Rador). — Corespondentul agenției DNB transmite:

Oficiosul marinei, „Krasny Flot", declară că scufundarea crucișătorului Southampton și avarierea vasului purtător de avioane „Illustrious" și a crucișătorului „Malaya" de avioane Stuka germane, sunt evenimentele cele mai importante din ultimele săptămâni.

Luptele din Mediterana, continuă ziarul, nu au avut drept consecință o încetinire a operațiunilor contra Angliei. Dimpotrivă, aviația germană continuă tactica sa de atacuri concentrate asupra orașelor industriale și asupra porturilor engleze. Ea se străduește să desorganizeze unul după altul centrele cele mai importante de construcții navale, ale industriei și comerțului englez. Printre aceste atacuri, corespunzând acestei tactici trebue între altele să fie menționate acelea săvârșite asupra localităților Bristol și Swansea.

Continuând expunerea sa, ziarul subliniază beneficiile de război încasate de capitaliștii englezi.

„Krasny Flot" citează ca exemplu societatea United Steel Corporation care, în cursul anului trecut, a înregistrat un beneficiu de două milioane lire sterline, față de un milion lire sterline în anul precedent.

Nemulțumirea populației în Anglia și mișcarea de protest care s'a manifestat în fața acestei stări de lucruri au isbucnit în ședința Conventului popular din 12 Ianuarie.

COMUNICATELE OPERAȚIILOR MILITARE BRITANICE

CAIRO, 21 (Rador). — Marele Cartier General britanic al forțelor din Orientul mijlociu, publică Marți următorul comunicat:

Marți, dimineața de tot, în Libia a fost declanșat un atac în contra localității Tobruk, operațiunile desfășurându-se în chip satisfăcător.

In Sudan, în regiunea Cassala, trupele noastre urmăresc în mod viguros forțele italiene ce continuă a se retrage către Falul frontierelor.

In regiunea Metemma artileria și avioane inamice au desfășurat activitate fără a provoca vreo oprire a presiunei noastre asupra frontierelor.

In Kenia activitatea patrulelor noastre continuă.

CAIRO, 21 (Rador). — Comunicatul de Marți al comandamentului aerian britanic din Orientul Apropiat arată că forțele aeriene engleze au dat cu succes două atacuri de noapte contra aerodromului dela Catania și un atac contra localității Tobruk.

EXPLOZIE INTR'O FABRICĂ DE MUNIȚII DIN SCOȚIA

STOCKHOLM, 21 (Rador). — Corespondentul agenției DNB transmite:

Ministerul britanic al aprovizionării comunica Marți că într'o fabrică de muniții din Scoția s'a produs o explozie.

Sunt patru morți.

O NOUĂ CONTRIBUȚIE A GERMANIEI LA LĂMURIREA DESVOLTĂREI VIITOAREI EUROPE

Cum este comentat la Belgrad discursul d-lui dr. Dietrich

BELGRAD, 21 (Rador). — Corespondentul agenției D.N.B. transmite:

Discursul rostit de șeful presei Reichului, d. dr. Dietrich, la Praga, a fost calificat de către cercurile politice ale capitalei Iugoslaviei, ca o nouă contribuție a Germaniei la lămurirea desvoltărei viitoarei Europe.

Discursul atinge un mare număr de prejudecăți și de neînțelegeri, create de propaganda inamică.

Se relevează apoi că acest discurs lasă să se vadă în mod clar cu cât simț al responsabilității privește chiar de acum Germania chestiunea reorganizării Europei după război, spre a nu se găsi, cum a fost cazul în 1918, în fața a multiple probleme de rezolvat și cari au rămas până în ziua de azi, din cauză că acele probleme nu fuseseră studiate.

Spiritul de ordine al [illegible] german se manifestează și cu această ocazie.

ULTIMA ORA

SOSIREA NOULUI MINISTRU AL GERMANIEI

In cursul zilei de azi urmează să sosească la București d. Manfred von Killinger, noul ministru al Germaniei în România.

Noul ministru plenipotențiar al Reichului în România, d. Manfred Freiherr von Killinger, și-a făcut cariera ca soldat, ca luptător și conducător politic și ca reprezentant al Reichului german în străinătate. Ca tânăr ofițer de marină el a luat pentru prima oară contact cu lumea anglo-saxonă și cu Imperiul Britanic, contra căruia a luat parte activă în marea conflagrație a războiului mondial. Ca luptător politic, pentru reînălțarea germană el însuși a trăit mizeria economică și politică provocată de prăbușirea germană în război, de dictatul dela Versailles și de fenomenele de destrămare internă. După preluarea puterii el a primit în calitatea sa de conducător național-socialist o însărcinare oficială plină de răspundere. Ca reprezentant al Reichului Germaniei Mari în Statele Unite el urmărea dintr'un alt continent întărirea Germaniei și luă din nou contact direct cu o lume de caracter anglo-saxon. Misiunile sale ulterioare l-au apropiat de problemele spațiului european, înainte de toate de acelea ale Europei de sud-est. Activitatea sa în Slovacia care se află în relațiuni amicale cu Reichul german, i-au întemeiat orientarea în dificultățile de organizare ale unui stat nou pe un teritoriu geografic relativ puțin întins, în care se întâlnesc diferite tendințe naționale.

Misiunea ministrului plenipotențiar Freiherr von Killinger, care pe baza trecutului său în cadrele mișcării național-socialiste se află în legături personale strânse cu Führerul și Cancelarul Reichului și care, ca vechiu soldat, întrupează în persoana sa cele mai bune însușiri germane, este o dovadă pentru România național-legionară a interesului pe care-l poartă Germania față de soarta și progresul acestei țări.

Salutăm în persoana sa pe reprezentantul Reichului Germaniei Mari și a Führerului în speranța că activitatea sa va contribui ca România să fie condusă spre un viitor mai fericit.

INSTALAREA NOULUI COMANDANT MILITAR AL CAPITALEI

Eri înainte de amiază, d. general Sănătescu a luat în primire Comandamentul Militar al Capitalei, dela d. general Dimitrie Popescu, care a fost numit ministru al Afacerilor Interne.

Predarea s'a făcut în prezența d-lui general Antonescu.

Trupele din Capitală cu muzica militară și cu drapele au fost adunate în piața Victoriei.

La apariția Conducătorului Statului, trupele au izbucnit în urale entuziaste pentru Majestatea Sa Regele și pentru d. general Antonescu.

După defilare, trupele s'au îndreptat spre cazărmi.

MARINARII AMERICANI SUNT IMPOTRIVA AJUTORĂRII ANGLIEI

NEW YORK, 21 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. transmite:

Se anunță din San Francisco că Sindicatul inscrierilor maritime ale Pacificului, a adresat comitetelor de politică externă ale parlamentului o telegramă prin care protestează împotriva legii de ajutorare a Marei Britanii. Se declară în acest protest că acea lege amenință viața și securitatea marinarilor precum și a navigației Statelor Unite.

FILARMONICA DIN BUCURESTI LA BERLIN

După un strălucit succes obținut la Berlin, Filarmonica din București a părăsit Capitala Reichului însoțită la gară de numeroase personalități germane.

INTÂLNIREA FUEHRERULUI CU DUCELE ESTE UN EVENIMENT NORMAL, DAR FOARTE IMPORTANT

Vie satisfacție în cercurile politice italiene

ROMA, 21 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. transmite:

Recenta întrevedere dintre Fuehrer și Duce, ca și comunicatul oficial publicat după această întrevedere, au produs cea mai vie satisfacție în cercurile politice italiene.

Se insistă cu deosebire asupra importanței pe care o capătă termenii întrebuințați în comunicatul final. Astfel termenul „schimb de vederi aprofundat" arată că cei doi șefi au procedat mai întâi la un îndelungat și complet schimb de vederi, în cursul căruia toate problemele politice și militare au fost trecute în revistă cu o sinceritate deplină, în prezența celor doi miniștri de externe.

Intr'un moment, în care propaganda inamică se străduește neîncetat să arunce îndoiala asupra solidității Axei, comunicatul acesta, care subliniază „amiciția cordială dintre cei doi șefi de guvern", nu face decât să confirme această amiciție, dacă mai era nevoe de o asemenea confirmare. In plus, cuvintele „strânsa comunitate de luptă", care nu se referă numai la rezultatele militare obținute în comun de popoarele Axei, ci și la continuarea și conducerea în comun a războiului, cu adaptare la condițiile politice și geografice.

Termenul „concordanța de vederi în toate domeniile" confirmă că toți cei cari se ocupă de problemele Axei trebue să țină seamă de această concordanță.

Cât despre importanța militară a întrevederii se observă în cercurile politice o rezervă absolută. Se subliniază la Roma că va trebui să se aștepte cursul evenimentelor, pentru a cunoaște întreaga însemnătate a acestei întâlniri, care este un eveniment normal dar foarte important.

ARMA CARE VA SDROBI SPERANȚELE BRITANICE

ROMA, 21 (Rador). — Corespondentul agenției DNB transmite:

Presa de seară este în întregime sub impresiunea întrevederii celor doi conducători ai Axei.

Astfel „Tribuna" scrie că întreaga Europă vede în puterea spirituală, politică și militară a Axei, arma care va zdrobi speranțele britanice.

Ziarul subliniază deci noi speranțe asupra convorbirilor promițătoare ale celor doi șefi. Această întrevedere reprezintă un avertisment serios dat tuturor cari mai cred încă că vor putea semăna obstacole în calea refacerii și contează pe supremația nejustificată a Marei Britanii.

[illegible] a puterilor Axei a fost în [illegible] Angliei.

Un aprofundat schimb de vederi supra situației

ROMA, 21 (Rador). — Redactorul diplomatic al agenției Stefani scrie:

Intâlnirea dintre Fuehrer și Duce poate fi considerată ca o consultare normală între cei doi șefi.

Comunicatul vorbește de un aprofundat schimb de vederi asupra situației.

Este logic, [illegible] cele mai importante probleme politice, diplomatice și militare din clipa de față să fi format obiectul unei examinări atente.

Comunicatul face deasemeni o semnificativă [illegible] la cordiala amiciție dintre cei doi șefi, ca și la strânsa fraternitate de arme care [illegible] popoarele italian și german. Această frăție de arme se realizează nu numai pe planul spiritual.

Astfel, submarinele oceanice italiene participă, la un loc cu submarinele oceanice germane, la blocada contra Marei Britanii.

Formațiuni aeriene acționează în nord în strânsă camaraderie cu forțele aeriene germane.

Un corp aerian german acționează în Mediterana, atacând într'una și toată țăria bazele britanice.

Intâlnirea dintre cei doi șefi s'a produs într'o fază deosebit de interesantă a conflictului, în timp ce acțiunile de război se intensifică în nord și în Mediterana.

Italia și Germania acționează în perfectă solidaritate împotriva aceluiași inamic și această solidaritate este menită să se dezvolte pe toate fronturile.

Ce scrie presa germană despre întrevederea dintre Fuehrer și Duce

BERLIN, 21 (Rador). — Ziarele germane de Marți dimineața înfățișează întâlnirea dintre Fuehrer și Duce ca o nouă întărire a solidarității nelimitate a puterilor Axei în domeniul politic, spiritual și militar. Ziarele amintesc că a fost a noua întâlnire între cei doi conducători de stat și că a ajuns o tradiție a presei străine și, în deosebi, a celei dușmănoase Axei de a înseni orice întâlnire dintre Adolf Hitler și Mussolini cu [illegible] ofiții. Sângele vărsat în comun este chezășia unei prietenii indestructibile. Incercările adversarilor comuni nu pot schimba nimic, iar pronosticurile trebuesc lăsate, și de data aceasta, pe seama presei anglo-saxone care a cunoscut și în trecut desmințiri dure de fapte.

„Berliner Boersenzeitung" amintește că de fiecare dată când s'au întâlnit Adolf Hitler și Mussolini s'a profetizat [illegible] asupra planurilor Germaniei [illegible]

„Voelkischer Beobachter" arată că [illegible]

Pentru a afla amănunte asupra întrevederii, Anglia trebue să aștepte [illegible]

Ce scrie presa italiană

ROMA, 21 (Rador). — Ziarele de Marți dimineață publică comunicatul oficial asupra întrevederii dintre Duce și Fuehrer [illegible] dintre cei doi șefi de stat și al strânsei fraternități de arme, care leagă popoarele italian și german.

Corespondentul ziarului „Popolo di Roma" scrie din Berlin că întrevederea a confirmat din nou siguranța absolută în victoria a Italiei și Germaniei.

Ziarul relevă că întrevederea [illegible] de pe urma căreia propaganda dușmană spera, grație concentrării eforturilor sale cele mai puternice împotriva Italiei, să ajungă la o rezolvare a luptei. Această acțiune contra Italiei ar fi trebuit să atingă un punct maxim, anume eliminarea frontului italian din luptă.

D-NII WILLKIE, HOPKINS SI DONAVAN AU SOSIT IN EUROPA

Ce misiuni au cei trei trimiși ai d-lui Roosevelt

SOFIA, 21 (sp.). — Cu ocazia sosirii maiorului Donovan la Sofia, ziarul „Zora" scrie că Statele Unite au trimis trei observatori în Europa. Primul care a sosit a fost maiorul Donovan, apoi au urmat d-nii Hopkins și Willkie.

D. Willkie a sosit deasemenea în Europa trimis într'o misiune specială de către d. Roosevelt. Toți trei au venit în Europa pentru a-și procura impresii directe despre luptele ce se dau între puterile Axei și Anglia și pentru a informa pe d. Roosevelt cât timp va mai putea suporta Anglia războiul.

[illegible]

Informațiunile militare date de maiorul Donovan vor completa informațiile celorlalți observatori cari activează mai mult pe terenul politic și economic.

Trimisul special al președintelui Roosevelt, colonelul Donovan, a fost primit Marți dimineața de către d. Popof, ministrul afacerilor străine, iar după amiază de d. Filoff, președintele consiliului.

COLONELUL DONOVAN ESTE LA SOFIA

SOFIA, 21 (Rador). — Corespondentul agenției Havas transmite: [illegible]

PROTESTUL GUVERNULUI FRANCEZ PENTRU SECHESTRAREA VAPORULUI MENDOZA

VICHY, 21 (Rador). — Sechestrarea vasului francez de transport „Mendoza" de către un vapor de război englez a dat prilej guvernului francez să protesteze la Londra și să adreseze în acelaș timp relațiuni statelor americane, o comunicare în care constata că această sechestrare s'a petrecut în interiorul zonei de neutralitate de 3 mile.

Guvernul francez [illegible]

D. Churchill și țelurile de război ale Angliei

LONDRA, 21 (Rador). — Fiind întrebat în Camera Comunelor asupra țelurilor de război ale Angliei, d. Churchill a răspuns că în acest moment nu este în măsură să facă nici o declarație asupra acestui subiect.

STOCKHOLM, 21 (Rador). — Corespondentul agenției „D. N. B." transmite:

In ședința de Marți a Camerii Comunelor, d. Churchill a fost întrebat în mod stăruitor dacă are de gând să-și țină promisiunea și să precizeze țelurile sale de război.

Primul ministru englez a răspuns: „Guvernul britanic așteaptă un prilej priincios pentru a face o declarație în acest sens".

Deocamdată, a adăugat d. Churchill, el nu este în măsură să facă declarații mai amănunțite.

NOUL AMBASADOR AL JAPONIEI A PLECAT SPRE BERLIN

TOKIO, 21 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. transmite:

Noul ambasador al Japoniei la Berlin, locotenentul-general Oshima, a fost primit Marți la [illegible] de plecare, de către împărat.

AVIAȚIA ENGLEZA A ATACAT ȘI DOBORÎT UN AVION AL CRUCII ROȘII ITALIENE

ROMA, 21 (Rador). — Trimisul special al agenției Stefani transmite din zona de operațiuni din nordul Africei următoarele:

[illegible]

CATASTROFĂ DE CALE FERATĂ IN SPANIA

O localitate incendiată de carburanți răspândiți din vagoanele distruse

SAN SEBASTIAN, 21 (Rador). — In apropierea gării Brincola s'a întâmplat Marți un accident de cale ferată.

Dintr'un tren de marfă s'au desprins la urcușul unei pante 11 vagoane, dintre cari cinci cisterne petroliere. Acestea au coborît în mare viteză spre gara Zumarraga. Personalul gării a căutat să îndrepte vagoanele pe o linie moartă. Operația nu a reușit însă, deoarece vagoanele au sărit de pe linie la o curbă și s'au rostogolit pe o pantă, unde cisternele s'au sfărâmat.

Peste 10 de tone de carburanți [illegible] s'au răspândit pe străzile localității Zumarraga și au luat foc.

Numeroase case au luat foc. [illegible] cu mare greutate, în special [illegible] clădire unde se aflau 11 [illegible]

S'au cerut ajutoare grabnice [illegible] Sebastian și în cea mai scurtă [illegible] a fost trimis un tren [illegible] stingerea incendiilor. După multe ore, incendiile au fost [illegible]

Pagubele materiale sunt mari.

Mai târziu s'a constatat [illegible] tr'unul din vagoanele cari [illegible] de pe linie se afla un ofițer [illegible]

ANGLIA ESTE PE CALE DE A RENUNȚA LA MEDITERANA

Ultimele succese ale flotei italiene și ale aviației italo-germane silesc Marea Britanie să îndrepte convoaele pe la Capul Bunei Speranțe

ROMA, 21 (Rador). — Știrile primite din Londra, emanând din sursă neutră, arată că situația strategică ce se desemnează în Mediterana, confirmată prin succesele marinei italiene și aviației italo-germane, în bătălia din Canalul Siciliei, ar fi determinat pe englezi să ia o hotărîre gravă, aceea de a renunța să se mai servească de calea Mediteranei, pentru a trimite sinstrare Greciei, îndreptând convoaele lor pe la Capul Bunei Speranțe.

„Popolo di Roma" scrie că această măsură, chiar parțial aplicată, confirmă eficacitatea loviturilor pe care puterile Axei le-au dat forțelor britanice. Anglia a fost obligată să constate că nu mai [illegible] nici un control asupra acestei Mări, la a cărei eliminație completă [illegible] Hotărîrea de a schimba ruta din Mediterana [illegible] sind pe acea ce trece la Capul Bunei Speranțe este preludiul [illegible] definitive a Angliei.

IMPRIMERIILE „CUVÂNTUL" S. A. R. Bucureşti, str. Sărindar, 5-7-9